

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

นายแสนเพลิน ชันทะศิลา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

มิถุนายน 2558

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์

นายแสนเพลิน จันทร์ทะศิลา

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
มิถุนายน 2558
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

**STRATEGY IMPLEMENTATION GUIDELINES TO PREVENT AND SOLVE
DRUG PROBLEMS OF LOCAL ADMINISTRATIVE ORGANIZATIONS IN
UTTARADIT PROVINCE**

MR. SAENPLOEN KHANTASILA

**THIS THESIS IS A PARTIAL FULFILLMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF PUBLIC ADMINISTRATION
(URBAN AND RURAL COMMUNITY ADMINISTRATION AND DEVELOPMENT)**

UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

JUNE 2015

COPYRIGHT BELONGS TO UTTARADIT RAJABHAT UNIVERSITY

บทคัดย่อ

ชื่อวิทยานิพนธ์ : แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ : นายแสนเพลิน ชันทะศิลา

ชื่อปริญญา : รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
(การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท)

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

ดร.สุพัตตรา ตันติจิรียาพันธ์	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สมพิศ สุขแสน	กรรมการ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ประชากรที่ศึกษาคือผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภา ปลัด และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ 80 แห่ง รวม 320 คน ผู้ให้ข้อมูลหลักสุ่มแบบเฉพาะเจาะจงจำนวน 12 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า

ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์พบว่า ปัญหาด้านงบประมาณ ด้านการควบคุมและประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วม ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ มีปัญหาระดับปานกลางทุกด้าน

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

คำสำคัญ : ยาเสพติดให้โทษ, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

Thesis title : Strategy Implementation Guidelines to Prevent and Solve Drug Problems of
Local Administrative Organizations in Uttaradit Province

Author : Mr. Saenploen Khantasila

Degree : Master of Public Administration
(Urban and Rural Community Administration and Development)

Thesis advisor and committee :

Dr. Supatra Tantijariyapan Chairperson

Associate Professor Sompit Sooksaen Committee

The purposes of this research were to study the problems and strategy implementation guidelines to prevent and solve drug problems of local administrative organizations in Uttaradit province. The populations which were obtained by purposive sampling consisted of 320 local administrators, chief administrators, plan and policy analysts from 80 local administrative organizations in Uttaradit province. The key informants consisted of 12 persons which were collected by purposive sampling. The research instrument were a questionnaire and an interview. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and content analysis. The results were as follows :

The problems of strategy implementation to prevent and solve drug problems of local administrative organizations in Uttaradit province consisted of budget, control and evaluation, participation, organization structure, personnel, leadership, communication, and materials and equipment were at a moderate level.

The strategy implementation guidelines to prevent and solve drug problems of local administrative organizations in Uttaradit province were: the sufficient budget should be assigned; the results of the evaluation should be continuously used for improvement; participation - all parties in the community should be encouraged to participate in the strategy.

Keywords : Drugs, local administrative organization

กิตติกรรมประกาศ

การดำเนินการจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจากอาจารย์ ดร.สุพัตตรา ตันติจรียาพันธ์ ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สมพิศ สุขแสน กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ด้วยการให้คำปรึกษาแนะนำทางด้านวิชาการ ด้วยความเอาใจใส่เสมอมา พร้อมทั้งให้ข้อคิดเห็นต่างๆและตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องเพื่อให้การวิจัยเกิดความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นตลอดจนการให้กำลังใจจนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่กรุณาให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขจนสามารถนำไปใช้เก็บข้อมูลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กิตติภณ กิตยานุรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ คำทิพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎุมิ สีชมพู ว่าที่ร้อยโทธรรมรัตน์ สวนสุข และนายเศรษฐไชย หทัยวรรณ

ขอขอบพระคุณผู้บริหารท้องถิ่นและ/หรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย ประธานสภาท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ที่ให้ความอนุเคราะห์ตอบแบบสอบถาม ตลอดจนให้ความสะดวกในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย และขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้ข้อมูลสัมภาษณ์องค์การบริหารส่วนจังหวัดอุดรดิตถ์ เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ เทศบาลตำบลศรีพนมมาศ และองค์การบริหารส่วนตำบลม่วงเจ็ดต้นที่กรุณาให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ คุณประโยชน์ใดที่เกิดจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขออุทิศให้แก่ผู้มีพระคุณทุกท่าน ทั้งที่มีชีวิตอยู่และผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว เป็นกุศลบังเกิดแก่ญาติมิตรครอบครัวพ่อแม่พี่น้องทุกคนตลอดจนถึงผู้วิจัยด้วยเทอญ

แสนเพลิน ชันทะศิลา

สารบัญ

บทที่	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
กิตติกรรมประกาศ.....	ค
สารบัญ.....	ง
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญแผนภูมิ.....	ช
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	8
2 แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย.....	9
นโยบายรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.....	21
ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด.....	24
แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ.....	35
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม.....	53
บริบทของการวางแผนยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี.....	60
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	65
3 ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย.....	71
ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก.....	71
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	72
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	74
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	76
ชนิดที่ 1 ข้อมูลเชิงปริมาณ.....	77
ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	77
ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด อุตรดิตถ์.....	79
ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์.....	92
ชนิดที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ.....	103
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	117
สรุปผลการวิจัย.....	118
อภิปรายผล.....	124
ข้อเสนอแนะ.....	129
บรรณานุกรม.....	130
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก ราชานามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย.....	137
ภาคผนวก ข สำเนาหนังสือราชการ.....	139
ภาคผนวก ค แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	147
ภาคผนวก ง ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม.....	167
ภาคผนวก จ ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	174
ประวัติผู้วิจัย.....	179

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	77
2	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านโครงสร้างองค์กร.....	80
3	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านบุคลากร.....	81
4	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านงบประมาณ.....	83
5	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ.....	84
6	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านภาวะผู้นำ.....	86
7	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านการติดต่อสื่อสาร.....	87
8	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านการมีส่วนร่วม.....	89
9	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านการควบคุมและประเมินผล.....	90

สารบัญตาราง(ต่อ)

ตารางที่	หน้า	
10	แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ในภาพรวมทุกด้าน.....	92
11	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร.....	93
12	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านบุคลากร.....	94
13	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านงบประมาณ.....	95
14	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ.....	96
15	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านภาวะผู้นำ.....	98
16	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการติดต่อสื่อสาร.....	99
17	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการมีส่วนร่วม.....	100
18	แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการควบคุมและประเมินผล.....	102

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิที่		หน้า
1	แสดงโครงสร้างและสายการบังคับบัญชาศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์.....	32
2	แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ.....	45
3	แสดงตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ยึดหลักเหตุผล.....	50
4	แสดงตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นการจัดการ.....	51
5	แสดงตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นการบูรณาการหรือตัวแบบทั่วไป...	52
6	แสดงแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆ กับแผนพัฒนา.....	61

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
1.	VAR00001	1.2500	.4385	40.0
2.	VAR00002	3.2500	.7763	40.0
3.	VAR00003	2.7500	.8697	40.0
4.	VAR00004	2.4500	1.1082	40.0
5.	VAR00005	3.2500	.6699	40.0
6.	VAR00006	2.0250	.4229	40.0
7.	VAR00007	4.0750	.7642	40.0
8.	VAR00008	3.7750	.8317	40.0
9.	VAR00009	2.4250	.5495	40.0
10.	VAR00010	2.9500	.9323	40.0
11.	VAR00011	3.4000	.8712	40.0
12.	VAR00012	3.6500	.5796	40.0
13.	VAR00013	3.7750	.8317	40.0
14.	VAR00014	2.4250	.5495	40.0
15.	VAR00015	2.9500	.9323	40.0
16.	VAR00016	3.4000	.8712	40.0
17.	VAR00017	3.6500	.5796	40.0
18.	VAR00018	3.7750	.8317	40.0
19.	VAR00019	2.4250	.5495	40.0
20.	VAR00020	2.9500	.9323	40.0
21.	VAR00021	3.4000	.8712	40.0
22.	VAR00022	3.6500	.5796	40.0
23.	VAR00023	3.7750	.8317	40.0
24.	VAR00024	2.4250	.5495	40.0
25.	VAR00025	2.9500	.9323	40.0
26.	VAR00026	3.4000	.8712	40.0
27.	VAR00027	3.6500	.5796	40.0
28.	VAR00028	3.6500	.5796	40.0
29.	VAR00029	3.2750	.7506	40.0
30.	VAR00030	3.6500	.5796	40.0
31.	VAR00031	3.7750	.8317	40.0
32.	VAR00032	2.4250	.5495	40.0
33.	VAR00033	3.2250	.7675	40.0
34.	VAR00034	2.8000	.7232	40.0
35.	VAR00035	3.2250	.7675	40.0
36.	VAR00036	3.7750	.8317	40.0
37.	VAR00037	2.4250	.5495	40.0
38.	VAR00038	2.8000	.7232	40.0
39.	VAR00039	3.2250	.7675	40.0
40.	VAR00040	3.0750	.6155	40.0
41.	VAR00041	2.2750	.6789	40.0
42.	VAR00042	3.6500	.5796	40.0
43.	VAR00043	3.7750	.8317	40.0
44.	VAR00044	2.4250	.5495	40.0
45.	VAR00045	2.4250	.5495	40.0
46.	VAR00046	2.8000	.7232	40.0
47.	VAR00047	3.2250	.7675	40.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

		Mean	Std Dev	Cases
48.	VAR00048	2.8000	.7232	40.0
49.	VAR00049	3.2250	.7675	40.0
50.	VAR00050	2.7750	.9195	40.0
51.	VAR00051	3.7750	.8317	40.0
52.	VAR00052	2.4250	.5495	40.0
53.	VAR00053	2.9500	.9323	40.0
54.	VAR00054	3.4000	.8712	40.0
55.	VAR00055	3.6500	.5796	40.0
56.	VAR00056	3.7750	.8317	40.0
57.	VAR00057	2.4250	.5495	40.0
58.	VAR00058	2.9500	.9323	40.0
59.	VAR00059	3.4000	.8712	40.0
60.	VAR00060	3.6500	.5796	40.0

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
VAR00001	185.7000	555.7538	.0025	.9566
VAR00002	183.7000	552.9333	.0674	.9571
VAR00003	184.2000	558.8821	-.0885	.9580
VAR00004	184.5000	549.0769	.1096	.9578
VAR00005	183.7000	546.5744	.2865	.9561
VAR00006	184.9250	554.7378	.0543	.9565
VAR00007	182.8750	549.8045	.1565	.9567
VAR00008	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00009	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00010	184.0000	522.7179	.7602	.9541
VAR00011	183.5500	525.4333	.7463	.9542
VAR00012	183.3000	543.3436	.4559	.9555
VAR00013	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00014	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00015	184.0000	522.7179	.7602	.9541
VAR00016	183.5500	525.4333	.7463	.9542
VAR00017	183.3000	543.3436	.4559	.9555
VAR00018	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00019	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00020	184.0000	522.7179	.7602	.9541
VAR00021	183.5500	525.4333	.7463	.9542

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Item-total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item- Total Correlation	Alpha if Item Deleted
VAR00022	183.3000	543.3436	.4559	.9555
VAR00023	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00024	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00025	184.0000	522.7179	.7602	.9541
VAR00026	183.5500	525.4333	.7463	.9542
VAR00027	183.3000	543.3436	.4559	.9555
VAR00028	183.3000	543.3436	.4559	.9555
VAR00029	183.6750	550.4814	.1406	.9567
VAR00030	183.3000	541.8564	.5116	.9553
VAR00031	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00032	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00033	183.7250	547.6917	.2148	.9565
VAR00034	184.1500	544.3359	.3300	.9560
VAR00035	183.7250	547.6917	.2148	.9565
VAR00036	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00037	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00038	184.1500	544.3359	.3300	.9560
VAR00039	183.7250	547.6917	.2148	.9565
VAR00040	183.8750	550.5737	.1747	.9564
VAR00041	184.6750	549.2506	.1975	.9564
VAR00042	183.3000	541.8564	.5116	.9553
VAR00043	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00044	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00045	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00046	184.1500	544.3359	.3300	.9560
VAR00047	183.7250	547.6917	.2148	.9565
VAR00048	184.1500	544.3359	.3300	.9560
VAR00049	183.7250	547.6917	.2148	.9565
VAR00050	184.1750	557.5327	-.0548	.9580
VAR00051	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00052	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00053	184.0000	522.7179	.7602	.9541
VAR00054	183.5500	525.4333	.7463	.9542
VAR00055	183.3000	543.3436	.4559	.9555
VAR00056	183.1750	526.7122	.7490	.9542
VAR00057	184.5250	537.3327	.7208	.9547
VAR00058	184.0000	522.7179	.7602	.9541
VAR00059	183.5500	525.4333	.7463	.9542
VAR00060	183.3000	543.3436	.4559	.9555

RELIABILITY ANALYSIS - SCALE (ALPHA)

Reliability Coefficients

N of Cases = 40.0

N of Items = 60

Alpha = .9560

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหายาเสพติดนับเป็นปัญหาสำคัญระดับชาติ และได้ขยายตัวอย่างรวดเร็วในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย เป็นปัญหาที่เป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศ และส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง สิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเฉพาะเด็กและเยาวชนซึ่งจะเป็น กำลังและความหวังของชาติจะตกเป็นทาสของยาเสพติด การแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยไม่มีแนวโน้มว่าจะลดลงหรือถูกปราบปรามให้หมดสิ้นไปแต่อย่างใด เนื่องจากปัญหาเสพติด ของประเทศไทยสัมพันธ์กับหลายปัจจัย ทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ส่งผลให้ปัญหาเสพติด มีความซับซ้อนอย่างยิ่ง ส่งผลให้สภาพสังคมไทยยังต้องประสบปัญหาเสพติดอย่างต่อเนื่อง นับวันจะทวีความรุนแรงมากขึ้นและกลายเป็น “ภัยคุกคามต่อสังคมไทย”(ฝ่ายยุทธศาสตร์ กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. 2555 : 15) เพราะการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้ขยาย เป็นวงกว้างเข้าไปสู่อำเภอ ตำบล หมู่บ้าน ชุมชนและสถานศึกษาอย่างรวดเร็วกลุ่มขบวนการยาเสพติด ได้มีการก่อตั้งเป็นองค์กรและขยายขอบเขตเครือข่ายที่มีความซับซ้อนมีการปรับปรุงยาเสพติดทั้ง ชนิดเดิมและชนิดใหม่อยู่เสมอ จึงถือได้ว่าขบวนการค้ายาเสพติดดังกล่าวเป็นขบวนการที่ทำลาย ทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยให้เกิดภาวะด้อยคุณภาพหรือด้อยพัฒนา

รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23-25 สิงหาคม 2554 ซึ่งกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ ในนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในปีแรกโดยกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติด เป็น “วาระแห่งชาติ” (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ. 2555 : 7) โดยยึด หลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพลและผู้ประพฤติมิชอบ โดยบังคับใช้ กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลัก “ผู้เสพคือผู้ป่วย” ที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดี ของสังคม พร้อมทั้งมีกลไกติดตามและช่วยเหลืออย่างเป็นระบบดำเนินการอย่างจริงจังในการ ป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้น ยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยภายใต้การบริหาร จัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพ รวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไป ไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

ภายใต้้นโยบายแก้ไขปัญหายาเสพติดรัฐบาลได้กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะต้องดำเนินการใน 7 แผนหลัก คือ แผนสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติดมุ่งเน้นให้หมู่บ้าน/ชุมชนดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดตั้งตาข่ายประรด ตั้งจุดตรวจ รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลมีจิตสำนึกสร้างความตระหนักทั้งนี้รวมถึงการดำเนินการในสถาบันศึกษาสถานประกอบการด้วยแผนการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด มีกิจกรรมค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยา เพื่อนำไปบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ แผนการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติดมุ่งสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน เยาวชนกลุ่มเสี่ยงและขจัดปัจจัยเสี่ยงให้หมดไป แผนการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย โดยการใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพื่อลงโทษผู้ค้า ผู้ผลิต ผู้ค้าเสพยาเสพติดในทุกระดับ แผนความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศโดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน แผนสกัดกั้นยาเสพติด เป็นแผนที่ให้ดำเนินการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด ทั้งตามแนวชายแดนและเส้นทางหลักภายในเพื่อสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดจากภาคเหนือและภาคอื่นๆเข้าสู่พื้นที่ตอนใน แผนบริหารจัดการแบบบูรณาการ เป็นการระดมสรรพกำลังทุกภาคส่วน การจัดองค์กรทุกระดับ เพื่อให้มีพลังและมีประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผลตามเป้าหมาย

จากยุทธศาสตร์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่ารัฐบาลได้เอาจริงเอาจังในการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการกำหนดให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” และได้กำหนดให้เป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการ จึงส่งผลให้ส่วนราชการทุกส่วนต้องน่านโยบายดังกล่าวไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ แผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการแก้ไขปัญหายาเสพติดคือ “ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” เป็นยุทธศาสตร์หลักเพื่อมุ่งเน้นการดำเนินงานระดับชุมชนและหมู่บ้านทุกแห่งทั่วประเทศ จึงได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ. 2555 : 1) ที่ 154/2554 ลงวันที่ 9 กันยายน 2554 เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ซึ่งกำหนดนโยบายให้องค์กรที่เกี่ยวข้องทุกระดับนำไปปฏิบัติและให้พลังมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญในการต่อสู้เอาชนะยาเสพติดในลักษณะการบูรณาการ โดยการบริหารจัดการให้มีศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศพส.) เป็นองค์กรอำนวยการระดับชาติ และให้มีศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม หน่วยงาน และระดับภาค/พื้นที่ ตามแนวชายแดนไปจนถึงระดับจังหวัด รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ทุกส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าการแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็นภารกิจเร่งด่วนและเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดให้บรรลุผล ตลอดจนให้การสนับสนุนศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศพส.) และศูนย์อำนวยการหรือองค์กรปฏิบัติการเอาชนะยาเสพติดทุกระดับ

โดยเฉพาะการปฏิบัติงานระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชน ซึ่งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศพส.) ได้มีคำสั่งที่ 1/2554 เรื่องแผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.2555 โดยการกำหนดแผนยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยมีกลยุทธ์การดำเนินงาน 7 แผน 4 ปรับ 3 หลัก 6 เร่ง โดยได้กำหนดมอบหมายภารกิจให้กระทรวงมหาดไทย (กรมส่งเสริมการปกครอง ส่วนท้องถิ่น. 2556 : 1) โดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีภารกิจที่ต้องดำเนินการ คือผลักดันให้กลไกขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดและสนับสนุนงบประมาณให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาล ส่งเสริมการจัดกิจกรรมของภาคประชาชนเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ส่งเสริมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในสถานศึกษาในสังกัด สนับสนุนการจัดค่ายปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการบำบัดฟื้นฟูผู้เสพยาเสพติดทุกระบบในพื้นที่ พัฒนาบุคลากรเพื่อสนับสนุนการบำบัดรักษา การติดตามช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้ผ่านการบำบัดรักษาและผู้ที่เคยมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่จังหวัดอุดรดิตรดิตถ์ อาทิเช่น ฝ่ายตำรวจ ทหาร ปกครอง และหน่วยงานที่สำคัญในระดับพื้นที่คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ต้องดำเนินการจากกระทรวงมหาดไทยและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นในการบูรณาการแก้ไขปัญหายาเสพติด ประกอบกับจังหวัดอุดรดิตรดิตถ์ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นทางผ่านเข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงทำให้ปัญหายาเสพติดให้โทษไม่ลดลง ดังจะเห็นได้จากสถานการณ์ยาเสพติดในเขตจังหวัดอุดรดิตรดิตถ์ปี พ.ศ.2554-2555 พบว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากในหมู่เยาวชน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจำหน่าย โดยเฉพาะพื้นที่ อ.เมือง อ.พิชัย และอ.ตรอน (ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตรดิตถ์. 2554 : 5) นอกจากนั้นยังมีการนำเข้ายาเสพติดจุดผ่อนปรนไทย-สปป.ลาว ซึ่งมีจุดเสี่ยงต่อการนำเข้า ได้แก่ ช่องหนองประจิดและช่องห้วยต่าง สก.เด่นเหล็ก ช่องภูคู้และช่องมหาราช สก.บ้านโลก และมีเส้นทางลำเลียงยาเสพติดสายหลักทางหลวงหมายเลข 11 พิษณุโลก-อุดรดิตรดิตถ์-เด่นชัยเส้นทางสายรองทางหลวงหมายเลข 1047 อ.บ้านโลก-เขื่อนสิริกิติ์-อ.เมือง และทางหลวงหมายเลข 1104 อ.เมือง-อ.พิชัย-อ.พรหมพิรามซึ่งพบการแพร่ระบาดสูงถึง 42 ตำบล 87 หมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งมีการแพร่ระบาดถึงร้อยละ 70 ของหมู่บ้าน/ชุมชน(สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตรดิตถ์. 2556)ซึ่งอปท.ในเขตจังหวัดอุดรดิตรดิตถ์แม้จะมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานในระดับพื้นที่แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตามยุทธศาสตร์/แผนงาน/โครงการดังกล่าวเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการกำหนดแผนงานและงบประมาณสำหรับแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตรดิตถ์ ปี พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา (รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะ

ยาเสพติดจังหวัดอุดรดิถีปีงบประมาณ พ.ศ.2555. 2555 : 46) พบว่ามีการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในปริมาณงานที่น้อยและมีการตั้งงบประมาณในการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งจังหวัดเพียง 2,583,081 บาทเท่านั้นทั้งที่สภาพปัญหาเรื่องยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดอุดรดิถีมีอยู่มาก ขณะที่กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีการโอนงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึง 12,024,000 บาท จะเห็นได้ว่างบประมาณที่โอนกับท้องถิ่นปกครองส่วนท้องถิ่นใช้จริงแตกต่างกันถึง 9,440,919 บาทนอกจากนี้จากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิถี(ชาติชาย โกรงไพบูลย์. สัมภาษณ์. 2558) ยังพบปัญหาด้านอื่นๆอีกได้แก่ ปัญหาด้านโครงสร้างองค์กรและสายการบังคับบัญชา ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านผู้นำและด้านการควบคุมและประเมินผล เป็นต้น

จากข้อมูลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษา แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี เพื่อให้ทราบถึงปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี และผลการศึกษานำไปใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องบูรณาการร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

คำถามการวิจัย

1. ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถีเป็นอย่างไร
2. แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถีควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ มีเนื้อหาแยกเป็น 2 ประเด็น ครอบคลุมเนื้อหา ดังนี้

1.1 ศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

1.2 ศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรมให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 80 แห่ง แห่งละ 4 คน รวมจำนวน 320 คน และผู้ให้ข้อมูลหลักในการสัมภาษณ์จำนวน 12 คน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาในพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยจะดำเนินการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขอาชญากรรมให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ระหว่าง วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2557 - วันที่ 30 เดือนพฤษภาคม พ.ศ.2558 รวมระยะเวลาทั้งสิ้นจำนวน หนึ่งปี 2 เดือน

นียมศัพท์เฉพาะ

การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง การนำยุทธศาสตร์/นโยบาย แผนงาน โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรคติ์ไปสู่การปฏิบัติ

ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นระหว่างการนำยุทธศาสตร์/นโยบาย แผนงาน โครงการการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรคติ์ไปปฏิบัติ จำแนกเป็น 8 ด้าน คือ

1. ปัญหาด้านโครงสร้างองค์กร หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการกำหนดภารกิจหน้าที่ตามสายการบังคับบัญชาไม่ชัดเจน การกำหนดมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติไม่ชัดเจน การสั่งการไม่เป็นไปตามขั้นตอนสายการบังคับบัญชา และขาดการแบ่งงานกันทำตามความถนัดหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ

2. ปัญหาด้านบุคลากร หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การมีบุคลากรไม่เพียงพอ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด และบกพร่องในหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย

3. ปัญหาด้านงบประมาณ หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการบริหารจัดการด้านการเงินหรืองบประมาณ เช่น งบประมาณไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน มีระเบียบและข้อบังคับในการใช้งบประมาณมาก การจัดสรรงบประมาณล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์ การใช้งบประมาณไม่คุ้มค่าในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4. ปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องเกี่ยวกับเครื่องมือเครื่องมือการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เช่น วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือมีไม่เพียงพอ ไม่มีประสิทธิภาพไม่ทันสมัย วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีไม่ตรงกับภารกิจในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5. ปัญหาด้านภาวะผู้นำ หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องเกี่ยวกับผู้นำในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้นำขาดการเอาใจใส่เอาจริงเอาใจในการป้องกันและแก้ไข

ปัญหาหาเสพติด ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจในการทำงานให้กับผู้ได้บังคับบัญชา ผู้นำไม่ให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

6. ปัญหาด้านการติดต่อสื่อสาร หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกี่ยวกับการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ การขาดการติดต่อสื่อสารแบบสองทาง เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารขาดประสิทธิภาพ ไม่ทันสมัย การติดต่อสื่อสารไม่ชัดเจน

7. ปัญหาด้านการมีส่วนร่วม หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ การขาดการมีส่วนร่วมจากผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น บุคลากร ประชาชน ผู้นำชุมชน เอกชน และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง โดยขาดการมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติเพื่อดำเนินกิจกรรมในชุมชน ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล และการร่วมรับผลประโยชน์

8. ปัญหาด้านการควบคุมและประเมินผล หมายถึง อุปสรรคและข้อขัดข้องในการควบคุม กำกับ ติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ได้แก่ การขาดการควบคุมติดตามประเมินผล และขาดการกำกับดูแลอย่างจริงจัง

แนวทางทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ หมายถึง วิธีการหรือทางเลือกในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ครอบคลุมทั้ง 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ที่อยู่ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

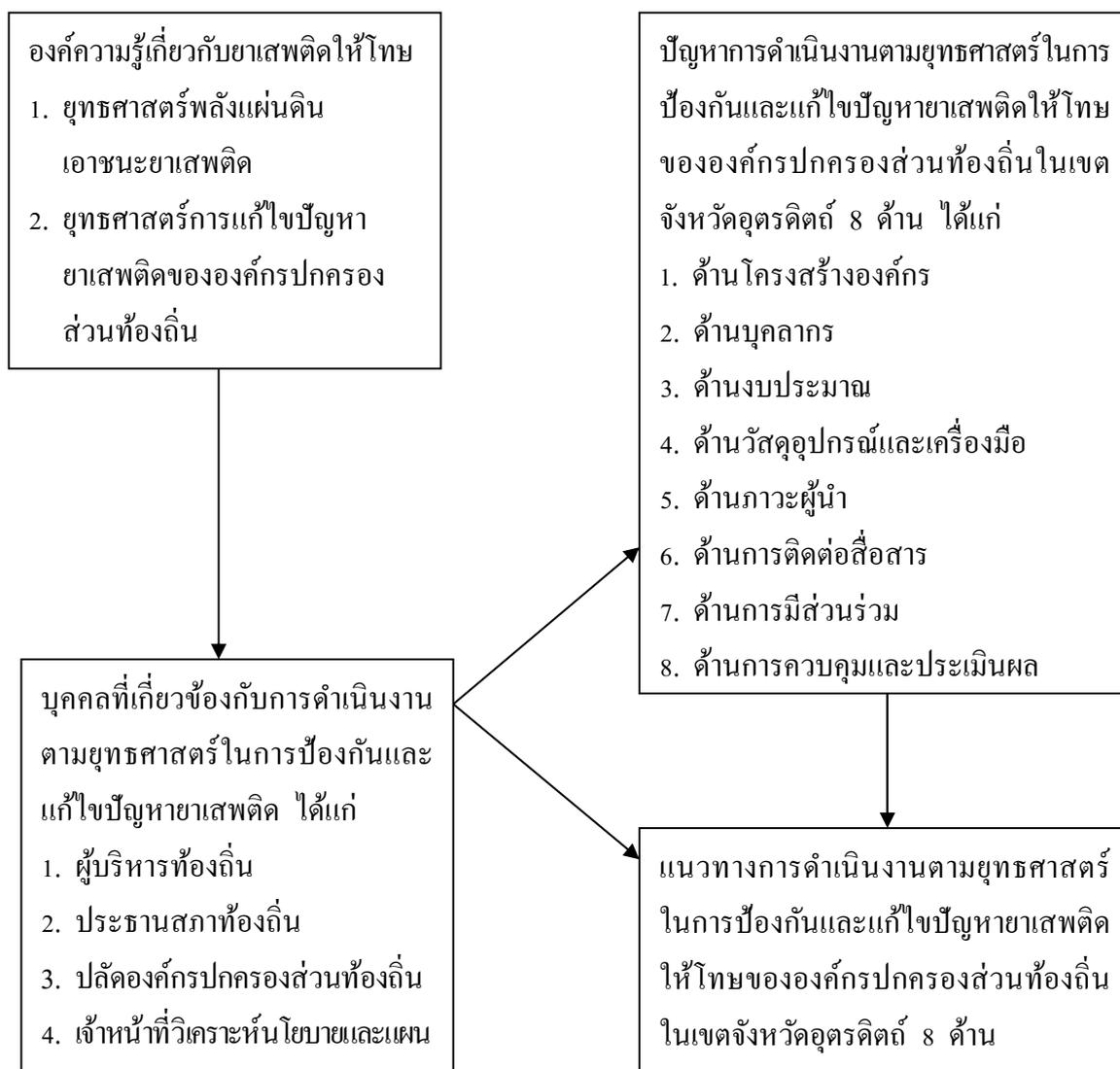
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย

1. ได้ทราบปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

2. ได้ทราบแนวทางทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

3. สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลในการปรับปรุงการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพต่อไป

กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

ระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพตติให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยผู้วิจัยนำเสนอรายละเอียดของระเบียบวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 80 แห่ง

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลักที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่

1. ประชากรสำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ที่อยู่ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ครอบคลุม 80 แห่ง กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง(Purposive Sampling) โดยการเลือกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุดรดิตถ์ ทั้งหมด 80 แห่ง ซึ่งแต่ละแห่งประกอบด้วยกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

- 1.1 ผู้บริหารท้องถิ่น จำนวน 1 คน
- 1.2 ประธานสภาท้องถิ่น จำนวน 1 คน
- 1.3 ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 1 คน
- 1.4 เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวน 1 คน

รวมเป็นประชากรเชิงปริมาณ 4 คน ต่อ 1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รวมประชากรเชิงปริมาณทั้งสิ้นจำนวน 320 คน

คะแนน 2 หมายถึง เป็นปัญหาระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง เป็นปัญหาระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล ลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ(Checklist) สามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

ชนิดที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยสอบถามข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล กำหนดข้อคำถามจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้เก็บข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับปัญหาและแนวทางทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือและตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือโดยมีรายละเอียดและขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

1. แบบสอบถามเชิงปริมาณ ได้ดำเนินการ ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยต่าง ๆ และเอกสารตำราเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เพื่อกำหนดประเด็นต่าง ๆ แล้วกำหนดเป็นข้อคำถามในการสร้างเครื่องมือ เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

1.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละด้าน และแต่ละประเภท

1.3 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขเนื้อหา และภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา 3 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย 1 ท่าน และผู้เชี่ยวชาญด้านภาษา 1 ท่าน เพื่อพิจารณาความแม่นยำตรงด้านเนื้อหา(Content Validity)และภาษาที่ใช้พิจารณาตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมตรงประเด็นโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruity : IOC)

ที่มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ได้ค่า IOC เท่ากับ 0.96

1.5 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้(Try – Out) กับประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียง โดยการสอบถามจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดแพร่ จำนวน 40 คน ทั้งนี้เพราะมีบริบทของการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้เคียงกัน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95

1.6 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูล

2. แบบสัมภาษณ์การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ได้ดำเนินการดังนี้

2.1 นำผลการศึกษาจากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามชุดที่ 1 ได้แก่ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ครอบคลุม 8 ด้าน มากร่าง แล้วกำหนดเป็นข้อคำถามให้ครอบคลุมเนื้อหาและตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

2.2 สร้างแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละด้าน และแต่ละประเภทเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์

2.3 นำแบบสัมภาษณ์เสนออาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมและครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.4 นำแบบสัมภาษณ์ที่ปรับปรุงเรียบร้อยแล้วมาตรวจสอบ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความแม่นยำด้านเนื้อหา(Content Validity) และภาษาที่ใช้ และพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องครอบคลุมทุกประเด็น

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ขอนหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างเชิงปริมาณ
2. ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามและนัดหมายวันเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลคืน
3. เมื่อครบกำหนดนัดหมาย ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง
4. รวบรวมแบบสอบถามคืนจนครบ แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล
5. ขอนหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์ เพื่อขอความ

อนุเคราะห์ในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเชิงคุณภาพ

6. นัดวัน เวลา และสถานที่ เพื่อสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง
7. ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยผู้วิจัยได้จัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อใช้ในการสัมภาษณ์ ได้แก่ เครื่องบันทึกเสียง กล้องถ่ายภาพแบบนิ่ง และแบบเคลื่อนไหว (VDO)
8. ได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แล้วนำมาวิเคราะห์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้
 - 1.1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
 - 1.2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ใช้สถิติในการวิจัย วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยของประชากร (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร (σ) เมื่อได้รับค่าเฉลี่ยแล้วนำมาแปลความหมายโดยเทียบกับเกณฑ์(สิน พันธุ์พินิจ. 2547 : 155) กำหนดคะแนนที่ระดับ ดังนี้
 - ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด
 - ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับมาก
 - ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับปานกลาง
 - ค่าเฉลี่ย 1.51- 2.50 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับน้อย
 - ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง เป็นปัญหาในระดับน้อยที่สุด
 - 1.3 แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน วิเคราะห์สถิติโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage) แล้วสรุปเป็นความเรียง
2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล แล้วนำมาจัดกลุ่มลักษณะประเภทของแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ จากนั้นนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา(Content Analysis) แล้วสรุปเป็นความเรียง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 320 คน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์ครบถ้วนทุกข้อคำถาม คิดเป็นร้อยละ 100 จึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งเป็น 2 ชนิด ดังนี้

ชนิดที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา ตำแหน่ง ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ สถานภาพและรายได้

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน

ชนิดที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

ชนิดที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปราบกฏตั้งตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	214	66.90
หญิง	106	33.10
รวม	320	100.00
2. อายุ		
น้อยกว่า 25 ปี	0	0.00
25 - 34 ปี	51	15.90
35 - 44 ปี	146	45.70
45 ปีขึ้นไป	123	38.40
รวม	320	100.00
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	18	5.70
อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า	58	18.10
ปริญญาตรี	201	62.80
สูงกว่าปริญญาตรี	43	13.40
รวม	320	100.00
4. ตำแหน่ง		
นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	80	25.00
ประธานสภาท้องถิ่น	80	25.00
ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	80	25.00
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน	80	25.00
รวม	320	100.00

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
5. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่		
น้อยกว่า 2 ปี	8	2.50
3 - 5 ปี	65	20.30
6 - 8 ปี	148	46.30
9 ปีขึ้นไป	99	30.90
รวม	320	100.00
6. สถานภาพ		
โสด	29	9.10
สมรส/มีครอบครัว	250	78.10
หย่าร้าง/แยกกันอยู่	41	12.80
รวม	320	100.00
7. รายได้ต่อเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	0	0.00
10,001 – 15,000 บาท	28	8.80
15,001 – 20,000 บาท	45	14.10
20,001 – 30,000 บาท	163	50.90
เกินกว่า 30,000 บาท	84	26.20
รวม	320	100.00

จากตารางที่ 1 เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 66.90 เพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 33.10

อายุของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.70 รองลงมาคืออายุตั้งแต่ 45 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 38.40 และอายุระหว่าง 25 - 34 ปีคิดเป็นร้อยละ 15.90 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 62.80 รองลงมาคือการศึกษาระดับอนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่าคิดเป็นร้อยละ 18.10 การศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 13.40 และการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.คิดเป็นร้อยละ 5.70 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามดำรงตำแหน่งนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวนตำแหน่งละ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 6 – 8 ปีคิดเป็นร้อยละ 46.30 รองลงมาคือ 9 ปีขึ้นไปคิดเป็นร้อยละ 30.90 และระยะเวลา 3 – 5 ปีคิดเป็นร้อยละ 20.30 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส/มีครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 78.10 รองลงมาสถานภาพหย่าร้าง/แยกกันอยู่คิดเป็นร้อยละ 12.80 และสถานภาพโสดคิดเป็นร้อยละ 9.10 ตามลำดับ

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 20,001 – 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 50.90 รองลงมา มีรายได้เกินกว่า 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 26.20 รายได้ระหว่าง 15,001 – 20,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 14.10 และรายได้ระหว่าง 10,001 – 15,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

ผลการวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน โครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล ปรากฏดังตารางที่ 2 - 10

ตารางที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
ด้านโครงสร้างองค์กร

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
1. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดโครงสร้าง การบริหารงานขาดความคล่องตัวในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	3.08	0.80	4	ปานกลาง
2. การจัดโครงสร้างของอปท.มีลักษณะแนวตั้ง เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	3.20	0.76	3	ปานกลาง
3. อปท.ไม่ได้กำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะ เพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษ	3.71	0.73	1	มาก
4. อปท.กำหนดภารกิจ หน้าที่ตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ไม่ชัดเจน	2.90	0.92	5	ปานกลาง
5. การสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ของอปท.ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของสาย การบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ	2.64	0.81	7	ปานกลาง
6. ขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษของ อปท.มีความสลับซับซ้อน	3.67	0.76	2	มาก
7. การมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ของอปท.ไม่ชัดเจน	2.68	0.64	6	ปานกลาง
รวม	3.13	0.33		ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านโครงสร้าง
 องค์กรโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ส่วน
 ใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 3 และข้อ 6 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ
 ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 3 อปท.ไม่ได้กำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อ
 รองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.71$) รองลงมาได้แก่ข้อ
 6 ปัญหาขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
 ของอปท.มีความสลับซับซ้อน($\mu = 3.67$) และข้อ 2 การจัดโครงสร้างของอปท.มีลักษณะแนวตั้ง
 เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
 ($\mu = 3.20$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
 ด้านบุคลากร

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
8. อปท.ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	3.77	0.70	2	มาก
9. บุคลากรของอปท.ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับ ภารกิจดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	2.88	0.53	5	ปานกลาง
10. บุคลากรของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจในการ ปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดให้โทษ	2.97	0.62	3	ปานกลาง
11. บุคลากรของอปท.ไม่สามารถปฏิบัติงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดให้โทษให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ได้	2.73	0.77	6	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
12. บุคลากรของอปท.ขาดขวัญและกำลังใจ ในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสาธารณสุขให้โทษ	3.78	0.63	1	มาก
13. บุคลากรของอปท.ไม่ได้รับการส่งเสริมเพื่อ เพิ่มพูนทักษะในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา สาธารณสุขให้โทษ เช่น การได้รับการอบรม และการศึกษาดูงาน	2.93	0.56	4	ปานกลาง
14. บุคลากรของอปท.ขาดการเอาใจจริงเอาใจในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาสาธารณสุขให้โทษ	2.59	0.61	7	ปานกลาง
รวม	3.09	0.30		ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านบุคลากรโดยภาพรวมมีปัญหามีอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มีปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 8 และข้อ 12 มีปัญหามีอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 12 บุคลากรของอปท.ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขให้โทษ($\mu = 3.78$) รองลงมาได้แก่ข้อ 8 อปท.ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขให้โทษ($\mu = 3.77$)และข้อ 10 บุคลากรของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณสุขให้โทษ($\mu = 2.97$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์
 ด้านงบประมาณ

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
15. อปท.มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ	3.93	0.55	1	มาก
16. อปท.จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษ ล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์	3.46	0.59	4	ปานกลาง
17. อปท.มีระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ไม่ยืดหยุ่นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษ	3.65	0.63	3	มาก
18. อปท.มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาหาเสพติดให้โทษไม่ตรงตามวัตถุประสงค์	2.48	0.54	7	ปานกลาง
19. อปท.มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาหาเสพติดให้โทษไม่คุ้มค่า	2.61	0.80	6	ปานกลาง
20. อปท.ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เป้าหมาย	3.82	0.56	2	มาก
21. อปท.ขาดการติดตามและควบคุมการใช้งบประมาณการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาหาเสพติดให้โทษ	3.25	0.83	5	ปานกลาง
รวม	3.32	0.36		ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านงบประมาณ
 โดยภาพรวมมีปัญหามีอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มี
 ปัญหาในระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 15, 17 และข้อ 20 มีปัญหามีอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับ
 ค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 15 อปท.มีงบประมาณสนับสนุนการ
 ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ($\mu = 3.93$)
 รองลงมาได้แก่ข้อ 20 อปท.ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ
 ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่
 เป้าหมาย($\mu = 3.82$)และข้อ 17 อปท.มีระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ไม่ยืดหยุ่นในการ
 ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.65$) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
 ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
22. อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร	3.16	0.84	1	ปานกลาง
23. วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ของอปท.ขาดคุณภาพไม่พร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะเสื่อมคุณภาพ	2.62	0.82	4	ปานกลาง
24. อปท.มีวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่ทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด วิทยุสื่อสาร	2.47	0.82	6	น้อย

ตารางที่ 5 (ต่อ)

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
25. อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เหมาะสมกับภารกิจในการป้องปราบยาเสพติด เช่น การติดไฟแสงสว่าง คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ	2.67	0.60	5	ปานกลาง
26. อปท.ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ	2.84	0.86	3	ปานกลาง
27. อปท.ขาดการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการจัดจ่ายวัสดุอุปกรณ์	3.02	0.75	2	ปานกลาง
รวม	2.80	0.41		ปานกลาง

จากตารางที่ 5 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานีด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 2.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาระดับปานกลาง ยกเว้นข้อ 24 เป็นปัญหาระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ข้อ 22 อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง($\mu = 3.16$) รองลงมาได้แก่ข้อ 27 อปท.ขาดการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการจัดจ่ายวัสดุอุปกรณ์($\mu = 3.02$)และข้อ 26 อปท.ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ($\mu = 2.84$) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
 ด้านภาวะผู้นำ

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
28. ผู้นำอปท.ไม่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษอย่างแท้จริง	2.66	0.80	7	ปานกลาง
29. ผู้นำอปท.ขาดการสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์	3.02	0.81	5	ปานกลาง
30. ผู้นำอปท.ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษ	3.08	0.83	3	ปานกลาง
31. ผู้นำอปท.ขาดการตัดสินใจที่เด็ดขาดในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษ	3.06	0.89	4	ปานกลาง
32. ผู้นำอปท.ขาดการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษ	2.82	0.93	6	ปานกลาง
33. ผู้นำอปท.ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษ	3.30	1.00	1	ปานกลาง
34. ผู้นำอปท.ขาดการกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง	3.25	0.94	2	ปานกลาง
รวม	3.02	0.61		ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหาเสพติคดีให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านภาวะผู้นำ
 โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อเป็น
 ปัญหาระดับปานกลาง เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ข้อ 33 ผู้นำ
 อปท.ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกัน
 และแก้ไขปัญหาเสพติคดีให้โทษ ($\mu = 3.30$) รองลงมาได้แก่ข้อ 34 ผู้นำอปท.ขาดการกำกับดูแล/
 ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคดีให้โทษอย่างจริงจัง
 ($\mu = 3.25$)และข้อ 30 ผู้นำอปท.ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงาน
 ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคดีให้โทษ($\mu = 3.08$) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหาเสพติคดีให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
 ด้านการติดต่อสื่อสาร

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
35. อปท.มีระบบการติดต่อสื่อสารไม่เอื้อต่อการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติคดีให้โทษ	2.50	0.79	7	น้อย
36. รูปแบบการติดต่อสื่อสารของอปท.ในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติคดีให้โทษไม่เหมาะสม	2.62	0.76	6	ปานกลาง
37. เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติคดีให้โทษของอปท.ไม่เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ยานพาหนะ	2.78	0.76	5	ปานกลาง
38. เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติคดีให้โทษของอปท.ไม่ทันสมัย	2.87	0.84	4	ปานกลาง

ตารางที่ 7 (ต่อ)

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
39. การติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน เช่น การสื่อสารไม่เป็นลายลักษณ์อักษร	2.96	0.84	3	ปานกลาง
40. อปท.มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารใน ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่หลากหลาย จึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร	3.22	0.72	1	ปานกลาง
41. อปท.ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา เสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง	3.19	0.94	2	ปานกลาง
รวม	2.88	0.39		ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานีด้านการติดต่อสื่อสารโดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 2.88$)เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าส่วนใหญ่เป็นปัญหาระดับปานกลางยกเว้นข้อ 35 เป็นปัญหาระดับน้อย เมื่อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ข้อ 40 อปท.มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่หลากหลายจึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร($\mu = 3.22$) รองลงมาได้แก่ข้อ 41 อปท.ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง ($\mu = 3.19$)และข้อ 39 การติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน เช่น การสื่อสารไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ($\mu = 2.96$) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
ด้านการมีส่วนร่วม

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
42. หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ อย่างจริงจัง	2.83	0.56	6	ปานกลาง
42. อปท.ขาดการสนับสนุนให้ภาคีเครือข่าย องค์กรต่างๆในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	3.00	0.56	3	ปานกลาง
44. ภาคเอกชนในพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	3.76	0.66	2	มาก
45. ประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและ ประเมินผล	3.77	0.62	1	มาก
45. บุคลากรของอปท.ไม่ให้ความร่วมมือในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง	2.84	0.86	5	ปานกลาง
47. ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษ	2.99	0.89	4	ปานกลาง
รวม	3.20	0.31		ปานกลาง

จากตารางที่ 8 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการมีส่วนร่วม
 โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าส่วนใหญ่มี
 ปัญหาในระดับปานกลางยกเว้นข้อ 44, 45 มีปัญหาอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมาก
 ไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 45 ประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ
 ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล($\mu = 3.77$) รองลงมาได้แก่ข้อ 44 ภาคเอกชนในพื้นที่ไม่ให้ความ
 ร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
 ($\mu = 3.76$) และข้อ 42 อปท.ขาดการสนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายองค์กรต่างๆในชุมชนเข้ามามีส่วน
 ร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.00$)
 ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
 แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
 ด้านการควบคุมและประเมินผล

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
48. อปท.ขาดหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผล การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	3.78	0.61	1	มาก
49. อปท.ขาดระบบการติดตามประเมินผลการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	2.97	0.61	6	ปานกลาง
50. อปท.ขาดข้อมูลในการประเมินผลการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	3.11	0.60	3	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
51. อปท.ขาดการรายงานผลการประเมินการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่ายรับทราบ	3.08	0.72	4	ปานกลาง
52. เจ้าหน้าที่ของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการควบคุมและประเมินผลการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	3.21	0.69	2	ปานกลาง
53. อปท.ไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไข การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษในระยะต่อไป	3.06	0.69	5	ปานกลาง
รวม	3.21	0.30		ปานกลาง

จากตารางที่ 9 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการควบคุมและ
 ประเมินผลโดยภาพรวมมีปัญหอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า
 ส่วนใหญ่มีปัญหในระดับปานกลางยกเว้นข้อ 48 มีปัญหอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ย
 จากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ข้อ 48 อปท.ขาดหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการ
 ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.78$) รองลงมา
 ได้แก่ข้อ 52 เจ้าหน้าที่ของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมและประเมินผลการ
 ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ($\mu = 3.21$) และข้อ
 50 อปท.ขาดข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
 ปัญหาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.11$) ตามลำดับ

ตารางที่ 10 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ
แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์
ในภาพรวมทุกด้าน

รายการ	ระดับปัญหา		ลำดับ ที่	การ แปลผล
	μ	σ		
1. ด้านโครงสร้างองค์กร	3.13	0.33	4	ปานกลาง
2. ด้านบุคลากร	3.09	0.30	5	ปานกลาง
3. ด้านงบประมาณ	3.32	0.36	1	ปานกลาง
4. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ	2.80	0.41	8	ปานกลาง
5. ด้านภาวะผู้นำ	3.02	0.61	6	ปานกลาง
6. ด้านการติดต่อสื่อสาร	2.88	0.39	7	ปานกลาง
7. ด้านการมีส่วนร่วม	3.20	0.31	3	ปานกลาง
8. ด้านการควบคุมและประเมินผล	3.21	0.30	2	ปานกลาง
รวม	3.08	0.18		ปานกลาง

จากตารางที่ 10 พบว่าปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ในภาพรวมทุกด้าน
มีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.08$)เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหา
น้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ด้านงบประมาณเป็นลำดับแรก($\mu = 3.32$) รองลงมาคือด้านการควบคุม
และประเมินผล($\mu = 3.21$)และด้านการมีส่วนร่วม($\mu = 3.20$) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

ผลการวิเคราะห์แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายา
เสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ได้แก่ ด้าน
โครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ
ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล ปรากฏดังตารางที่ 11 - 18

ตารางที่ 11 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
1	อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความคล่องตัวลดปัญหาความสลับซับซ้อน	255	79.70
2	อปท.ควรมีการกำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	246	76.90
3	อปท.ควรมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ	234	73.10
4	อปท.ควรกำหนดภารกิจหน้าที่ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความชัดเจนและง่ายต่อการปฏิบัติ	228	70.91
5	อปท.ควรมีการมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร	227	70.90
6	อปท.ควรกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของอปท.ให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	213	66.31
7	อปท.ควรจัดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมและเอื้อต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	212	66.30

จากตารางที่ 11 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความคล่องตัวลดปัญหาความสลับซับซ้อนเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 79.70) รองลงมาคือ อปท.ควรมีการกำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ(ร้อยละ 76.90)

และอปท.ควรมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ(ร้อยละ 73.10) ตามลำดับ

ตารางที่ 12 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านบุคลากร

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
8	อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรมสัมมนาเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	271	84.70
9	อปท.ควรสรรหาบุคลากรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	255	79.70
10	อปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การประกาศยกย่อง	252	78.80
11	อปท.ควรมีการกระตุ้นให้บุคลากรเอาจริงเอาจังในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอยู่เสมอ	248	77.50
12	อปท.ควรมีการส่งเสริมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การจัดอบรม และการส่งไปศึกษาดูงาน	239	74.70
13	อปท.ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้สอดคล้องเป้าหมายของยุทธศาสตร์ได้	212	66.30
14	อปท.ควรมีการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับการกิจการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษกับบุคลากรรับทราบอย่างถ่องแท้	192	60.00

จากตารางที่ 12 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านบุคลากร โดย เรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหา ความรู้ เช่นการศึกษาดูงาน การอบรม สัมมนาเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้าน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 84.70) รองลงมาคือ อปท.ควร สรรหาบุคลากรที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษ(ร้อยละ 79.70) และอปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรใน การปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ เช่น การพิจารณาความดี ความชอบ การประกาศยกย่อง(ร้อยละ 78.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 13 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านงบประมาณ

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัด อุดรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
15	อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	259	80.90
16	อปท.ควรจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษให้รวดเร็วทันเหตุการณ์	240	75.00
17	อปท.ควรเสนอให้ผู้ที่มีอำนาจออกระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณ ที่ยืดหยุ่นสามารถเอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	233	72.80
18	อปท.ควรมีการติดตามและควบคุมการใช้งบประมาณการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่าง ต่อเนื่อง	232	72.50
19	อปท.ควรแสวงหา/ขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่าง เพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่	224	70.00
20	อปท.ควรใช้งบประมาณให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ	223	69.70

ตารางที่ 13 (ต่อ)

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา			
ข้อที่	รายละเอียดขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ความถี่	ร้อยละ
21	อปท.ควรใช้งบประมาณให้คุ้มค่าในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษ	189	59.10

จากตารางที่ 13 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านงบประมาณโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 80.90) รองลงมาคืออปท.ควรจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษให้รวดเร็วทันเหตุการณ์(ร้อยละ 75.00) และอปท.ควรเสนอให้ผู้ที่มิอำนาจออกกระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ยืดหยุ่นสามารถเอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษ(ร้อยละ 72.80) ตามลำดับ

ตารางที่ 14 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา			
ข้อที่	รายละเอียดขององค์ประกอบส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ความถี่	ร้อยละ
22	อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสด็จในปัสสาวะ	282	88.10
23	อปท.ควรดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสด็จให้โทษให้เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การคิดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสด็จ วิทยุสื่อสาร	256	80.00

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด อุตรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
24	อปท.ควรมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ	225	70.30
25	อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ให้มีความทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด วิทยุสื่อสาร	203	63.40
26	อปท.ควรมีการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้ งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์	144	45.00
27	อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้ เหมาะสมกับภารกิจในการป้องปราบยาเสพติด เช่น การติดไฟแสงสว่าง ที่เหมาะสมเพียงพอ คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ	117	36.60

จากตารางที่ 14 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ด้านวัสดุอุปกรณ์
และเครื่องมือ โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อปท.ควรมีการ
จัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้
โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสารเสพติดในปัสสาวะเป็นลำดับแรก(ร้อยละ
88.10) รองลงมาคืออปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตาม
ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้อง
วงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสารเสพติด วิทยุสื่อสาร(ร้อยละ 80.00) และอปท.
ควรมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ(ร้อยละ 70.30)
ตามลำดับ

ตารางที่ 15 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ด้านภาวะผู้นำ

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
28	ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสาร	320	100.00
29	ผู้นำอปท.ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	284	88.80
30	ผู้นำอปท.ควรปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษเช่น ไม่เกี่ยวข้องกับเสพติดหรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง	258	80.60
31	ผู้นำอปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ/การลงโทษผู้กระทำความผิด	241	75.30
32	ผู้นำอปท.ควรให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างแท้จริงโดยมีการประชุมชี้แจงให้บุคลากรทุกคนได้รับทราบ	233	72.80
33	ผู้นำอปท.ควรมีการตัดสินใจที่เด็ดขาดในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	191	59.70
34	ผู้นำอปท.ควรกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง โดยให้ผู้ปฏิบัติงานรายงานผลการดำเนินงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง	183	57.20

จากตารางที่ 15 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ด้านภาวะผู้นำ โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่าง

เพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสารเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือผู้นำอปท.ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ(ร้อยละ 88.80)และผู้นำอปท.ควรปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น ไม่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด หรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง(ร้อยละ 80.60) ตามลำดับ

ตารางที่ 16 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการติดต่อสื่อสาร

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
35	อปท.ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์	303	94.70
36	อปท.ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์	237	74.10
37	อปท.ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง	215	67.20
38	อปท.ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	213	66.60
39	อปท. ควรกำหนดรูปแบบการติดต่อสื่อสารในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเหมาะสมทั้งการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร	155	47.80
40	อปท.ควรมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้ชัดเจน เช่น การสื่อสารแบบเป็นลายลักษณ์อักษร	144	45.00

จากตารางที่ 16 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการ ติดต่อสื่อสาร โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่อปท.ควรรใช้ ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์เป็นลำดับแรก(ร้อยละ 94.70) รองลงมาคืออปท.ควรรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการ ติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ให้เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์(ร้อยละ 74.10)และอปท.ควรรเปิดโอกาสให้ ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง (ร้อยละ 67.20) ตามลำดับ

ตารางที่ 17 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการมีส่วนร่วม

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา	ความถี่	ร้อยละ
ข้อที่ 41	อปท.ควรรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้า มามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ	302 94.40
42	อปท.ควรรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล	271 84.70
43	อปท.ควรรส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ โดยมีตัวแทนเข้าร่วมเป็น คณะกรรมการ	255 79.70

ตารางที่ 17 (ต่อ)

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด อุดรดิตถ์	ความถี่	ร้อยละ
44	อปท.ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่สนับสนุนการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้ โทษอย่างจริงจัง	248	77.50
45	อปท.ควรประสานงานขอความร่วมมือจากภาคเอกชนในพื้นที่ในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้โทษ	239	74.70
46	บุคลากรของอปท.ควรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่าง แท้จริง	186	58.10

จากตารางที่ 17 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข
ปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการมีส่วนร่วม
โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคี
องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 94.40) รองลงมาคืออปท.ควร
ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ
ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล
(ร้อยละ 84.70) และอปท.ควรส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนเข้า
มามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ
โดยมีตัวแทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ(ร้อยละ 79.70) ตามลำดับ

ตารางที่ 18 แสดงความถี่และร้อยละเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ด้านการควบคุมและประเมินผล

ข้อที่	แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์	ความถี่	ร้อยละ
47	อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง	320	100.00
48	อปท.ควรอบรมเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษ	283	88.40
49	อปท.ควรจัดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษให้เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล	260	81.30
50	อปท.ควรรายงานผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ เช่นแจ้งในที่ประชุมประจำเดือน/เอกสาร	225	70.30
51	อปท.ควรจัดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษ	212	66.30
52	อปท.ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษอย่างต่อเนื่องทุกๆ 3 เดือน	183	57.20

จากตารางที่ 18 พบว่าแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ด้านการควบคุมและประเมินผล โดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 100.00) รองลงมาคืออปท.ควรอบรมเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษ(ร้อยละ 88.40) และอปท.ควร

จัดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล(ร้อยละ 81.30) ตามลำดับ

แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถีในภาพรวม 8 ด้านโดยพิจารณาจากความถี่มากเป็นอันดับแรกของแต่ละด้าน พบว่า 1. ด้านงบประมาณ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ 2. ด้านการควบคุมและประเมินผล ได้แก่ อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง 3. ด้านการมีส่วนร่วม ได้แก่ อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ 4. ด้านโครงสร้างองค์กร ได้แก่ อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความคล่องตัวลดปัญหาความสลับซับซ้อน 5. ด้านบุคลากร ได้แก่ อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ 6.ด้านภาวะผู้นำ ได้แก่ ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ 7. ด้านการติดต่อสื่อสาร ได้แก่ อปท.ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ 8. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ได้แก่ อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งาน

ชนิดที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

2.1 ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี 8 ด้าน ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี

ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากข้อคำถามที่ได้จากการวิเคราะห์ปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิถี โดยกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ครอบคลุม 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

โดยมีผู้ทรงคุณวุฒิผู้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์จำนวน 12 ท่าน ครอบคลุม 4 รูปแบบประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งแต่ละรูปแบบประกอบด้วย ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ/หรือผู้ที่ผู้บริหารท้องถิ่นมอบหมาย ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา(Content Analysis) แล้วสรุปเป็นความเรียงได้ดังนี้

1. ด้านโครงสร้างองค์กร

จากข้อมูลปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านโครงสร้างองค์กร พบว่าส่วนใหญ่ อปท.มีปัญหาการไม่ได้กำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านโครงสร้างองค์กรดังนี้

1.1 อปท.ควรมีการกำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของยาเสพติด เพื่อให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์มีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

1.2 อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความคล่องตัวลดปัญหาความสลับซับซ้อน โดยการกระจายอำนาจการตัดสินใจสู่ผู้ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

1.3 อปท.ควรมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ โดยกำหนดภารกิจหน้าที่และมอบหมายให้หน่วยงานภายในแต่ละส่วนที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้ชัดเจน

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร ได้ให้ข้อเสนอแนะแนวทางที่น่าสนใจ “ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตถ์ควรกำหนดชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดระดับเทศบาลขึ้นมา โดยมีนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการ ซึ่งการตั้งชุดปฏิบัติการนี้เป็นการอำนวยความสะดวกในด้านการปราบปรามยาเสพติดแก่เจ้าหน้าที่ตำรวจเบื้องต้นเท่านั้น เช่น

การนำเข้าพื้นที่เป้าหมาย เนื่องจากการปฏิบัติการการปราบปรามยาเสพติดมีความเสี่ยงค่อนข้างสูง จึงถือว่าชุดปฏิบัติการทำงานด้านการให้ข้อมูลแก่เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบโดยตรง คณะผู้บริหารของเทศบาลได้สร้าง “เครือข่ายความร่วมมือ” (Corporation Network) ของท้องถิ่นเองเพื่อทำงานคู่ขนานกับหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งประกอบด้วย โรงเรียน วัด และสถานีตำรวจภูธรในพื้นที่ โดยหน่วยงานเหล่านี้ทำงานในเชิงรุกร่วมกับเทศบาลศรีพนมมาศ เช่น โรงเรียนเทศบาลศรีพนมมาศ พัทธการที่ดำเนิน โครงการ โรงเรียนสีขาว ทางเทศบาลให้การสนับสนุนในด้านการตรวจปัสสาวะ และสนับสนุนบุคลากรในการตรวจด้วย ส่วนวัดและสถานีตำรวจก็ได้เข้าไปให้ความรู้ในด้านการป้องกันตนเองจากภัยยาเสพติดในโรงเรียน และให้ความช่วยเหลือแก่เทศบาลในด้านการปราบปรามกรณีของสถานีตำรวจภูธรอำเภอลับแลและควรมีการกำหนดกองสาธารณสุขเป็นส่วนงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ซึ่งเป็นส่วนงานชั่วคราวขององค์กร โดยมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษเป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ ซึ่งมีการกำหนดภารกิจหน้าที่ มอบอำนาจเกี่ยวกับงานด้านยาเสพติดไว้อย่างเหมาะสมเพื่อลดขั้นตอนการดำเนินงานที่มีความซับซ้อนให้เกิดความคล่องตัวมากขึ้น ซึ่งหัวหน้ากองจะสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับงานด้านยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวดเร็วทันเหตุการณ์ รวมทั้งมีการบูรณาการกับส่วนงานภายในและหน่วยงานภายนอกทุกระดับทุกภาคส่วน แบบมีส่วนร่วม ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามประเมินผล”

นอกจากนั้นผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยังได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ที่สอดคล้องกันว่า “อปท.ควรมีการมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีความชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ชัดเจนมากยิ่งขึ้นและจะส่งผลให้สามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล และยังสามารถบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานภายในและภายนอกได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก่อให้เกิดความร่วมมือกันทุกภาคส่วนจึงจะสามารถป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้อย่างแท้จริง” นอกจากนี้ควรมีการสั่งการ ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ เช่นงานวิเคราะห์นโยบายและแผนซึ่งจะดำเนินการจัดทำที่ประชาคม กำหนดแผนงานและโครงการให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์อำเภอ จังหวัด หรือนโยบายรัฐบาล งานบริหารการศึกษาจะมุ่งเน้นการดูแลป้องกันเด็กนักเรียนไม่ให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด งานพัฒนาชุมชนจะประสานความร่วมมือกับองค์กรในชุมชนเช่น กรรมการ

ชุมชน อสม. สาธารณสุขชุมชน ผู้นำชุมชนเป็นต้น งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยซึ่งได้มอบหมายให้ดำเนินการสำรวจจุดเสี่ยงหรือแหล่งมั่วสุ่ม และดำเนินการติดตั้งไฟแสงสว่างในบริเวณที่เป็นจุดเสี่ยงดังกล่าวด้วย

2. ด้านบุคลากร

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ด้านบุคลากร พบว่า บุคลากรของอปท. ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษ

ผู้ทรงคุณวุฒิในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ได้ให้แนวทางการดำเนินงานด้านบุคลากรดังนี้

2.1 อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรมสัมมนา เพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษ

2.2 อปท.ควรสรรหาบุคลากรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษ โดยเฉพาะบุคลากรกองสาธารณสุข ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในด้านการป้องกันยาเสพติดโดยตรงตามโครงสร้างขององค์การ

2.3 อปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การประกาศยกย่อง เพื่อเป็นสิ่งจูงใจในการทำงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุดรดิตต์

ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ในด้านบุคลากรว่า “ทางเทศบาลได้กำหนดบุคลากรเพื่อรับผิดชอบในภารกิจนี้โดยเฉพาะคือบุคลากรกองสาธารณสุข ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในด้านการป้องกันยาเสพติดโดยตรงตามโครงสร้างขององค์การ โดยบุคลากรในกองฯ นี้รับผิดชอบในการตรวจหาสารเสพติดในกลุ่มเป้าหมายที่โรงเรียน ในความรับผิดชอบของเทศบาลศรีพนมมาศและร่วมรับผิดชอบใน“ชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด” ที่มีภารกิจร่วมกับเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอถ้ำปลา ซึ่งเป็นภารกิจเฉพาะที่ปฏิบัติการเมื่อมีการร้องขอในการนำเจ้าหน้าที่ตำรวจเข้าพื้นที่ โดยผู้บริหารของเทศบาลได้มีการกระตุ้นให้บุคลากรปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขยาเสพติดตามยุทธศาสตร์อย่างต่อเนื่อง แต่เนื่องด้วยในพื้นที่รับผิดชอบของเทศบาลศรีพนมมาศมีเครือข่ายความร่วมมือในการเฝ้าระวังปัญหาสุขภาพเสพติดที่ถือว่าค่อนข้างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้ปรากฏการณ์ของปัญหามีน้อย” ดังนั้น บุคลากรจึงสามารถปฏิบัติงานได้อย่างตามภารกิจที่กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม ผู้บริหารเทศบาลได้สังเกตเห็น

ความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จึงได้กำหนดแนวทางในการพัฒนาทักษะของบุคลากรกองสาธารณสุขเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงได้กำหนดให้บุคลากรได้เข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับธรรมะเพื่อนำหลักธรรมที่ได้รับจากการอบรมไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนโรงเรียนในสังกัดของเทศบาลร่วมกับคณะครูที่รับผิดชอบโครงการ โรงเรียนสีขาวและจัดให้เข้าร่วมอบรมยังค่ายพระศรีพนมมาศ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ 20 ในสมรรถนะของร่างกายเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านร่างกายสำหรับการปฏิบัติงานภาคสนาม ซึ่งถือได้ว่าเป็นการเตรียมความพร้อมทั้งด้านจิตใจและร่างกาย

นอกจากนี้ปลัดเทศบาลท่านหนึ่งได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ในด้านบุคลากรว่า “การดำเนินงานด้านยาเสพติดของเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์จะเน้นการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเป็นหลัก ส่วนบุคลากรนั้นมีการส่งเสริมให้อบรมเพิ่มพูนทักษะในการทำงานด้านยาเสพติดร่วมกับอำเภอ จังหวัด ทหาร ตำรวจ โดยการสร้างความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ และมีการสร้างขวัญและกำลังใจโดยการพิจารณาเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งเป็นประจำทุกปีโดยการประเมินจากผลการดำเนินงานที่ได้รับมอบหมายตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ และยังมีการพิจารณาโบนัสให้อย่างเหมาะสมตามที่มีประกาศจัดสรรตามหลักเกณฑ์ที่กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด”

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เล็งเห็นความสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จึงได้เสนอแนะแนวทางเพิ่มเติมว่า “ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาทักษะของบุคลากรกองสาธารณสุขเพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยให้บุคลากรเข้าร่วมการอบรมเกี่ยวกับธรรมะเพื่อนำหลักธรรมที่ได้รับจากการอบรมไปถ่ายทอดให้กับนักเรียนโรงเรียนในสังกัดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตถ์ ร่วมกับคณะครูที่รับผิดชอบโครงการ โรงเรียนสีขาว และได้มีการกระตุ้นให้บุคลากรปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มประสิทธิภาพ ตลอดจนส่งเสริมให้ได้รับการอบรมเพื่อเตรียมความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่ในด้านนี้เป็นประจำทุกปี”

3. ด้านงบประมาณ

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านงบประมาณ พบว่า อปท.มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านงบประมาณ ดังนี้

3.1 อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ

3.2 อปท.ควรจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ให้โทษให้รวดเร็วทันเหตุการณ์

3.3 อปท.ควรเสนอให้ผู้ที่มีอำนาจออกระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ยืดหยุ่น สามารถเอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ

ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ในด้านงบประมาณที่น่าสนใจว่า “เทศบาลเมืองโดยกองสาธารณสุขได้ตั้งงบประมาณสำหรับการ ดำเนินการตรวจ ปัสสาวะนักเรียนโรงเรียนในสังกัด โดยตั้งงบประมาณจัดซื้อจัดหาขวดแก้วบรรจุ ปัสสาวะประมาณปีละ 200 ขวดและน้ำยาตรวจจำนวน 200 ชุด โดยเป็นงบประมาณปีละ 8,000 บาท และหากในบางปีงบประมาณทางโรงเรียนในสังกัดได้แจ้งจำนวนอุปกรณ์ในการตรวจสอบสารเสพติดที่ น้อยกว่างบประมาณที่ได้ตั้งไว้ กองสาธารณสุขก็จะมีการพิจารณาถึงความจำเป็นในการใช้ งบประมาณในด้านอื่นๆที่สัมพันธ์กับการป้องกันและแก้ไขยาเสพติด ทั้งนี้เพื่อให้มีการปรับเปลี่ยน ใช้ งบประมาณให้คุ้มค่าและบรรลุตามวัตถุประสงค์ในด้านนี้ จึงถือได้ว่าการใช้งบประมาณที่ยืดหยุ่น (Flexible) เพื่อการดำเนินงานด้านยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบประสบผลสำเร็จ และยังสามารถ มีการ กำกับการใช้งบประมาณทุกเดือนกรกฎาคมของทุกปีงบประมาณเพื่อตรวจสอบว่าได้มีการเบิกใช้ งบประมาณตามที่ได้รับอนุมัติหรือไม่ ซึ่งหากมีการเบิกจ่ายแล้วมีแนวโน้มที่จะมีงบประมาณเหลือ ทางผู้บริหารก็จะได้กำชับให้เร่งเบิกจ่ายสำหรับการนำงบประมาณไปใช้ในด้านยาเสพติด”

นอกจากนี้ปลัดเทศบาลบางแห่งได้ให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “หากเทศบาลมีความจำเป็นที่ต้อง ใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ สามารถของงบประมาณสนับสนุนจาก ศูนย์ อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุดรดิตถ์(ศอ.ปส.อต.)ซึ่งเป็นศูนย์ระดับจังหวัด อุดรดิตถ์ ศูนย์ดังกล่าวตั้งงบประมาณ 40,000 บาท เทศบาลโดยบุคลากรของกองสาธารณสุข จะต้องเข้าร่วมการประชุมในการปฏิบัติการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ในทุกสัปดาห์ที่ 4 ของแต่ละเดือน เพื่อรายงานการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ดังกล่าวและสามารถเสนอของงบประมาณในการ ปฏิบัติงานในด้านนี้ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้”

นอกจากนั้นเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งให้ข้อมูลที่แตกต่างกันว่า “องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโคกได้มีการจัดทำแผนงานและงบประมาณเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไว้เป็นประจำทุกปี โดยมีการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรมต่างๆ ซึ่งจะมอบหมายให้ส่วนงานภายในที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ เช่น การจัดโครงการกีฬาต้านยาเสพติด โดยการมอบหมายให้ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นผู้รับผิดชอบหลัก นอกจากนี้ยังมีการประสานความร่วมมือจากส่วนงานภายในทุกส่วนเข้ามาช่วยเหลือในการจัดกิจกรรมดังกล่าว” อย่างไรก็ตามเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนยังกล่าวอีกว่า การส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณด้านการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษก็ยังไม่เพียงพอ เพราะการดำเนินงานดังกล่าวมีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายทั้งในเชิงรับและเชิงรุก ประกอบกับเป็นพื้นที่เสี่ยงติดต่อกับชายแดนจึงจำเป็นต้องมีกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดที่หลากหลาย ดังนั้นหากจะให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของจังหวัดอุดรดิตถ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ อปท.ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ควรแสวงหาและกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษด้วย

4. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ พบว่าอปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ดังนี้

4.1 อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสพติดในปีสภาวะ

4.2 อปท.ควรดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร

4.3 อปท.ควรมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ

ปลัดเทศบาลบางแห่งได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ในด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่น่าสนใจและแตกต่างกันว่า “เทศบาลตำบลได้กำหนดแนวทางในการใช้วัสดุอุปกรณ์สำหรับตรวจหาเสพติดในนักเรียนเป้าหมายอย่างเป็นระบบโดยประสานงานกับโรงเรียน เพื่อกำหนดจำนวนนักเรียนเป้าหมายสำหรับตรวจในแต่ละปีล่วงหน้า จึงทำให้สามารถตั้งงบประมาณสำหรับซื้อวัสดุดังกล่าวได้อย่างเพียงพอและเหมาะสมแก่การใช้งาน ซึ่งได้จัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์เป็นปัจจุบันโดยกองสาธารณสุขเพื่อสามารถตรวจสอบการเบิกใช้ได้อย่างถูกต้อง”

นอกจากนี้นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางท่านยังให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่า “แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ทางองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้มีการจัดซื้อจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เกี่ยวข้องกับทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติดได้อย่างเพียงพอเพราะเป็นพื้นที่ในเขตเมืองที่มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดปัญหายาเสพติดโดยเฉพาะในสถานศึกษาและชุมชนที่เป็นแหล่งมั่วสุมจะมีการติดตั้งไฟแสงสว่างเพิ่มเติมให้ครอบคลุมทุกจุดเสี่ยง” นอกจากนี้อปท.ควรแสวงหาเครื่องมือและประสานความร่วมมือในการประยุกต์ใช้เครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษที่จะสามารถใช้ร่วมกันได้ เพื่อก่อให้เกิดการบูรณาการร่วมกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัดอุดรดิตถ์ต่อไป

5. ด้านภาวะผู้นำ

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านภาวะผู้นำ พบว่า ผู้นำอปท.ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านภาวะผู้นำ ดังนี้

5.1 ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสาร

5.2 ผู้นำอปท.ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้โทษ

5.3 ผู้นำอปท.ควรปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้โทษเช่น ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง นายองค์การบริหารส่วนจังหวัด ได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานีในด้านภาวะผู้นำเพิ่มเติมว่า “คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้ความสำคัญในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยถือว่าเป็นภารกิจที่มีความสำคัญในด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเยาวชน จึงให้การสนับสนุนงบประมาณในการตรวจสืบสวนนักเรียนโรงเรียนในสังกัดอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนแสวงหาภาคีในการดำเนินกิจกรรมในด้านการป้องกันปัญหาสุขภาพจิตให้โทษร่วมกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด เช่น นักศึกษาและอาจารย์หลักสูตรสาขาสาธารณสุข มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานีในการให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งในทุกกิจกรรมด้านป้องกันยาเสพติดนายองค์การบริหารส่วนจังหวัดจะเข้าร่วมกิจกรรมด้วยตนเองทุกครั้งเพื่อเป็นขวัญและกำลังใจแก่บุคลากร และสร้างความสัมพันธ์ที่ดีแก่นักศึกษา อาจารย์ และผู้บริหารขององค์กรภาคี”

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยังให้แนวทางที่น่าสนใจว่า “การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี จะให้สำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นผู้นำทุกระดับมีความสำคัญยิ่ง เพราะเปรียบเสมือนหัวขบวนรถไฟ ผู้นำที่ดีก็จะนำพาให้การแก้ไขปัญหายาสำเร็จตามไปด้วย ดังนั้นผู้นำควรสนับสนุนปัจจัยต่างๆ ประการอย่างเพียงพอ ซึ่งจะส่งผลต่อการการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ไม่ว่าจะเป็นบุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสาร หรือวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้จำเป็นต่อการดำเนินงาน เพราะจะทำให้การดำเนินงานดังกล่าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น”

6. ด้านการติดต่อสื่อสาร

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานีด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่า อปท.มี

ช่องทางในการติดต่อสื่อสารในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่หลากหลายจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานีด้านการติดต่อสื่อสาร ดังนี้

6.1 อปท.ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์

6.2 อปท.ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์

6.3 อปท.ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผนบางท่านได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานีในด้านการติดต่อสื่อสารว่า “เทศบาลได้กำหนดช่องทางในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้สารสนเทศเกี่ยวกับยาเสพติดผ่าน Facebook เทศบาล และ Facebook นายกฯ นอกจากนี้ยังกำหนดช่องทางในการสื่อสารเพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกในการชี้เบาะแส หรือข้อมูลด้านยาเสพติดผ่านโทรศัพท์สายตรงนายกฯ 24 ชั่วโมง และตู้แสดงความคิดเห็น ณ เทศบาลฯ ซึ่งเป็นการพยายามให้มีช่องทางในการติดต่อที่หลากหลาย” อย่างไรก็ตามปลัดเทศบาลฯบางท่านได้ให้ความเห็นว่า วิธีดังกล่าวค่อนข้างเป็นวิธีที่เป็นทางการ (Formal Communication) โอกาสที่จะสื่อสารเพื่อให้ข้อมูลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดแก่ประชาชนประสบความสำเร็จน้อย เนื่องจากความสนใจรับข้อมูลของประชาชนมีจำกัด จึงมักเลือกใช้วิธีสื่อสารไปยังประชาชนอย่างไม่เป็นทางการ (Informal Communication) โดยเฉพาะปลัดฯ ที่พบปะประชาชนในทุกๆ กิจกรรมทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ ก็จะพยายามพูดคุย สอบถามเกี่ยวกับปัญหาเสพติดของบุตรหลานในแต่ละครอบครัว หรือพยายามสื่อสารข้อมูลในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไปพร้อมกัน ซึ่งท่านปลัดกล่าวว่า “ให้ข้อมูลมันไหลซึมไปโดยธรรมชาติมากกว่าบอกกล่าวอย่างเป็นทางการ” เป็นวิธีที่ได้ผล และเป็นการสร้างความไว้วางใจแก่ประชาชนในการที่จะค่อยๆ ให้ข้อมูลด้านยาเสพติดและเห็นว่าปัญหาเสพติดบุคลากรของเทศบาลจะดำเนินการเองไม่ได้ จะต้องอาศัยความไว้วางใจจากประชาชนก่อนจึงจะได้รับความร่วมมือ ซึ่งปลัดเห็นว่าเปรียบเทียบการทำงานด้านยาเสพติดว่า **“แขนเราไม่ยาวต้องมีอีกแขนมาต่อ”** ซึ่งแขนที่ว่าก็คือความร่วมมือในการให้ข้อมูลแก่บุคลากรเทศบาล

จึงจะทำให้การสื่อสารด้านยาเสพติดดำเนินแบบการสื่อสารสองทาง (Two way communication) นอกจากนี้แล้วปลัดฯ ได้ให้ข้อมูลว่า เทศบาลศรีพนมมาศยังได้ทำกิจกรรมเพื่อรณรงค์ให้ประชาชนมีความตระหนักถึงปัญหาเสพติด โดยการจัดการเดินรณรงค์ทุกวันที่ 26 มิถุนายน เป็นประจำทุกปี ซึ่งเป็นวันต่อต้านยาเสพติดโลก ถือได้ว่าเป็นการสื่อสารรูปแบบหนึ่งในการกระตุ้นเตือนให้ประชาชนสนใจในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในระดับชุมชน

นอกจากนี้ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านยังให้แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการติดต่อสื่อสารเพิ่มเติมอีกว่า อปท.จังหวัดอุดรดิตถ์ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์ โดยเฉพาะการสื่อสารทางเทคโนโลยีสารสนเทศการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่มีบทบาทในปัจจุบัน เช่น การใช้ Facebook, E-mail, Line และการใช้งานระบบคอมพิวเตอร์รูปแบบอื่นๆที่มีความรวดเร็ว จะสามารถช่วยให้การติดต่อสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และปลัดเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ยังให้ข้อมูลอีกว่า การติดต่อสื่อสารจะเน้นในรูปแบบพบปะพูดคุยปรึกษาหารือเมื่อมีโอกาส สร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้ประกอบการของเด็กและเยาวชนที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการเสพยาเสพติด และไม่ควรแจ้งให้ผู้ปกครองทราบโดยตรงหากตรวจพบว่าบุตรมีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด เพราะจะทำให้ผู้ปกครองปกปิดข้อมูลของบุตรหลาน

7. ด้านการมีส่วนร่วม

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล

ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการมีส่วนร่วม ดังนี้

7.1 อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ

7.2 อปท.ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล

7.3 อปท.ควรส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนเข้ามา มีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ โดยมีตัวแทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ

นายกเทศมนตรีบางท่านได้เสนอแนวทางเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ในด้านด้านการมีส่วนร่วมเพิ่มเติมว่า “ควรมีการขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชนทุกชุมชนในการเฝ้า ระวังเด็กและเยาวชนตลอดจนถึงกลุ่มเสี่ยงอื่นๆที่อาจเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ประสานงานกับ หน่วยงานสาธารณสุขอำเภอและป้องกันจังหวัดอุดรดิตถ์เพื่อสุ่มตรวจหาสารเสพติดในกลุ่มเสี่ยง นอกจากนี้ยังมีการประสานงานกับตำรวจในท้องที่ในการตรวจตราและปราบปรามยาเสพติดด้วย”

ส่วนปลัดเทศบาลบางท่านได้ให้ข้อมูลแนวทางการมีส่วนร่วมที่น่าสนใจว่า “การ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์นั้นถ้าจะให้เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลอย่างแท้จริงนั้นจะต้อง มีการร่วมมือกันทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในสังคมเริ่มตั้งแต่ครอบครัวที่เป็นส่วนสำคัญที่สุดที่จะช่วยให้ ข้อมูลต่างๆที่เป็นประโยชน์ ข้าราชการทุกส่วนต้องร่วมมือกันไม่ว่าจะเป็นผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน สมาชิก อบต./เทศบาล คณะบริหารอบต./เทศบาล ทหาร ตำรวจในท้องที่ ตลอดจนถึง หน่วยงานอื่นๆที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน” ซึ่งหัวใจสำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ดังกล่าวนี้จะต้องมิให้ข้าราชการและนักการเมืองท้องถิ่นมีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้ส่วนเสียจาก การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

8. ด้านการควบคุมและประเมินผล

จากปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการควบคุมและประเมินผล พบว่า อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้ โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการควบคุมและ ประเมินผล ดังนี้

8.1 อปท.ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

8.2 อปท.ควรสรุปผลการประเมินและรายงานประจำเดือนเสนอต่อที่ประชุมจังหวัดเป็น ลายลักษณ์อักษร

8.3 อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขในปีต่อไปอย่างต่อเนื่อง

ผู้ทรงคุณวุฒิบางท่านได้ให้ข้อคิดเห็นที่น่าสนใจว่า “แนวทางการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดอุดรดิตถ์ในด้านการควบคุมและประเมินผลนั้น การนำผลการประเมินไปใช้ควรยึดหลักการ ป้องกันมากกว่าการปราบปรามยาเสพติด เพราะอปท.ไม่มีอำนาจหน้าที่ในการปราบปรามยาเสพติด ดังกล่าว ซึ่งปัจจุบันอปท.จังหวัดอุดรดิตถ์ได้ดำเนินการคำสั่งจากราชการ”

นอกจากนี้ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางท่านได้ให้แนวทางเพิ่มเติมว่า “อปท.ควรมี การนำผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ดังกล่าวมาวางแผนกำหนดงบประมาณให้ สอดคล้องกับสถานการณ์ยาเสพติดที่มีอยู่ ทั้งนี้ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลแผนตาม ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ประกอบด้วยคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่น โดยกำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ทำหน้าที่พิจารณาให้ ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา/โครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด แล้วนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ มาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง”

สรุป จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดทั้ง 8 ด้าน ซึ่งแต่ละด้านส่วนใหญ่จะมี แนวทางไปในทิศทางเดียวกันคือ

1. ด้านโครงสร้างองค์กร อปท.ควรมีการกำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับ ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมกับสภาพปัญหาของยาเสพติด เพื่อให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์มีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

2. ด้านบุคลากร อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ เช่นการศึกษาดูงาน อบรม สัมมนาเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ให้โทษ

3. ด้านงบประมาณ อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ

4. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งาน

5. ด้านภาวะผู้นำ ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสาร

6. ด้านการติดต่อสื่อสาร อปท.ควรใช้ช่องทางการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสาร โดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์

7. ด้านการมีส่วนร่วม อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วม ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ

8. ด้านการควบคุมและประเมินผล อปท.ควรมีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัย ได้ดำเนินการศึกษาจากเอกสาร ตำรา ตลอดจนแนวคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ครอบคลุมเนื้อหาดังต่อไปนี้

1. สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย
2. นโยบายรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
3. ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
4. แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ
5. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม
6. บริบทของการวางแผนยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตถ์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สถานการณ์ยาเสพติดในประเทศไทย

ประวัติความเป็นมาของยาเสพติด

ยาเสพติดชนิดแรกที่เข้ามาในประเทศไทย คือฝิ่น มีการแพร่ระบาดเข้ามาในสมัยใด ยังไม่ทราบแน่ชัด แต่มีหลักฐานคือเป็นประกาศการใช้กฎหมายลักษณะโจรในรัชสมัยสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พระเจ้าอู่ทอง)เมื่อ พ.ศ. 1903 หรือประมาณ 600 ปีล่วงมาแล้ว(สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2552 : 2 - 7) ตามกฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติการห้ามซื้อ ขาย ฝิ่นไว้ว่า "ผู้สูบฝิ่น กินฝิ่น ขายฝิ่นนั้น ให้ลงพระราชอาญาจหนักหนา ริบราชบาทว์ให้สิ้นเชิง ทเวนบกสามวัน ทเวนเรือสามวัน ให้จำใส่คุกไว้จนกว่าจะอดได้ ถ้าอดได้แล้วเรียกเอาทวนบนแก้ มั่นญาติพี่น้องไว้ แล้วจึงให้ปล่อยผู้สูบ ขาย กินฝิ่น ออกจากโทษ"

ใน พ.ศ. 2501 คณะปฏิวัติซึ่งปกครองประเทศไทย ได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 37 ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2501 ให้เลิกการเสพและจำหน่ายฝิ่นทั่วราชอาณาจักร และกำหนดดำเนินการ ให้เสร็จสิ้นเด็ดขาดภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2502(สำนักงานคณะกรรมการป้องกันปราบปราม

ยาเสพติด ภาค 6. 2552 : 12) ปัจจุบันผู้เสพฝิ่นได้หันไปใช้สารเสพติดชนิดอื่น ได้แก่ ใบกระท่อม กัญชา ยาม้าหรือยาขยัน(ยาบ้า) ซึ่งก่อให้เกิดการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพิ่มมากขึ้น

ประเภทของยาเสพติด

ประเภทของยาเสพติดแบ่งได้(ประวัติความเป็นมาของยาเสพติด. ออนไลน์. 2556) ดังนี้

1. แบ่งตามการออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง ประกอบด้วย ประเภทกดประสาท ได้แก่ ฝิ่น มอร์ฟีน เฮโรอีน ยากล่อมประสาท สารระเหย ยานอนหลับ ประเภทกระตุ้นประสาท ได้แก่ แอมเฟตามีน กระท่อม โคคาอีน ยาอี เอ็คตาซี ประเภทหลอนประสาท ได้แก่ แอลเอสดี ดีเอ็มที เห็ดขี้ควาย ยาเค และประเภทออกฤทธิ์ผสมผสาน(อาจกดกระตุ้นหรือหลอนประสาทพร้อมกัน) ได้แก่ กัญชา

2. แบ่งตามแหล่งที่มา ประกอบด้วย จากธรรมชาติ เช่น ฝิ่น มอร์ฟีน กระท่อม กัญชา จากการสังเคราะห์ เช่น เฮโรอีน แอมเฟตามีน ยาอี เอ็คตาซี ฯลฯ

3. แบ่งตามกฎหมาย ประกอบด้วย พระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 เช่น แอมเฟตามีน เฮโรอีน ยาอี พระราชกำหนดป้องกันการใช้สารระเหย พ.ศ.2533 เช่น ทินเนอร์ กาว ฯลฯ

4. แบ่งตามยาเสพติดกำเนิดใหม่ คือสารเสพติดที่ยังไม่เคยถูกนำออกมาเผยแพร่ในสังคมมาก่อนหน้านี้ ยังไม่เคยมีการใช้และการแพร่ระบาด และยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องสถานะทางกฎหมายที่ใช้ในการควบคุม ตัวยาเหล่านี้เป็นสารเสพติดที่ยังไม่เคยมีการใช้และการแพร่ระบาดในสังคมไทย และบางตัวมีการแพร่ระบาดในไทย ทั้งยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องกฎหมาย ไม่มีระบุใน พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522

ยาเสพติดที่ใช้ในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นยาที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท ประกอบด้วย สารเคมีและยาที่มีผลกระทบบ่อยอย่างรวดเร็วต่อบรรยากาศ อารมณ์ พฤติกรรมและความคิดของบุคคลสามารถแยกยาเป็น 3 ประเภท(สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2552 : 8-11) ดังนี้

1. ประเภทกระตุ้นประสาท ประเภทระงับประสาท ประเภทหลอนประสาทและอื่น ๆ โดยประเภทกระตุ้นเป็นสารที่เพิ่มอัตราการทำงานทั้งหมดของร่างกาย ประเภทนี้จะกระตุ้นระบบประสาทส่วนกลางและเพิ่มความตื่นตัวของกิจกรรมทางร่างกาย ยาที่สำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่ โคเคน แอมเฟตามีนและยาสูบ

2. ประเภทระงับประสาท สามารถมีผลกระทบบต่อระบบประสาทส่วนกลาง ในทางตรงกันข้ามกับการกระตุ้น โดยการลดอัตราของกิจกรรมภายในเซลล์ ระบบประสาทส่วนกลาง ความว่องไวและการประสานงานช้าลง ยาที่สำคัญในกลุ่มนี้ได้แก่ สุราและเฮโรอีน

3. ประเภทหลอนประสาทและยาอื่น ๆ ถ้าไม่กระตุ้นก็ระงับการทำงานของร่างกาย ดังนั้นการรับรู้ ความรู้สึก ความคิด และอารมณ์มีการเปลี่ยนแปลง สารเหล่านี้บางอย่างสามารถบิดเบือนการรับรู้และชักนำให้เกิดการหลอนประสาท สารกลุ่มนี้คือกัญชาและแอลเอสดี

ในทางกฎหมายสิ่งที่ถือว่าเป็นยาเสพติดนั้นจะต้องมีกฎหมายกำหนดไว้ชัดเจน หากไม่มี กฎหมายระบุไว้ สิ่งนั้นก็ไม่ใช่ยาเสพติด แม้ว่าสิ่งที่เสพนั้นจะมีฤทธิ์ที่ทำให้เกิดการเสพติดได้ก็ตาม เช่น สุรา บุหรี่ ตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษพ.ศ. 2522 มาตรา 7 ได้แบ่งยาเสพติดให้โทษออกเป็น 5 ประเภทด้วยกัน(อ้างอิงใน พิษณุรัฐ ชาศะโชติ. 2557 : 19-20) ดังนี้

ประเภทที่ 1 ยาเสพติดชนิดร้ายแรง มี 38 ชนิด ชนิดที่สำคัญ คือ เฮโรอีน แอมเฟตามีน เอ็กซ์ตาซี และแอลเอสดี

ประเภทที่ 2 ยาเสพติดให้โทษทั่วไปมี 102 ชนิด ชนิดที่สำคัญคือ โบโคคาโลคาอิน โคเคอีน ยาสกัดเข้มข้นของต้นฝิ่นแห้ง เมทาโดน มอร์ฟิน ฝิ่นยา(ฝิ่นที่ผ่านกรรมวิธีปรุงแต่งเพื่อใช้ในทางยา) ฝิ่น(ฝิ่นดิบ ฝิ่นสุก มูลฝิ่น)

ประเภทที่ 3 ยาเสพติดให้โทษที่มีลักษณะเป็นต้นตำรับยา และมียาเสพติดให้โทษประเภทที่ 2 ผสมอยู่ คือ ยารักษาโรคที่มียาเสพติดประเภท 2 เป็นส่วนประกอบอยู่ในสูตร เช่น ยาแก้ไอ ยาแก้ท้องเสีย

ประเภทที่ 4 สารเคมีที่ใช้ในการผลิตยาเสพติดให้โทษประเภท 1 หรือ 2 มี 32 รายการ ที่สำคัญ เช่น อาเซติกแอนไฮไดรด์ อาเซติลคลอไรด์

ประเภทที่ 5 ยาเสพติดให้โทษที่ไม่เข้าอยู่ในประเภท 1 - 4 มี 4 รายการ คือ กัญชา พืชกระท่อม พืชฝิ่น ทุกส่วนของพืชกัญชา ทุกส่วนของพืชกระท่อม และพืชเห็ดขี้ควาย

หลังจากรัฐบาลประกาศสงครามกับยาเสพติดตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสพติด และปฏิบัติการกวาดล้างยาเสพติดมาเป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหายาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดได้หวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัว มีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติด จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหายาเสพติดในเดือนธันวาคม พ.ศ.2547 อยู่ที่ร้อยละ 1.8 ต่อมาความรุนแรงของปัญหายาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจนถึงผลการสำรวจครั้งล่าสุดในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2554 ความรุนแรงของปัญหาอยู่ที่ร้อยละ 23.4 ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะฉีกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหานำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ สังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับปัจจัยภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและการนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

จากการประเมินสถานะของปัญหายาเสพติด มีสถานการณ์สำคัญที่เปลี่ยนแปลงไป ในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา โดยปัจจัยเงื่อนไขที่ทำให้ปัญหาเสพติดดำรงอยู่และจะขยายตัวรุนแรงขึ้น(แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.2555. 2555 : 3 - 5) ดังนี้

1. สถานการณ์ด้านการผลิต การค้า และการนำเข้ายาเสพติด (Supply)

1.1 สถานการณ์ภายนอกประเทศ จากข้อมูลการข่าวพบการลำเลียงสารตั้งต้น และเคมีภัณฑ์ไปยังประเทศเพื่อนบ้านทางตอนเหนือเป็นจำนวนมาก ทำให้ชนกลุ่มน้อยในประเทศดังกล่าวมีศักยภาพผลิตยาเสพติดได้อย่างไม่จำกัด แต่ปัจจุบันประมาณการปริมาณยาเสพติดที่ลักคอบอยู่นอกประเทศ มียาบ้าประมาณ 80 - 100 ล้านเม็ด ยาไอซ์ 1,500 กิโลกรัม และเฮโรอีน 1,500 กิโลกรัม โดยร้อยละ 80 เป็นของกองทัพสหรัฐอเมริกา(UWSA)

1.2 สถานการณ์การผลิต ปัญหาการลักลอบผลิตยาเสพติดหวนกลับมาในประเทศไทยอีกครั้ง ปัจจัยทางการเมืองในประเทศเพื่อนบ้านยังทำให้แหล่งผลิตยาเสพติดนอกประเทศมีการผลิตอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 จนถึงปัจจุบัน สามารถจับกุมแหล่งผลิตได้ 14 ครั้ง ในช่วงปี พ.ศ.2551 - 2552 ส่วนมากเป็นแหล่งผลิตอัดเม็ดยาบ้าขนาดเล็ก และมีส่วนแห่งเป็นแหล่งผลิตหัวเชื้อยาบ้าในลักษณะ KITCHEN LAB แต่ในปี พ.ศ.2553 จนถึงปัจจุบัน พบแหล่งผลิตอัดเม็ดที่ใช้เครื่อง Rotary ซึ่งสามารถอัดเม็ดได้ครั้งละมากๆเพิ่มขึ้น สำหรับแอมเฟตามีน มีลักษณะผลึกใสหรือที่เรียกว่า ICE ซึ่งเป็นเมทแอมเฟตามีนที่มีความบริสุทธิ์สูง พบว่ามีการลักลอบนำเข้าและแพร่ระบาดมากขึ้น ขณะเดียวกัน พบว่า มีการลักลอบลำเลียงยาแก้ปวดสูตรผสมซูโดอีเฟดรีน ทั้งที่ผลิตในประเทศไทยและนำเข้าจากต่างประเทศจำนวนมาก ไปสู่แหล่งผลิตเมทแอมเฟตามีนในประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อสกัดสารซูโดอีเฟดรีน มาใช้ในการผลิตยาบ้าและยาไอซ์ ทดแทนสารอีเฟดรีนและซูโดอีเฟดรีนบริสุทธิ์ที่ถูกควบคุมอย่างเข้มงวด แม้จะมีความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาค ในความร่วมมือด้านการข่าวปราบปรามในระดับปฏิบัติการ รวมทั้งการดำเนินมาตรการสกัดกั้นยาเสพติดตามแนวชายแดนมากขึ้น แต่ก็ยังไม่เพียงพอต่อการควบคุมปัญหา จึงจำเป็นต้องยกระดับความร่วมมือกับต่างประเทศเป็นยุทธศาสตร์เชิงรุกโดยบูรณาการอย่างเชื่อมโยงกับภารกิจการสกัดกั้นภายในประเทศ

1.3 สถานการณ์การนำเข้ายาเสพติด ภาคเหนือตอนบนยังคงเป็นพื้นที่นำเข้ายาเสพติดที่สำคัญ ยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ลักลอบนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้านทางชายแดนภาคเหนือในพื้นที่ 14 อำเภอ 3 จังหวัด(เชียงราย เชียงใหม่ แม่ฮ่องสอน) ในขณะที่เดียวกันการนำเข้าพื้นที่ภูมิภาคด้านอื่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และการนำเข้าจากกลุ่มผู้ค้าและลำเลียงยาเสพติดข้ามชาติผ่านท่าอากาศยานสุวรรณภูมิมีความสำคัญมากขึ้น

1.4 สถานการณ์การค้าและการแพร่ระบาด ผู้ค้ายาเสพติดที่ถูกจับกุมดำเนินคดีในช่วงระยะที่ผ่านมา แม้จะถูกดำเนินคดีด้วยมาตรการตามกฎหมาย แต่ยังคงมีพฤติการณ์ความเคลื่อนไหว

โดยการติดต่อสั่งการค้ายาเสพติดจากเรือนจำ ซึ่งพบว่าผู้ต้องขังหลายรายมีศักยภาพและความเคลื่อนไหวสูง และมีเครือข่ายที่สามารถติดต่อกับผู้ต้องขังในเรือนจำอื่นๆและผู้ร่วมงานภายนอกได้อย่างต่อเนื่อง พบนักค้ายาเสพติดรายเก่าบางส่วนที่กลับมาเคลื่อนไหวใหม่ ในขณะที่กลุ่มองค์กรอาชญากรรมข้ามชาติ มีบทบาทและความสำคัญมากขึ้นในการลักลอบนำยาเสพติดจากภูมิภาคอื่นเข้ามาจำหน่ายในประเทศ เครือข่ายชาวต่างชาติโดยเฉพาะชาวไนจีเรีย อิหร่าน ปากีสถาน จีน สิงคโปร์ อินเดีย รวมทั้งประเทศเพื่อนบ้านโดยรอบ ซึ่งแต่ละปีถูกจับกุมได้เฉลี่ย 2,500 คดี นอกจากนี้ยังคงมีผู้ค้ารายใหม่เข้าสู่วงการค้าเพิ่มขึ้น โดยเจ้าหน้าที่รัฐบางส่วนเข้าไปมีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง สำหรับนักค้าระดับขายส่ง/รายย่อย แพร่กระจายตามหมู่บ้าน/ชุมชน และค้ายาเสพติดมีความระมัดระวังตัวมากขึ้น ขณะที่ผู้เสพมีการพัฒนาตัวเองขึ้นเป็นนักค้ารายย่อยตามชุมชนต่างๆ

1.5 การจับกุมคดียาเสพติด “เพิ่มขึ้น” อย่างต่อเนื่อง จากปี พ.ศ.2549 จำนวน 83,334 คดี ผู้ต้องหา 93,162 คน เพิ่มเป็น 171,198 คดี ผู้ต้องหา 186,332 คน ในปี พ.ศ. 2553 และในปี พ.ศ.2554 สถิติการจับกุมจะใกล้เคียงกับปี พ.ศ.2553 โดยข้อมูล ณ วันที่ 15 เดือนสิงหาคม พ.ศ. 2554 พบจำนวน 67,935 คดี ผู้ต้องหา 69,867 คน เช่นเดียวกับผู้เข้ารับการรักษาเพิ่มขึ้นจาก 50,180 คน ในปี พ.ศ.2549 เป็น 115,347 คน ในปีพ.ศ.2553 ซึ่งปัญหาเสพติดขณะนี้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน จึงจำเป็นต้องพัฒนาด้านการข่าว การสืบสวนปราบปรามและดำเนินการด้านทรัพย์สิน ระบบอำนาจการ เครื่องมือ กลไก รวมทั้งความร่วมมือกับต่างประเทศให้มากขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนสามารถนำ ผู้ผลิต ผู้ค้า และผู้เกี่ยวข้องมาดำเนินคดีตามกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

2. สถานการณ์ด้านผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด(Demand) ปัญหาสำคัญที่ทำให้ยาเสพติดภายในประเทศขยายตัว คือ ยังคงมีผู้เสพติดยาซึ่งเป็นตลาดรองรับยาเสพติดจำนวนมาก โดยเฉพาะในกลุ่มเด็ก/เยาวชน ซึ่งมีจำนวนมากขึ้น และมีแนวโน้มช่วงอายุลดลง รวมทั้งผู้เสพติดยาใหม่ที่เข้าสู่วงจรปัญหา ในขณะที่ยังมีผู้เสพ/ผู้ติดยาส่วนหนึ่งเป็นกลุ่มผู้ติดยาเรื้อรังเริ่มมีอาการทางจิตและประสาทส่งผลกระทบต่อสร้างความปลอดภัยต่อสังคมอย่างมาก

จากปัญหาดังกล่าว จำเป็นต้องบูรณาการและบริหารจัดการระบบบำบัดรักษาทั้ง 3 ระบบ ได้แก่ ระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัด และระบบต้องโทษ ให้ประสานสอดคล้องสัมพันธ์กันอย่างจริงจัง และดำเนินการให้ครบวงจรไปถึงขั้นการติดตามช่วยเหลือ ดูแล และพัฒนาหลังการบำบัด จนทำให้ผู้เสพ/ผู้ติดยากลับมาเป็นกำลังของครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

3. สถานการณ์ด้านกลุ่มเสี่ยง

กลุ่มเด็กและเยาวชน ทั้งในและนอกสถานศึกษาเป็นปัญหาสำคัญปัญหาหนึ่งที่ทำให้ปัญหาด้าน Demand ไม่ลดลง เนื่องจากจำนวนผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เกินครึ่งหนึ่งของผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติดที่เข้ารับการรักษาในแต่ละปี เป็นผู้เสพยาใหม่

กลุ่มผู้ที่เข้าไปกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีแนวโน้มเป็นกลุ่มเยาวชน และวัยแรงงานมากขึ้น โดยอายุของผู้ที่เข้ามาเกี่ยวข้อง มีแนวโน้มลดลงมาสู่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีอายุต่ำกว่า 20 ปี โดยพิจารณาจากข้อมูลผู้เข้ารับการรักษาเปรียบเทียบตั้งแต่ปี พ.ศ.2551 - 2553 (แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.2555. 2555 : 3 - 5) พบว่า ผู้เข้ารับการรักษาที่เป็นผู้เสพยาใหม่ มีช่วงอายุระหว่าง 15 - 19 ปี มากที่สุด โดยในปี พ.ศ.2551 มีจำนวน 3,470 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.99 ปี พ.ศ.2552 มีจำนวน 3,718 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.19 และปี พ.ศ.2553 มีจำนวน 4,159 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.71 โดยหากจะดำเนินการป้องกันต้องเริ่มดำเนินการตั้งแต่ก่อนช่วงอายุดังกล่าวคือ ควรเริ่มตั้งแต่ 7 - 19 ปี ซึ่งมีจำนวนประมาณ 11,734,742 คน จากข้อมูลประมาณการประชากรไทย ปี พ.ศ.2553 ทั้งหมด 62.5 ล้านคน อยู่ในระบบการศึกษา 9,618,446 คน แบ่งเป็นระดับประถมศึกษา จำนวน 4,817,764 คน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3,826,507 คน และระดับอาชีวศึกษา จำนวน 974,175 คน และอยู่นอกระบบการศึกษา จำนวน 2,116,296 คน และเมื่อประมาณการจำนวนประชากรที่ต้องเร่งป้องกันและมีโอกาสเสี่ยงสูง โดยคิดคำนวณจากสัดส่วนความเสี่ยงของข้อมูลการติดตามสภาวะการเด็กและเยาวชน (Child Watch) ในปี พ.ศ.2550 - 2551 พบว่ามีจำนวนประมาณ 2,116,296 คน แบ่งเป็นประชากรในโรงเรียนประมาณ 846,685 คน และประชากรนอกโรงเรียนประมาณ 2,116,296 คน

จังหวัดอุดรดิตถ์ซึ่งมีพื้นที่ติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้านและเป็นทางผ่านเข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือจึงทำให้ปัญหายาเสพติดให้โทษไม่ลดลงดังจะเห็นได้จากสถานการณ์ยาเสพติดในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ปี พ.ศ.2554 - 2555 พบว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากในหมู่เยาวชนส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจำหน่าย โดยเฉพาะพื้นที่ อ.เมือง อ.พิชัย และอ.ตรอน (ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์. 2554 : 5) นอกจากนั้นยังมีการนำเข้ายาเสพติดจุดผ่อนปรนไทย - สปป.ลาว ซึ่งมีจุดเสี่ยงต่อการนำเข้า ได้แก่ ช่องหนองประจิดและช่องห้วยต่าง สก.เด่นเหล็ก ช่องกู่และช่องมหาราช สก.บ้านโคก และมีเส้นทางลำเลียงยาเสพติดสายหลักทางหลวงหมายเลข 11 พิษณุโลก - อุดรดิตถ์ - เด่นชัยเส้นทางสายรองทางหลวงหมายเลข 1047 อ.บ้านโคก - เขื่อนสิริกิติ์ - อ.เมือง และทางหลวงหมายเลข 1104 อ.เมือง - อ.พิชัย - อ.พรมพิรามซึ่งพบการแพร่ระบาดสูงถึง 42 ตำบล 87 หมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งอปท.ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์แม้จะมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานในระดับพื้นที่แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดตาม

ยุทธศาสตร์/แผนงาน/ โครงการดังกล่าวเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการกำหนดแผนงานและงบประมาณสำหรับแก้ไขปัญหายาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์ปี พ.ศ. 2555 ที่ผ่านมา (รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุตรดิตถ์ปีงบประมาณ พ.ศ.2555. 2555 : 46) พบว่ามีการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในปริมาณงานที่น้อยและมีการตั้งงบประมาณในการแก้ไขปัญหายาเสพติดทั้งจังหวัดเพียง 2,583,081 บาทเท่านั้นทั้งที่สภาพปัญหาเรื่องยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์มีอยู่มาก

ปัญหาดังกล่าวเกี่ยวเนื่องกับปัญหาพื้นฐานด้านเศรษฐกิจและสังคม ยังคงเป็นเงื่อนไขผลักดันให้เด็กและเยาวชนตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรปัญหายาเสพติด โดยเฉพาะความอ่อนแอของสถาบันสังคมและครอบครัว ปัญหาความยากจน ปัญหาความไม่เป็นระเบียบและการปล่อยปละละเลยต่อการปฏิบัติตามกฎหมายของสถานบันเทิง สถานบริการ หอพัก และแหล่งมั่วสุมต่างๆ ซึ่งจำเป็นต้องควบคุมและจัดระเบียบ เพื่อมิให้พื้นที่เสี่ยงดังกล่าวเป็นแหล่งแพร่ระบาดของยาเสพติด ควบคู่ไปกับการจัดกิจกรรมปรับเปลี่ยนและแก้ไขพฤติกรรมเด็กและเยาวชนที่มีพฤติกรรมเสี่ยง รวมทั้งกิจกรรมเสริมสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติด ป้องกันมิให้เด็กและเยาวชนโดยทั่วไป ซึ่งเป็นคนกลุ่มใหญ่ มิให้ตกเป็นกลุ่มเสี่ยงและเข้าสู่วงจรของปัญหา

เส้นทางที่กลุ่มนักค้ายาเสพติดนิยมใช้(จากคดีสำคัญ)เป็นเส้นทางหลบเลี่ยงด่าน/จุดตรวจโดยสลับการใช้เส้นทางรอง(สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2555 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)ดังนี้

1. เส้นทาง อำเภอแม่สาย - อำเภอแม่จัน - อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย
2. เส้นทาง จังหวัดพะเยา - อำเภองาว - จังหวัดลำปาง - อำเภอสบปราบ - อำเภอแม่พริก จังหวัดลำปาง
3. เส้นทาง อำเภองาว จังหวัดลำปาง - อำเภอสอง - จังหวัดแพร่
4. เส้นทาง จังหวัดลำปาง - อำเภอวังชิ้น - อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
5. เส้นทางจาก จังหวัดลำปางและจังหวัดแพร่ - อำเภอเด่นชัย - อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
6. เส้นทาง อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ - จังหวัดอุตรดิตถ์
7. เส้นทาง อำเภอนาน้อย จังหวัดน่าน - อำเภอบ้านโคก - อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์
8. เส้นทาง เฟ่งเล้ง อำเภอนาหมื่น จังหวัดน่าน - บ้านปากนาย - เขื่อนสิริกิติ์ - อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์

สภาพปัญหายาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดกำแพงเพชร ตาก นครสวรรค์ พิจิตร พิษณุโลก เพชรบูรณ์ สุโขทัย อุตรดิตถ์ และอุทัยธานี แม้ว่าจะไม่ได้เป็น

แหล่งผลิต แต่พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเส้นทางลำเลียงยาเสพติดที่นำเข้ามาจากประเทศเพื่อนบ้าน สถานการณ์การแพร่ระบาดของยาเสพติดก็พบว่าเป็นพื้นที่ที่ควรให้ความสำคัญ ด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดที่มีแนวโน้มรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่เขตชุมชนเมือง (Heart Land) ชุมชนที่มีความหนาแน่นของประชากร จากข้อมูลแสดงผลการจับกุมเปรียบเทียบในพื้นที่จำนวนทั้งสิ้น 16 อำเภอ ส่วนใหญ่จะเป็นอำเภอเมืองแทบทุกจังหวัด สอดคล้องกับสถานการณ์การแพร่ระบาดที่มีมากในเขตชุมชนเมืองหรือพื้นที่ Heart Land จากข้อมูลพื้นที่ 16 อำเภอ พบว่าผลการจับกุมในจำนวน 38 สถานีตำรวจ มีผลการจับกุมคดียาเสพติดคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 50.35 ของผลการจับกุมทั้งหมด ซึ่งมากกว่าในเขตพื้นที่อื่น ๆ รวมกัน ประเภทยาเสพติดที่สำคัญ พบมากในพื้นที่ คือ ยาบ้า ซึ่งจากผลการจับกุมมีมากถึงร้อยละ 89.29 ของการจับกุมยาเสพติดทั้งหมด รองลงมาคือ กัญชา และสารระเหย ส่วนยาเสพติดชนิดใหม่ที่เริ่มจะเข้ามาในพื้นที่และมีแนวโน้มมากขึ้นคือ ไอซ์ พบในจังหวัดที่มีความเจริญมีสถานศึกษาและสถานบันเทิงจำนวนมาก กลุ่มบุคคลที่ใช้หรือเสพยาเสพติดส่วนใหญ่จะเป็นเยาวชน วันรุ่นชาย อายุตั้งแต่ 17 – 25 ปี

นอกจากนี้ประเทศไทยประสบกับปัญหาเสพติดทั้งในด้านการเป็นพื้นที่ผลิต การเป็นพื้นที่การจำหน่าย การเป็นพื้นที่แพร่ระบาด และการเป็นเส้นทางผ่านยาเสพติด โดยมีตัวยาหลักที่ประสบปัญหาคือ ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคเคน เอ็กซ์ตาซี และสารเสพติดประเภทวัตถุออกฤทธิ์ (ปัญหาเสพติด. ออนไลน์. 2557) เนื่องจากประเทศไทยมีส่วนที่ติดกับพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ ซึ่งเป็นแหล่งผลิตยาเสพติดที่สำคัญของโลกแห่งหนึ่ง จึงทำให้ไทยมีส่วนในการผลิตยาเสพติดประเภทฝิ่น และเฮโรอีน ซึ่งผลิตมากในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ นอกจากนั้นแล้ว ในปัจจุบันยังมีการผลิตยาบ้าในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำด้วย ยาเสพติดที่มีการผลิตในประเทศไทยอีกชนิดหนึ่ง คือ กัญชาซึ่งมีมากในภาคอีสาน อย่างไรก็ตามสำหรับการเป็นแหล่งผลิตของประเทศไทยนั้น ในปัจจุบันได้ลดปริมาณลงอย่างมาก โดยเฉพาะฝิ่น เฮโรอีน และกัญชา จนอยู่ในระดับที่สามารถควบคุมได้ ในส่วนของการผลิตยาบ้า ได้มีการย้ายแหล่งผลิตไปอยู่ในประเทศเพื่อนบ้านเป็นส่วนใหญ่ เนื่องจากพื้นที่ของประเทศมีส่วนที่ติดกับสามเหลี่ยมทองคำ และการคมนาคมภายในประเทศมีความสะดวก โดยเฉพาะการขนส่งทางบกและทางอากาศจึงมีการลักลอบลำเลียงยาเสพติดทั้งภายในประเทศและไปต่างประเทศ โดยเฉพาะการลักลอบลำเลียงเฮโรอีนไปต่างประเทศ เช่น อเมริกา ออสเตรเลีย ยุโรป นอกจากนั้นยังมีการลักลอบลำเลียงกัญชาจากทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือมายังกรุงเทพฯ ส่งไปต่างประเทศโดยทางเรือหรือส่งลงทางใต้ไปยังประเทศมาเลเซีย และต่อไปยังประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ

การจำหน่ายยาเสพติดที่สำคัญมี 3 ชนิด (สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2553 : 5) คือ การค้าเฮโรอีน กระจายอยู่บริเวณพื้นที่ภาคเหนือของประเทศไทยบริเวณที่ติดกับสามเหลี่ยมทองคำ พื้นที่ กทม. ภาคใต้ และชายแดนต่างประเทศซึ่งเชื่อมโยงกับชายแดน

ภายในประเทศ รวมทั้งชนกลุ่มน้อยในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ เฮโรอีนส่วนใหญ่จะถูกลำเลียงไปยังต่างประเทศ แต่บางส่วนจำหน่ายในตลาดภายในประเทศไทย ในปัจจุบันเครือข่ายการค้าเฮโรอีนถูกเจ้าหน้าที่จับกุมและทำลายลงได้หลายเครือข่าย บางกลุ่มหยุดดำเนินการ บางกลุ่มไปค้ายาบ้าแทน การค้ากัญชาอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กทม. ภาคใต้ พื้นที่ดำเนินการส่วนใหญ่อยู่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กัญชาที่รวบรวมได้จะส่งออกไปต่างประเทศเป็นหลัก ปัจจุบันกล่าวได้ว่าการค้ากัญชาลดน้อยลงมาก กลุ่มผู้ค้าจะไปดำเนินการในประเทศเพื่อนบ้าน การค้าในประเทศส่วนใหญ่เพื่อใช้เสพภายในประเทศส่วนการค้ายาบ้าได้แพร่กระจายอยู่ในทุกภูมิภาค ผู้ค้ามีกระจายอยู่ในพื้นที่ต่างๆตั้งแต่ระดับรายใหญ่ ระดับกลางและระดับย่อยในพื้นที่แพร่ระบาด เครือข่ายการค้ายาบ้าไม่มีการจัดองค์กรที่ชัดเจนเหมือนกับเฮโรอีน และกัญชาแม้แต่นักค้ารายย่อยบางครั้งก็สามารถไปจัดหาเสพติดจากพื้นที่ผลิตครั้งละเป็นปริมาณมากได้

การแพร่ระบาดของยาเสพติดที่สำคัญ(สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. 2553 :6) ประกอบด้วย ฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคลเคน ยาไอซ์ และวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตประสาทบางชนิด เช่น จำพวกยานอนหลับ ตัวยาหลักที่มีการแพร่ระบาดสูง คือฝิ่น เฮโรอีน กัญชา ยาบ้า สารระเหย โคลเคน เอ็กซ์ตาซี ยาเค โดยฝิ่นและเฮโรอีนเคยเป็นยาเสพติดที่แพร่ระบาดรุนแรงในอดีต แต่ปัจจุบันลดระดับลง ฝิ่นคงมีแพร่ระบาดเฉพาะกลุ่มชาวเขา เฮโรอีนแพร่ระบาดในกลุ่มเสพเดิม ตัวยาที่แพร่ระบาดมากและมีปัญหาในระดับรุนแรง คือ ยาบ้าซึ่งแพร่กระจายเป็นวงกว้าง โดยเฉพาะในกลุ่มเยาวชน นักเรียนนักศึกษา สำหรับโคลเคน เอ็กซ์ตาซี และยาเค การแพร่ระบาดจำกัดอยู่เฉพาะกลุ่มเยาวชน ผู้ใช้ในสถานบันเทิง และกลุ่มวัยรุ่นที่ฐานะดี ส่วนสารระเหยจะแพร่ระบาดในกลุ่มเด็กนอกสถานศึกษาส่วนใหญ่จะอยู่ในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สถานการณ์ยาเสพติดในจังหวัดอุดรดิตถ์

สำหรับจังหวัดอุดรดิตถ์ ปัญหายาเสพติดมีแนวโน้มการแพร่ระบาดในพื้นที่ คือจากรายงานประจำปี 2554(ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์. 2554 : 5) พบว่าปัญหาการแพร่ระบาดมากในหมู่เยาวชน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจำหน่าย เป็นชายอายุ 17 - 35 ปี อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองฯ อำเภอลับแล อำเภอฟิชัย และอำเภอดรอน ในการแก้ไขปัญหาจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้จัดตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดในปกครองจำนวน 18 ชุด กำหนดเป้าหมายการปฏิบัติที่เป็นเป้าหมายบุคคล และเป้าหมายพื้นที่(หมู่บ้าน/ชุมชน) เพื่อระดมการกวาดล้างอย่างจริงจังประจำทุกเดือน ตัวยาเสพติดที่มีการแพร่ระบาด ประกอบด้วย ยาบ้า แพร่ระบาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 96.13 ราคาขายส่ง 1 เม็ด 250 บาท ขายปลีก 300 บาท กัญชาแห้ง - สด คิดเป็นร้อยละ 2.01 ราคาแท่งละ 200 บาท ยาไอซ์ เป็นยาเสพติดชนิดใหม่เริ่มใช้ในปี 2552 คิดเป็นร้อยละ 1.16 ราคาชิ้นละ 2,500 - 3,000 บาท สารระเหย คิดเป็นร้อยละ 0.67 ราคากระป๋องละ 30 บาท

การแก้ไขปัญหา ให้ชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดกำหนดเป้าหมายการปฏิบัติที่เป็นเป้าหมายบุคคล และเป้าหมายพื้นที่(หมู่บ้าน/ชุมชน) เพื่อระดมการกวาดล้างอย่างจริงจังประจำทุกเดือน

พื้นที่ที่มีอัตราการแพร่ระบาดสูง(เฝ้าระวัง) พบเป้าหมายพื้นที่ที่มีปัญหายาเสพติดจำนวน 42 ตำบล 87 หมู่บ้าน/ชุมชน การแก้ไขปัญหา ให้ทุกสถานีตำรวจภูธรในปกครองดำเนินการเฝ้าระวังยาเสพติดในพื้นที่อย่างใกล้ชิดเส้นทางการลักลอบลำเลียงยาเสพติดเส้นทางสายหลัก คือทางหลวงหมายเลข 11 (พิษณุโลก - อุตรดิตถ์ - เด่นชัย) เส้นทางสายรองทางหลวงหมายเลข 1047(อ.บ้านโลก - เขื่อนสิริกิติ์ - เมืองฯ) เส้นทางสายรอง ทางหลวงหมายเลข 1104 (อ.เมือง - พิชัย - พรหมพิราม) การแก้ไขปัญหาโดยการตั้งด่านตรวจจุดตรวจจุดสกัดเพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียงยาเสพติด รวมถึงการนำสินค้าหนีภาษีและการลักลอบนำรถยนต์รถจักรยานยนต์ที่ถูกโจรกรรมออกนอกประเทศมีจุดตรวจ 17 แห่ง การนำเข้ายาเสพติด จุดผ่อนปรนไทย - สปป.ลาว เป็นจุดที่เสี่ยงต่อการนำเข้ายาเสพติด ทั้งหมด 4 ช่อง ได้แก่ ช่องหนองประจิด(สภ.เด่นเหล็ก) ช่องห้วยต่าง ช่องภูคู้ และช่องมหาราช(สภ.บ้านโลก) การแก้ไขปัญหาคือ ตั้งด่านตรวจจุดตรวจจุดสกัดเพื่อสกัดกั้นการลักลอบลำเลียง ยาเสพติด รวมถึงการนำสินค้าหนีภาษีและการลักลอบนำรถยนต์ รถจักรยานยนต์ที่ถูกโจรกรรมออกนอกประเทศมีจุดตรวจชายแดน 3 แห่ง อีกทั้งยังได้กำชับทุก สภ.เฝ้าระวังการผลิตยาเสพติดในพื้นที่อย่างใกล้ชิด

จากผลการปราบปรามยาเสพติดในภาพรวมทั้งจังหวัดซึ่งดำเนินการต่อนักค้า 328 ราย เป็นรายสำคัญ 25 ราย รายย่อย 303 ราย การปฏิบัติงานในหมู่บ้าน/ชุมชนเป้าหมายดำเนินการต่อหมู่บ้านที่ปรากฏข่าวสาร 507 หมู่บ้าน หมู่บ้านปลอดยาเสพติดดำเนินการได้ 5% 30 หมู่บ้าน คงเหลือ 614 หมู่บ้านจาก 644 หมู่บ้านเป้าหมาย ส่วนด้านการบำบัดรักษาผู้เสพยาเสพติดเข้ารับการบำบัดฟื้นฟูระบบสมัครใจ เป้าหมาย 1,248 คน ดำเนินการได้ 149% จำนวน 1,857 คน (สถานพินิจ 8 คน) ระบบบังคับบำบัดเป้าหมาย 300 คน ดำเนินการได้ 216% จำนวน 649 คน ระบบต้องโทษเป้าหมาย 81 คน ดำเนินการได้ 185% จำนวน 150 คน นอกจากนี้ยังมีผลการดำเนินงานกองทุนแม่ของแผ่นดิน เป้าหมาย 497 หมู่บ้าน/ชุมชน จัดตั้ง 1 อำเภอ 1 ศูนย์การเรียนรู้กองทุนแม่ของแผ่นดิน 9 ศูนย์ และจำนวนหมู่บ้านกองทุนแม่ของแผ่นดินใหม่ 20 หมู่บ้าน/ชุมชน ดำเนินการได้ครบ 100% รวมถึงการดำเนินการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับเด็ก การจัดตั้งโรงพักจำลอง การจัดตั้งชมรมและศูนย์เพื่อนใจ To Be Number One ในโรงเรียนในสถานประกอบการ และในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และติดตามผลการดำเนินงานของ ศพส.อ. ทั้ง 9 อำเภอและเทศบาล (สำนักประชาสัมพันธ์จังหวัดอุตรดิตถ์, 2555 : ถ่ายเอกสาร)ครอบคลุมทั้งหมดในพื้นที่

สำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิษฐ์ถือว่ายังไม่ให้ความสำคัญและยังไม่มืบทบาทในการร่วมมือแก้ไขปัญหาเสพติดเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการกำหนดแผนอุดหนุนงบประมาณในการแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปี พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา(รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะเสพติดจังหวัดอุดรดิษฐ์ปีงบประมาณ พ.ศ.2555. 2555 : 46) พบว่า มีการตั้งงบประมาณในการดำเนินการแก้ไขปัญหาเสพติดทั้งจังหวัดเพียง 2,583,081 บาทเท่านั้น ในขณะที่กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น มีการโอนงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึง 12,024,000 บาท นอกจากนี้มีการสอบถามข้อมูลจากท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิษฐ์เบื้องต้นยังพบปัญหาด้านอื่นๆอีก เช่น ปัญหาด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้านการจัดการ/อำนวยการ ด้านบุคลากร ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านโครงสร้างองค์กรและสายการบังคับบัญชา ด้านการมีส่วนร่วม ด้านผู้นำหรือหัวหน้าหน่วยงานไม่ใส่ใจอย่างจริงจัง และด้านการตรวจสอบควบคุมประเมินผล ประกอบกับสถิติในการแก้ไขปัญหาเสพติด เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2555 ได้มีการตรวจสอบสถานการณ์การแพร่ระบาดของเสพติดตามระดับความรุนแรงของปัญหา พบว่า มีการแพร่ระบาดถึงร้อยละ 70 ของหมู่บ้าน/ชุมชน

สรุป จะเห็นได้ว่าปัญหาเสพติดนั้นเป็นปัญหาระดับชาติที่ควรเร่งแก้ไขเยียวยา ซึ่งถ้าปล่อยไว้จะเป็นภัยต่อสังคม และในขณะที่ปัญหาดังกล่าววันับวันยิ่งทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆไม่มีแนวโน้มที่จะลดลง ดังนั้นหน่วยงานภาครัฐต่างๆ อาทิเช่น ฝ่ายตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครอง และหน่วยงานที่สำคัญในระดับพื้นที่โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่จากกระทรวงมหาดไทยและกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น ในการบูรณาการแก้ไขปัญหาเสพติด ควรมีการร่วมมือกันอย่างเป็นกระบวนการ เป็นระบบ และมีความต่อเนื่อง ซึ่งควรประกอบด้วย 5 ขั้นตอน(รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะเสพติดจังหวัดอุดรดิษฐ์ปีงบประมาณ พ.ศ.2555. 2555 : 50)ต่อไปนี้ 1. เตรียมความพร้อมชุมชน โดยสร้างจิตสำนึกร่วมกันว่าเป็นปัญหาของทุกคน และทุกฝ่ายต้องมาร่วมมือกัน โดยมีชุมชนเป็นศูนย์กลางในการดำเนินงาน 2. กำหนดวิธีการแก้ไขปัญหา ร่วมแรง ร่วมใจ แก้ไขปัญหาให้สำเร็จ โดยร่วมกันจัดทำแผนงานของชุมชนซึ่งมีแผนที่แก้ไขปัญหาเสพติดทั้งโดยตรง โดยอ้อม และแผนการพัฒนาชุมชนในทุก ๆ ด้าน 3. ลงมือปฏิบัติตามแผนงาน ร่วมแรง ร่วมใจ แก้ไขปัญหาให้สำเร็จ โดยมีการดำเนินการกับผู้ค้ารายย่อย ผู้เสพ และกลุ่มเสี่ยง ด้วยความเอื้ออาทร ให้อภัย และให้โอกาส กลับมาสู่การใช้ชีวิตในชุมชนได้อย่างปกติสุข 4. เฝ้าระวังติดตาม ตั้งเวรยาม เฝ้าระวังภัยที่อาจเกิดขึ้น เพื่อไม่ให้ปัญหาที่ชุมชนแก้ไขได้แล้วนั้นกลับมาเกิดซ้ำอีก จึงต้องมีการจัดแบ่งคนคอยสอดส่องดูแลและติดตามสถานการณ์ปัญหาอยู่ตลอดเวลา รวมถึงสมาชิกในชุมชนก็ต้องตระหนักถึงปัญหาและพร้อมที่จะ เข้าร่วมแก้ไขอย่างต่อเนื่องด้วย และ 5. เชื่อมโยงเครือข่ายทั้ง

ภายในและภายนอกชุมชน เพิ่มเพื่อน เพิ่มเครือข่ายขยายพลังชุมชนเพื่อให้การแก้ไขปัญหาทำได้มากขึ้น ดีขึ้นควรมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และสร้างกำลังใจให้ซึ่งกันและกันในการต่อสู้กับปัญหา ยาเสพติดตลอดจนร่วมกันพัฒนาชุมชนและเครือข่ายให้เข้มแข็งในทุก ๆ ด้านก็จะช่วยขับเคลื่อนการค้ายาเสพติดให้ออกห่างจากชุมชนได้มากยิ่งขึ้น ซึ่งทั้ง 5 ขั้นตอนนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถนำไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่น/ชุมชนตัวเองซึ่งไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับตามขั้นตอนดังที่กล่าวข้างต้น เพื่อหยุดยั้งและลดระดับการขยายตัวของปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้อยู่ในระดับที่ควบคุมได้ และไม่สร้างความเดือดร้อนแก่ชุมชน ดังนั้นทุกภาคส่วนของสังคมต้องช่วยกันก่อนที่ผลกระทบจากปัญหาเสพติดจะมาถึงครอบครัวเราไม่ใช่ปล่อยให้เป็นที่ของภาครัฐเพียงฝ่ายเดียว “พลังชุมชน” ต้องลุกขึ้นมาแก้ไขปัญหาเสพติดร่วมกันเพื่อให้ปัญหาหมดสิ้นไปจากประเทศไทย

ส่วนการแก้ไขปัญหาเสพติดในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรดิตถ์จะต้องเน้นทุกภาคส่วนทั้งราชการ เอกชน และระดับประชาชน ทั้งในระดับท้องถิ่น อำเภอและระดับจังหวัด มาแก้ไขร่วมกันในลักษณะแบบบูรณาการ 3 ฝ่าย(ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์. 2554 : 7) ได้แก่ ฝ่ายป้องกัน ฝ่ายปราบปราม และฝ่ายบำบัดและฟื้นฟู เช่น ความเอาใจใส่ดูแลปราบปรามอย่างจริงจังของหน่วยงานราชการ ผู้นำต้องมีความเข้มแข็ง เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ รวมทั้งประชาชนต้องให้ความร่วมมือช่วยกันสอดส่องดูแล ให้ข้อมูลข่าวสาร ไม่ค้าและไม่เสพ ยาเสพติด ครอบครัวต้องคอยสอดส่องดูแลแนะนำบุตรหลาน เจ้าหน้าที่ตำรวจจะต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาเสพติด ขณะที่ในหมู่บ้าน/ชุมชนจะต้องไม่มีผู้มีอิทธิพล องค์กรต่างๆ เช่น สถาบันศาสนา การศึกษาต้องเข้ามามีบทบาทในการให้ความรู้อบรมสั่งสอน รัฐมีหน้าที่ป้องกัน โดยการหางานหรืออาชีพเสริมให้ประชาชนในหมู่บ้าน/ชุมชน นอกจากนี้ต้องมีคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดโดยตรง และต้องทำงานกันอย่างต่อเนื่องทั้งทางด้านการป้องกันและปราบปราม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ให้มีความสอดคล้องกับแผนระดับอำเภอ จังหวัดตลอดจนถึงแผนระดับกรม หรือกระทรวง เพื่อเป็นการ บูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษครอบคลุมทุกขั้นตอนในขณะเดียวกันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการทุกระดับ ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติเพื่อดำเนินกิจกรรมในชุมชนร่วมติดตามและประเมินผล และการร่วมรับผลประโยชน์ ไม่ว่าจะในขั้นตอนการกำหนดแผนการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ การนำแผนไปปฏิบัติ ตลอดจนถึงการประเมินผลด้วย ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

นโยบายรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษของรัฐบาลที่ผ่านมาจนถึงปัจจุบัน

นโยบายของรัฐบาลที่ผ่านมาตั้งแต่สมัยพ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร อดีตนายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา และเข้ามาบริหารราชการแผ่นดิน เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2544 โดยได้กำหนดนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วน การเร่งรัดตั้งสถานบำบัดผู้ติดยาเสพติดควบคู่ไปกับการปราบปรามและป้องกัน นโยบายเสริมสร้างเข้มแข็งสังคมและชุมชน ส่วนด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รัฐบาลจะเร่งรัดดำเนินการเพื่อให้การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภายใต้หลักการป้องกันนำหน้าการปราบปราม ผู้เสพต้องได้รับการรักษา ผู้ค้าต้องได้รับการลงโทษเด็ดขาด(คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร. ออนไลน์. 2557) โดยมีเนื้อหา ดังนี้

1. เข้มงวดกับการบังคับใช้กฎหมาย และสร้างกระบวนการพิเศษเพื่อควบคุมและปราบปรามผู้ค้าและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกระบวนการผลิตและการค้ายาเสพติดอย่างเด็ดขาดรวดเร็ว และเป็นธรรม พร้อมทั้งแก้ไขกฎหมายเพื่อเพิ่มบทลงโทษสูงสุดกับข้าราชการการเมืองและเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งให้รางวัลและการคุ้มครองเป็นพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนที่ให้ความร่วมมือในการปราบปรามยาเสพติด

2. ควบคุมการนำเข้าสารเคมี ที่อาจนำไปสู่การผลิตยาเสพติดอย่างเข้มงวดและเสริมสร้างกลไกของภาครัฐและมาตรการทางกฎหมาย ให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีในการผลิตยาเสพติด

3. สร้างความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ และนานาชาติเพื่อควบคุมและกำจัดแหล่งผลิต และเครือข่ายการจำหน่ายยาเสพติดข้ามชาติ

4. แก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการเข้ารับการบำบัดรักษา และการฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจของผู้เสพยาเสพติด โดยให้ผู้ติดยาเสพติดสามารถเข้ารับการบำบัดและฟื้นฟูสภาพได้ทันทีโดยไม่มีคามผิดทางกฎหมาย พร้อมกันนี้ รัฐบาลจะจัดให้มีระบบการบริการบำบัดและฟื้นฟู การฝึกอบรมด้านอาชีพและการปรับสภาพแวดล้อมให้แก่ผู้เสพยาเสพติดอย่างทั่วถึง เพื่อให้ผู้เสพสามารถกลับเข้ามาสู่สังคมได้อย่างปกติสุข

รัฐบาลได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ 119/2544 ลงวันที่ 31 พฤษภาคม 2544 กำหนดแนวทางในการใช้พลังแผ่นดินเพื่อเอาชนะยาเสพติดไว้ 9 แนวทาง ได้แก่ การปลูกพลังแผ่นดินและการป้องกัน การควบคุมตัวยาและสารเคมี การปราบปราม การบำบัดรักษาและการฟื้นฟูสมรรถภาพ การสืบสวนหาข่าว การอำนวยความสะดวกและการประสานงาน การปรับปรุงกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ และการวิจัยพัฒนา และติดตามประเมินผลการดำเนินงานของรัฐบาลได้นำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริงตามยุทธศาสตร์พลัง

แผ่นดินที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสนับสนุนให้ทุกฝ่ายเข้ามามีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหา โดยให้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา และให้ความสำคัญแก่การป้องกันโดยเน้นการสร้างภูมิคุ้มกันแก่เด็กและเยาวชนเพื่อลดอุปสงค์ด้านยาเสพติด ประการที่สำคัญได้มีการเสริมสร้างการมีส่วนร่วม และการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่ถูกต้องและเกิดความยั่งยืนซึ่งหากชุมชนมีความเข้มแข็งแล้วปัญหาต่างๆในชุมชนจะได้รับการแก้ไขอย่างยั่งยืนต่อไป

ต่อมารัฐบาลได้ประกาศสงครามกับยาเสพติดในปี พ.ศ.2546 และดำเนินยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด โดยกำหนด Roadmap การต่อสู้กับยาเสพติด และปฏิบัติการกวาดล้างยาเสพติดมาเป็นระยะ ทำให้สถานการณ์ปัญหาเสพติดลดความรุนแรงลงจนไม่ส่งผลกระทบต่อความเดือดร้อนของประชาชนโดยทั่วไปมาเป็นช่วงระยะเวลาหนึ่ง ปัจจุบันสถานการณ์ยาเสพติดได้หวนกลับมาเป็นปัญหาสำคัญและมีแนวโน้มที่จะขยายตัว มีความรุนแรงมากขึ้นใกล้เคียงกับระดับก่อนประกาศสงครามกับยาเสพติด จากผลการสำรวจความรุนแรงของปัญหาเสพติดในเดือนธันวาคม พ.ศ.2547 อยู่ที่ร้อยละ 1.8 ต่อมาความรุนแรงของปัญหาเสพติดได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จนถึงผลการสำรวจครั้งล่าสุดในเดือนกรกฎาคม พ.ศ.2554 ความรุนแรงของปัญหาอยู่ที่ร้อยละ 23.4(แผนยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด พ.ศ.2555. 2555 : 3 - 5) ทั้งนี้ปัจจัยสำคัญส่วนหนึ่งเนื่องมาจากพลังแผ่นดินทุกภาคส่วนยังไม่เข้มแข็งพอที่จะฉีกกำลังเป็นวาระของคนในชาติที่จะร่วมกันแก้ไขปัญหาจนนำไปสู่ชัยชนะอย่างยั่งยืน รวมทั้งจากปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และสังคมภายในประเทศที่ส่งผลทำให้ผู้คนส่วนหนึ่งตกเป็นเหยื่อของยาเสพติด ควบคู่กับปัจจัยภายนอกประเทศที่ยังคงส่งผลทำให้ปัญหาการผลิตและการนำเข้ายาเสพติดยังคงเป็นปัญหาสำคัญ

รัฐบาลภายใต้การบริหารของนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ ได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 82/2552 ลงวันที่ 17 มีนาคม 2552 เรื่อง ยุทธศาสตร์และกลไกการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล ได้กำหนดโครงสร้างและกลไกการบริหารจัดการตลอดจนยุทธศาสตร์การแก้ไขปัญหาเสพติดตามนโยบายรัฐบาล ภายใต้แนวคิดยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน 7 โครงการหลัก ได้แก่ รั้วชายแดน รั้วชุมชน รั้วสังคม รั้วโรงเรียน และรั้วครอบครัว ส่วนโครงการนั้นประกอบด้วย 1. โครงการรั้วชายแดน โดยการสกัดกั้นการนำเข้ายาเสพติดตามแนวชายแดน มีผู้บังคับบัญชาการทหารสูงสุดรับผิดชอบ 2. โครงการรั้วชุมชน เป็นการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาสังคมป้องกันยาเสพติด มีปลัดกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบ 3. โครงการรั้วสังคม เป็นการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ มีปลัดกระทรวงมหาดไทยรับผิดชอบ 4. โครงการรั้วโรงเรียน โดยให้โรงเรียนนรณรงค์ป้องกันยาเสพติด มีปลัดกระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบ 5. โครงการรั้วครอบครัว โดยให้เป็นครอบครัวสีขาว ครอบครัวเข้มแข็ง มีปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์รับผิดชอบ 6. โครงการปราบปราม

ยาเสพติดและลดความเดือดร้อนของประชาชน มีผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติรับผิดชอบ
 7. โครงการบำบัดรักษาผู้เสพแบบบูรณาการ มีปลัดกระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบ โดย
 แผนปฏิบัติการ 5 รั้วป้องกัน 7 โครงการหลักนี้ จะต้องมีการบูรณาการในส่วนกลาง
 ให้หน่วยงานที่ถูกกำหนดเป็นเจ้าภาพหลักร่วมกับหน่วยงานที่เป็นเจ้าภาพร่วมหรือหน่วยรองตามที่
 กำหนดใน 7 โครงการ รวมทั้งมีการบูรณาการในระดับจังหวัดด้วย โดยกำหนดระยะเวลา
 โครงการเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 ได้ดำเนินการตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน - 30 กันยายน พ.ศ.2552
 รวม 6 เดือน

ต่อมารัฐบาลได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 249/2552 เรื่อง ปฏิบัติการประเทศไทย
 เข้มแข็งชนะยาเสพติดยั่งยืน ภายใต้ ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน ระยะที่ 2 (ตุลาคม - ธันวาคม 2553)
 กำหนดเป้าหมายทางยุทธศาสตร์เพื่อหยุดยั้งและลดระดับการขยายตัวของปัญหายาเสพติดใน
 ขอบเขตทั่วประเทศให้ได้มากที่สุดมิให้ปัญหายาเสพติดส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความสงบสุขปลอดภัย
 ของประชาชนโดยรวม จึงกำหนด 4 เป้าหมายปฏิบัติการ ดังนี้ เป้าหมายที่ 1 ลดระดับปัญหา
 ยาเสพติดในกลุ่มพื้นที่และกลุ่มปัญหาที่มีนัยสำคัญต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติดในภาพรวม เป้าหมายที่ 2 ลด
 ปัญหาคารแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เป็นความเดือดร้อนของประชาชนทั่วประเทศ เป้าหมายที่ 3
 เสริมความเข้มแข็งของกลไกชุมชน - ประชาสังคมให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการแก้ไขปัญหายาเสพติด
 ในทุกจังหวัดและอำเภอเป้าหมาย และเป้าหมายที่ 4 เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบ กลไก
 และกระบวนการบริหารจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยยึดกรอบความคิดการปฏิบัติตาม
 ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน ระยะที่ 1 ที่เน้นกรอบความคิด 4 ควบคุม ได้แก่ ควบคุมตัวยา ควบคุม
 พื้นที่ ควบคุมเงื่อนไข และควบคุมผู้เสพ โดยสร้างความสมดุลให้กับมาตรการแก้ไขปัญหายาทั้ง
 ระบบ เพิ่มบทบาทของชุมชนภาคประชาสังคมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้มากยิ่งขึ้นเป็นพลัง
 ควบคู่กับภาครัฐและแปลงยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันที่กำหนดลงสู่พื้นที่เป้าหมายอย่างเป็นเอกภาพ
 และบูรณาการ ซึ่งนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกันเป็นยุทธศาสตร์
 หลักในการดำเนินงานโดยมุ่งเน้นการบูรณาการการทำงานในทุกระดับ เพื่อหยุดยั้งการขยายตัวของ
 ปัญหายาเสพติดในภาพรวมของประเทศไทยให้เป็นผลสำเร็จ ใช้กรอบแนวความคิดในปฏิบัติการ คือ
 บูรณาการ 5 รั้วพื้นที่ พัฒนาประสิทธิภาพของมาตรการ โดยนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติด
 ภายใต้ยุทธศาสตร์ 5 รั้วป้องกัน ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ได้นำไปสู่ขั้นตอนการปฏิบัติเสร็จสิ้นแล้ว

ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

นโยบายการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษของรัฐบาล

รัฐบาลภายใต้การบริหารราชการแผ่นดินของ นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่ได้แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 23 - 25 สิงหาคม 2554 ซึ่งกำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ในนโยบายเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินการในปีแรก โดยกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล และผู้ประพฤตินิยม โดยบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลัก “ผู้เสพคือผู้ป่วย” ที่ต้องได้รับการบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคมพร้อมทั้งมีกลไกติดตามและช่วยเหลืออย่างเป็นระบบดำเนินการอย่างจริงจังในการป้องกันปัญหาด้วยการแสวงหาความร่วมมือเชิงรุกกับต่างประเทศในการควบคุมและสกัดกั้นยาเสพติด สารเคมี และสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติดที่ลักลอบเข้าสู่ประเทศไทยภายใต้การบริหารจัดการอย่างบูรณาการและมีประสิทธิภาพรวมทั้งดำเนินการป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดด้วยการรวมพลังทุกภาคส่วนเป็นพลังแผ่นดินในการต่อสู้กับยาเสพติด

นอกจากนี้รัฐบาลได้กำหนดกลยุทธ์สำคัญที่จะต้องดำเนินการใน 7 แผนหลัก(รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัดอุดรธานี ปีงบประมาณ 2555. 2555 : 14) คือ 1. แผนสร้างพลังสังคมและพลังชุมชนเอาชนะยาเสพติดมุ่งเน้นให้หมู่บ้าน/ชุมชนดำเนินการในกิจกรรมต่างๆ เช่น จัดตั้งตาข่ายประรด ตั้งจุดตรวจ รณรงค์ประชาสัมพันธ์ให้บุคคลมีจิตสำนึกสร้างความตระหนัก ทั้งนี้รวมถึงการดำเนินการในสถาบันศึกษา สถานประกอบการด้วย 2. แผนการแก้ไขปัญหายาเสพติด/ผู้ติดยาเสพติด มีกิจกรรมค้นหาผู้เสพ/ผู้ติดยา เพื่อนำไปบำบัดรักษาให้กลับมาเป็นคนดีของสังคม ทั้งระบบสมัครใจ ระบบบังคับบำบัดและระบบต้องโทษ 3. แผนการสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันยาเสพติด มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันให้กับประชาชน เยาวชนกลุ่มเสี่ยงและขจัดปัจจัยเสี่ยงให้หมดไป 4. แผนการปราบปรามยาเสพติดและบังคับใช้กฎหมาย ใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพเพื่อลงโทษผู้ค้า ผู้ผลิต ผู้ล้าเลียงยาเสพติดในทุกระดับ 5. แผนความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อแสวงหาความร่วมมือระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน 6. แผนสกัดกั้นยาเสพติด เป็นแผนที่ให้ดำเนินการตั้งจุดตรวจ จุดสกัด ทั้งตามแนวชายแดนและเส้นทางหลักภายใน เพื่อสกัดกั้นการลำเลียงยาเสพติดจากภาคเหนือเข้าสู่พื้นที่ตอนใน และ 7. แผนบริหารจัดการแบบบูรณาการ เป็นการระดมสรรพกำลังทุกภาคส่วน การจัดองค์กรทุกระดับ เพื่อให้มีพลังและมีประสิทธิภาพ ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ให้บรรลุผลตามเป้าหมาย จะเห็นได้ว่ารัฐบาลได้เอาใจจริงเอาใจในการแก้ไขปัญหายาเสพติดโดยการกำหนดกำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” และได้กำหนดให้เป็นนโยบายเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการในปีแรก ซึ่งความพยายามแก้ไขปัญหายาเสพติดของรัฐบาลจึงส่งผลให้ส่วนราชการทุกส่วนต้องนำ

นโยบายดังกล่าวไปกำหนดเป็นยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงาน/โครงการของแต่ละหน่วยงาน ซึ่งยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการแก้ไขปัญหาเสพติดคือ “ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด” เป็นยุทธศาสตร์หลัก เพื่อมุ่งเน้นการดำเนินงานระดับชุมชนและหมู่บ้านทุกแห่งทั่วประเทศ จึงได้มีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 154/2554 ลงวันที่ 9 กันยายน พ.ศ.2554 เรื่องยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ซึ่งกำหนดนโยบายให้องค์กรที่เกี่ยวข้องทุกระดับนำไปปฏิบัติ และให้พลังมวลชนเป็นปัจจัยสำคัญในการต่อสู้เอาชนะยาเสพติดในลักษณะการบูรณาการ โดยการบริหารจัดการให้มีศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศพส.) เป็นองค์กรอำนวยการระดับชาติ และให้มีศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับกระทรวง กรม หน่วยงาน และระดับภาค/พื้นที่ ตามแนวชายแดนไปจนถึงระดับจังหวัด รวมทั้งศูนย์ปฏิบัติการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดระดับอำเภอ และระดับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ทุกส่วนราชการถือว่า การแก้ไขปัญหาเสพติดเป็นภารกิจเร่งด่วนและเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบที่จะต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาให้บรรลุผล ตลอดจนให้การสนับสนุนศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ(ศพส.)และศูนย์อำนวยการหรือองค์กรปฏิบัติการเอาชนะยาเสพติดทุกระดับ โดยเฉพาะการปฏิบัติงานระดับตำบล หมู่บ้าน และชุมชน

สำหรับรัฐบาลปัจจุบันพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี มีนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดคือ นโยบายการส่งเสริมบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งในนโยบายดังกล่าวมีการป้องกันการปราบปรามผู้มีอิทธิพล การกระทำผิดด้านการค้ามนุษย์ แรงงานทาส การก่อการร้ายสากล ยาเสพติด ละอาชญากรรมข้ามชาติ

ประการสำคัญการดำเนินนโยบายของรัฐบาลทุกสมัยได้มุ่งเน้นให้ส่วนราชการเป็นผู้ลงไปดำเนินการเป็นหลัก โดยมีประชาชนเป็นเป้าหมายในการดำเนินการ มิใช่เป็นผู้มีส่วนร่วม มีการสั่งการจากระดับบนลงล่าง แต่ละหน่วยงานมีงบประมาณของตนเองในการดำเนินงานและไม่มีการประสานงาน ทำให้ขาดเอกภาพต่างคนต่างทำ เกิดความซ้ำซ้อน และประชาชนไม่เกิดความรู้สึกร่วมในกิจกรรมการแก้ไขปัญหา ไม่เกิดความรับผิดชอบและความผูกพันกับการแก้ไขปัญหา เห็นว่าการแก้ไขปัญหาเป็นหน้าที่ของรัฐไม่ใช่ของตนเอง หรือของชุมชนที่จะต้องเข้าไปรับผิดชอบ อีกทั้งรัฐบาลที่ผ่านมามองปัญหาเสพติดเป็นลักษณะแยกส่วนทั้งด้านการป้องกันการปราบปราม การบำบัดรักษาและฟื้นฟูโดยแต่ละเรื่องก็มอบให้หน่วยงานที่รับผิดชอบไปดำเนินการเองตามงบประมาณที่ได้รับไม่ได้พิจารณาปัญหาเสพติดแบบองค์รวมและไม่มีการบูรณาการแก้ปัญหา ร่วมกันจึงทำให้ไม่ครบวงจรและส่งผลให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการดำเนินงาน

นโยบายการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด(ป.ป.ส.)

นโยบายและยุทธศาสตร์การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อให้เกิดเอกภาพและความต่อเนื่อง สามารถระดมสรรพกำลังความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างเป็นรูปธรรม จึงได้ออกคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีที่ 141/2541 ลงวันที่ 19 สิงหาคม 2541 เรื่องนโยบายการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด โดยมีแนวความคิดทางยุทธศาสตร์และสาระสำคัญ (สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด(ป.ป.ส.). 2556 : 1) ดังนี้

1. แนวความคิดทางยุทธศาสตร์

1.1 การใช้พลังประชาชนเป็นกำลังพื้นฐานโดยกระตุ้นและส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในทุกระดับตามยุทธศาสตร์ราษฎร-รัฐ ร่วมใจต้านภัยยาเสพติด

1.2 การจัดระบบการบริหารจัดการ การดำเนินงานที่มีเอกภาพและมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นองค์กรดำเนินงานในระดับพื้นที่ ได้แก่ ศูนย์ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กรุงเทพมหานคร และจังหวัด (ศ.ปส.ก./จ.)

1.3 การควบคุมพื้นที่ด้วยการสกัดกั้นการลำเลียงนำเข้ายาเสพติดจากภายนอกประเทศ ในพื้นที่ชายแดนและการส่งเสริมหมู่บ้าน/ชุมชนปลอดยาเสพติดในพื้นที่ตอนใน

1.4 การใช้มาตรการเชิงรุกทั้งกลุ่มผู้ค้าและผู้เสพ ประกอบด้วยการปฏิบัติต่อผู้ติดยาในฐานะผู้ป่วยการปราบปรามต่อกลุ่มผู้ค้ายาเสพติด

1.5 การปราบปรามอิทธิพลเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งให้ความคุ้มครองสนับสนุนและแสวงหาประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง

2. สาระสำคัญของคำสั่งประกอบด้วยสาระสำคัญ 3 ประการดังนี้

2.1 ยุทธศาสตร์การดำเนินงานดำเนินงานภายใต้ยุทธศาสตร์ราษฎร - รัฐ ร่วมใจต้านภัยยาเสพติดโดยการผนึกกำลังของประชาชนและหน่วยราชการในการต่อต้านปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง

2.2 การบริหารโดยการจัดองค์กร ทั้งองค์กรนโยบายและองค์กรดำเนินงานรองรับกัน ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับพื้นที่และการมอบอำนาจให้องค์กรและบุคคล ประกอบด้วยคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผู้ว่าราชการจังหวัดและ ผู้ว่าการกรุงเทพมหานคร นายอำเภอ ปลัดอำเภอผู้เป็นหัวหน้าประจำ และ ผู้อำนวยการเขต

3. แนวการปฏิบัติ กำหนดแนวการปฏิบัติ 13 ประการ ได้แก่

- 3.1 ดำเนินการทางจิตวิทยาและประชาสัมพันธ์เชิงรุก
- 3.2 กำหนดพื้นที่เป้าหมายที่ชัดเจนและดำเนินงานสอดคล้องกับสภาพพื้นที่
- 3.3 ไม่ให้มีผู้เสพยาใหม่และลดจำนวนผู้เสพเดิมที่มีอยู่ลง
- 3.4 ป้องกันยาเสพติดในทุกระดับ (ครอบครัว สถานศึกษา และชุมชน)อย่างครบ

กระบวนการและต่อเนื่อง

- 3.5 ปฏิบัติต่อผู้ติดยาในฐานะผู้ป่วย
- 3.6 ดำเนินการต่อผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้นำเข้า และผู้ส่งออกกลุ่มผู้มีอิทธิพลอย่างเฉียบขาด
- 3.7 ประสานการดำเนินงานด้านปราบปรามให้สอดคล้องรองรับซึ่งกันและกัน
- 3.8 ให้ความสำคัญในการดำเนินการข่าวเชิงรุกอย่างมีแผน
- 3.9 ลดเงื่อนไขที่มีผลกระทบต่อการแพร่ระบาดของยาเสพติดทั้งทางสังคมและ

เศรษฐกิจ

- 3.10 ปฏิบัติการทางการเมืองระหว่างประเทศ
- 3.11 กำหนดภารกิจด้านยาเสพติดเป็นภารกิจหลักของส่วนราชการ
- 3.12 ให้ความสำคัญคุ้มครองแก่บุคคลของรัฐในการดำเนินการ
- 3.13 ให้ลงโทษเจ้าหน้าที่ที่มีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องอย่างเฉียบขาด

4. มาตรการทางกฎหมายที่สำคัญ มีดังนี้

4.1 มาตรการตรวจสอบและยึดทรัพย์สินผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเป็นมาตรการตามพ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 โดยมีหลักการที่สำคัญ คือเมื่อมีการจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเกิดขึ้นในฐานะความผิดที่สำคัญได้แก่ การผลิต จำหน่าย นำเข้า ส่งออกยาเสพติดตามที่กฎหมายกำหนด คณะกรรมการตรวจสอบทรัพย์สินมีอำนาจสั่งการตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สินของผู้กระทำความผิดที่เกี่ยวข้อง กับการกระทำความผิดและเป็นภาระของจำเลยที่จะเป็นผู้พิสูจน์ต่อศาลว่าทรัพย์สินที่ถูกยึด/อายัดเกี่ยวเนื่องจากการกระทำความผิดหรือไม่ ซึ่งเป็นมาตรการที่จะสกัดกั้นไม่ให้ผู้กระทำความผิดซึ่งเป็นผู้ผลิตและนักค้ายาเสพติดรายใหญ่สามารถทำรายได้จากการค้ายาเสพติดมาใช้ในการกระทำความผิดต่อไปอีก และทรัพย์สินหรือรายได้ที่ถูกยึดจะนำเข้าเป็นกองทุนป้องกันและปราบปรามยาเสพติดเพื่อใช้ในการดำเนินงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

4.2 มาตรการสมคบ เป็นมาตรการหนึ่ง ตาม พ.ร.บ. มาตรการในการปราบปรามผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด พ.ศ. 2534 ซึ่งมุ่งจับกุมดำเนินคดีต่อนักค้ายาเสพติดรายใหญ่นายทุน ผู้อยู่เบื้องหลัง รวมทั้งผู้สนับสนุนช่วยเหลือ โดยหลักการของมาตรการนี้คือ เมื่อบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปตกลงใจกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในฐานะความผิดสำคัญ เช่น การผลิต การจำหน่าย

การนำเข้า การส่งออก ยาเสพติดตามที่กฎหมายกำหนด แม้องค์ประกอบความผิด จะยังไม่ถึงขั้น
ตระเตรียมการ และการลงมือกระทำเพียงขั้นต้นตกลงก็สามารถดำเนินการตามมาตรการดังกล่าวได้

4.3 มาตรการปราบปรามการฟอกเงิน เป็นมาตรการตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปราม
การฟอกเงิน พ.ศ. 2542 โดยมีหลักการสำคัญคือ เมื่อมีการเคลื่อนย้ายถ่ายเทเงินจำนวนที่เกินกว่า
กฎหมายกำหนด จะต้องมีการรายงานที่ต้องรายงาน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทราบความ
เคลื่อนไหวด้านการเงินของกลุ่มนักค้ายาเสพติด เพื่อประโยชน์ในการสืบสวนจับกุมยาเสพติดและ
การติดตามตรวจสอบยึด/อายัดทรัพย์สินที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด

4.4 มาตรการบังคับบำบัด เป็นมาตรการ ตาม พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. 2534 โดยมีหลักการสำคัญคือ ให้มีการจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติดภายใต้ความ
ดูแลของกรมคุมประพฤติ กระทรวงยุติธรรม เมื่อมีคดียาเสพติดเกิดขึ้นและผู้ถูกจับกุมเป็นผู้ติดยา
เสพติด อาจถูกส่งตัวไปเข้ารับการรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพ เป็นการบังคับบำบัด ซึ่งขณะนี้
ยังไม่ได้ดำเนินงานตามกฎหมาย โดยอยู่ระหว่างการแก้ไข พ.ร.บ.ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด
พ.ศ. 2534 เพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 ซึ่งเดิม
กฎหมายให้อำนาจพนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหาไปยังศูนย์ฯ ได้มีการเสนอแก้ไขให้อำนาจ
ของศาล

4.5 มาตรการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถาน
ประกอบการตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543 ให้อำนาจ
นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีออกประกาศกำหนดมาตรการป้องกันและ
ปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานประกอบการ และให้อำนาจ
คณะกรรมการ ป.ป.ส. สั่งปิดสถานประกอบการชั่วคราว หรือสั่งพักใช้ใบอนุญาตชั่วคราวไม่เกิน
ครั้งละ 15 วันในกรณีที่เจ้าพนักงาน ป.ป.ส. ตรวจพบว่ามีกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
ในสถานประกอบการ และเจ้าของหรือผู้ดำเนินกิจการไม่สามารถชี้แจงให้คณะกรรมการ ป.ป.ส.
เชื่อว่าได้ใช้ความระมัดระวังตามสมควรแต่กรณีแล้ว ทั้งนี้ตามประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี
(พ.ศ. 2543) ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2543 ได้กำหนดประเภทสถานประกอบการที่อยู่ภายใต้บังคับ
ของมาตรานี้ 6 ประเภท ประกอบด้วย สถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สถานบริการก๊าซให้แก่
ยานพาหนะ สถานบริการที่พักอาศัยในเชิงพาณิชย์ สถานที่ที่จัดให้มีการเล่นบิลเลียดสนุกเกอร์
และ โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

ยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์

การอำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ มีหน้าที่ในการช่วยเหลือผู้บังคับบัญชาในการดำเนินงานธุรการ กำล้างผล การปฏิบัติการข่าว งานงบประมาณ งานประชาสัมพันธ์ และให้ข้อเสนอแนะการติดตามและประเมินสถานการณ์ปัญหาเสพติด ตลอดจนถึงงานส่งกำลังบำรุงสนับสนุนการขนส่งและการติดต่อสื่อสาร รวมถึงการประสานการปฏิบัติกับหน่วยที่เกี่ยวข้อง โดยให้รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ (ที่ได้รับมอบหมาย) เป็นหัวหน้าฝ่ายอำนวยการ และให้ประกอบกำลังของแต่ละฝ่ายโดยคำนึงถึงความเหมาะสม เพื่อให้ทำงานในหน้าที่เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิดประสิทธิผลสูงสุดตามโครงสร้างการปฏิบัติงาน แยกฝ่ายอำนวยการออกเป็น 5 ฝ่าย ประกอบด้วย ฝ่ายข่าว ฝ่ายส่งกำลังบำรุง ฝ่ายประชาสัมพันธ์ ฝ่ายยุทธศาสตร์/แผนและฝ่ายธุรการกำล้างผลซึ่งแต่ละฝ่ายได้แบ่ง แยกงานออกเป็นลักษณะต่าง ๆ (ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติ. 2555 : 7) ดังนี้

1. ฝ่ายข่าวประกอบด้วยงานกำหนดเป้าหมายการปราบปรามยาเสพติด มีเป้าหมายคือการตรวจจับคดียาเสพติดการเฝ้าระวังยาเสพติดในพื้นที่รายงานความเคลื่อนไหวสถานการณ์ยาเสพติดชายแดน วิเคราะห์แนวโน้มหมู่บ้านแพร่ระบาดของยาเสพติด การกำหนดและควบคุมแหล่งอบายมุข/มั่วสุม การร้องเรียนขอความเป็นธรรมเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน และตรวจสอบข้อเท็จจริง การรับแจ้งข้อมูลข่าวสารจากประชาชนเกี่ยวกับยาเสพติดการค้นหาผู้ค้ายาเสพติดรายย่อยการสืบสวนหาข่าวนักค้ายาเสพติดรายสำคัญที่เป็นเครือข่าย และการขยายผลการดำเนินงานตามมาตรการตรวจสอบและยึดทรัพย์สิน การดำเนินงานตามมาตรการการป้องกันการทุจริตว่าด้วยการฟอกเงินจากยาเสพติด การปลอมแปลงบัตรประชาชนเพื่อใช้เกี่ยวกับยาเสพติด

2. ฝ่ายส่งกำลังบำรุง ประกอบด้วย งานการเงินงบประมาณ การเบิกเงินค่าข่าวสำหรับชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด การจัดทำรายไปช่วยเหลือปัญหาเสพติดหน่วยอื่น ๆ การจัดหาสารตรวจสารเสพติดในปัสสาวะการอนุมัติซื้อวัสดุอุปกรณ์สำนักงานเพื่อใช้ในการปราบปรามยาเสพติด การเบิกจ่ายเงินรางวัลจับกุมผู้ต้องหาตามหมายจับคดียาเสพติดและการเบิกจ่ายเงินสินบนเงินรางวัลคดียาเสพติด

3. ฝ่ายประชาสัมพันธ์ประกอบด้วยงานเกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายตามพระราชบัญญัติยาเสพติด พระราชกฤษฎีกาสาระหาย พระราชบัญญัติมาตรการฯ พระราชบัญญัติฟื้นฟูฯ และระเบียบที่เกี่ยวข้องการประสานพลังท้องถิ่นเกี่ยวกับยาเสพติดการปฏิบัติงานเกี่ยวกับมูลนิธิยาเสพติด การจัดระเบียบสังคม การยกเลิก/คืนและมอบหมายงานคืนเกี่ยวกับยาเสพติด การกำหนดแนวทางประชาสัมพันธ์การปฏิบัติงานผลการจับกุมคดียาเสพติด และการพัฒนาระบบข้อมูลยาเสพติด และการจัดทำข้อมูลจังหวัด

4. ฝ่ายยุทธศาสตร์/นโยบาย/แผนงาน ประกอบด้วย งานนโยบายมาตรการและแนวทางการปฏิบัติงานด้านยาเสพติด แผน/คำสั่ง/โครงการเกี่ยวกับยาเสพติด คำสั่งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ การกวาดล้างยาเสพติดประจำเดือนการจัดตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด หนังสือสั่งการเกี่ยวกับการตั้งจุดตรวจต่าง ๆ การตั้งจุดตรวจจุดสกัด การดำเนินงานตามคำรับรองการปฏิบัติราชการ(ตัวชี้วัด) การดำเนินงานโครงการแก้ปัญหา ยาเสพติดต่าง ๆ ในปัจจุบัน เช่น โครงการ TO BE NUMBER ONE โครงการตำรวจ D.A.R.E. และโครงการตำรวจดีเด่น

5. ฝ่ายธุรการกำลังพล ประกอบด้วยงานต่างๆ คือ การจัดทำบัตรเจ้าพนักงานป้องกันปราบปรามยาเสพติด(ป.ป.ส.) การตรวจสอบกรณีเจ้าหน้าที่ของรัฐเกี่ยวข้องกับยาเสพติด การจัดเวรรับงานจากอีคอป(E-Cop) การจัดอบรมชุด ปส. ในสังกัด ภ.จว.อุดรดิตถ์การประชุม ศตส.ภ.จว.อุดรดิตถ์ และประชุมหน่วยงานอื่นๆ การสรุปและบันทึกกำลังพลปฏิบัติงานยาเสพติด การประเมินผลการปฏิบัติงานของกำลังพล การพิจารณาขึ้นพิเศษผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติด การรวมพลังไทยขจัดภัยยาเสพติดเพื่อเทิดไถ่องค์ราชัน การจัดวิทยากรอบรมและบรรยายยาเสพติด การจัดทำแฟ้มฟ้า - เหลือง(สืบสวนหาข่าวยาเสพติด)ปัญหาอุปสรรคการปฏิบัติงานเกี่ยวกับยาเสพติด การรายงานหมายจับคดียาเสพติด การรายงานผลการกวาดล้างยาเสพติดตามสั่งการ การรายงานผลการตั้งจุดตรวจ การรายงานผลติดตามการใช้งบประมาณ การรายงานผลการตรวจสอบทรัพย์สินงานตำรวจประสานงานยาเสพติดในสถานศึกษา การรายงานผลการปราบปรามยาเสพติดตามแบบ ปส.1, 2 การรายงานตำรวจเสียชีวิตจากการปฏิบัติงานยาเสพติด การรายงานผลการสืบสวนขยายผลผู้เสพ/ติดยาเสพติด การรายงานผลการจับกุมคดียาเสพติดประจำวัน ตร.2, 3 การรายงานผลการปฏิบัติงานของสุนัขดมกลิ่นฯ การรายงานข้อมูลประชุมประจำเดือนของ ศตส.ภ.6 แบบที่ 5 และ 8 การรายงานผู้ต้องหาคดียาเสพติดหลบหนีประกัน

การปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์

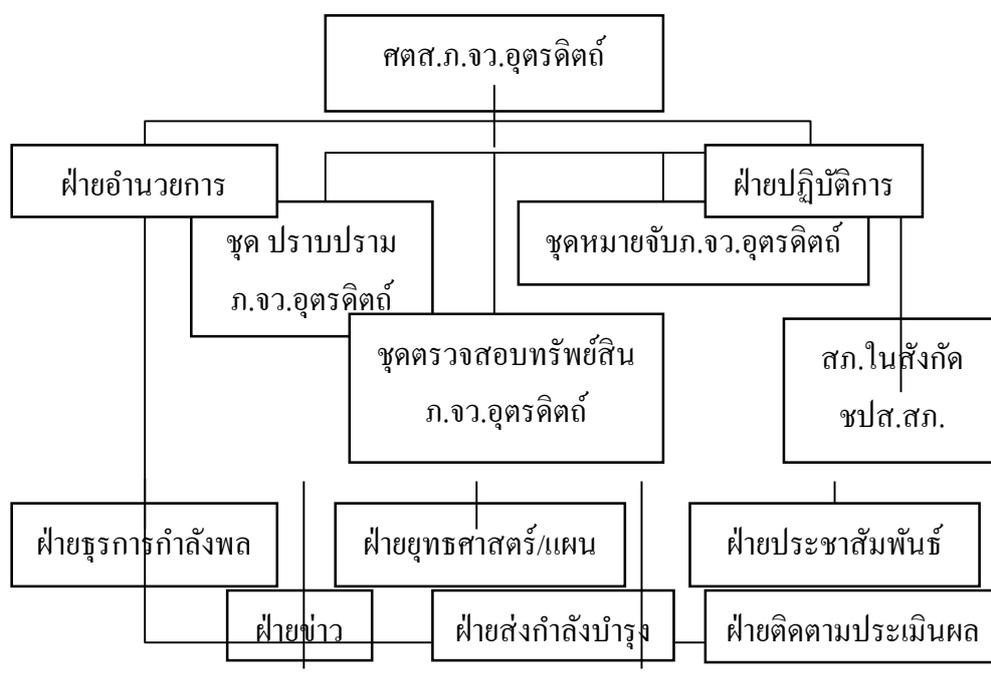
การปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ ได้ดำเนินการคือ การจัดตั้งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ เพื่อดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ ตามยุทธศาสตร์หลักในการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดโดยตั้งอยู่ที่อาคารที่ทำการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ชั้น 1 ถนนพิษณุโลก - เคนชัย ตำบลน้ำริด อำเภอเมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ 53000 โทรศัพท์ 0-5540-9900 ต่อ 802 โดยให้ทุกหน่วยในสังกัด ดำเนินการตาม คำสั่งศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบ ตามโครงสร้างและการบังคับบัญชาศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์

สายการบังคับบัญชาประจำศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธร
จังหวัดอุดรดิตถ์ ประกอบด้วย ดังนี้

1. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์	เป็น ผู้อำนวยการ
2. รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์	เป็น รองผู้อำนวยการ
3. หัวหน้าสถานีตำรวจภูธรในสังกัด	เป็น กรรมการ
4. ผู้บังคับกองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ 314, 316, 317	เป็น กรรมการ
5. ผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์	เป็น กรรมการ
6. ผู้กำกับการกองกำกับการสืบสวนตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์	เป็น กรรมการ
7. พนักงานสอบสวน (สบ.4) กลุ่มงานสอบสวนฯ	เป็น กรรมการ
8. สารวัตรวิทยาการจังหวัดอุดรดิตถ์	เป็น กรรมการ
9. สารวัตรสถานีรถไฟศิวาสาน์	เป็น กรรมการ
10. สารวัตรฝ่ายอำนวยการตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์	เป็น กรรมการ
11. นายตำรวจสัญญาบัตร(หัวหน้าเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ฯ)	เป็น กรรมการ/เลขานุการ
12. รองสารวัตรป้องกันปราบปราม	เป็น ผู้ช่วยเลขานุการ
- มีอำนาจหน้าที่ คือ

1. จัดทำแผนงานด้านการป้องกันปราบปรามยาเสพติดให้สอดคล้องกับนโยบายยุทธศาสตร์ด้านยาเสพติดของรัฐบาล
2. กำหนดเป้าหมายในการปราบปราม และจัดวางระบบข้อมูลข่าวสารด้านยาเสพติดให้ครอบคลุมสภาพปัญหาเสพติดในพื้นที่
3. บูรณาการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดร่วมกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้องในพื้นที่
4. ควบคุม กำกับ ดูแล ติดตาม และประเมินผลการปฏิบัติงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดของหน่วยในสังกัดทุกระดับ

โครงสร้างศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์

แผนภูมิที่ 1 โครงสร้างและสายการบังคับบัญชาศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์

การจัดชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติดของศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์

ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์ ได้กำหนดให้มีชุดปราบปรามยาเสพติด ดังนี้

1. ระดับตำรวจภูธรจังหวัดประกอบด้วยชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด (ขปส.ภ.จว.) ให้มีอย่างน้อย 2 ชุด การประกอบกำลังชั้นสัญญาบัตร 1 นายเป็นหัวหน้าและชั้นประทวน 7 นาย ชุดปฏิบัติการปราบปรามเครือข่ายและขยายผลยาเสพติดในเรือนจำ จำนวน 1 ชุดการประกอบกำลังตามความเหมาะสมให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการข่าวยาเสพติดจำนวน 1 ชุดการประกอบกำลังตามความเหมาะสมโดยให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้าชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคมจำนวน 1 ชุดการประกอบกำลังตามความเหมาะสมโดยให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้าชุดสืบสวนจับกุมตามหมายจับจำนวน 1 ชุดการประกอบกำลังตามความเหมาะสมโดยให้นายตำรวจชั้นสัญญาบัตรเป็นหัวหน้าชุดขยายผลและตรวจสอบทรัพย์สินผู้ค้ายาเสพติดรายสำคัญ (ชตส.ภ.จว.) ให้มีอย่างน้อย 1 ชุดประกอบด้วยนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร 3 นาย และชั้นประทวนตามความเหมาะสมจัดตั้งคณะกรรมการติดตามประเมินผลการปฏิบัติของหน่วยในสังกัดจำนวน 1 ชุด โดยชุดปฏิบัติการอยู่ในความควบคุม กำกับ ดูแลของรองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์ที่รับผิดชอบงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

2. ระดับสถานีตำรวจภูธรประกอบด้วย ระดับสถานีตำรวจภูธรที่มีผู้กำกับการเป็นหัวหน้า จัดชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด 1 ชุดการประกอบกำลังให้รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม เป็นหัวหน้าชุด และชั้นประทวนอย่างน้อย 5 นาย ระดับสถานีตำรวจภูธรที่มีสารวัตรใหญ่เป็น หัวหน้าจัดชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด 1 ชุดการประกอบกำลังให้สารวัตรป้องกันปราบปรามเป็นหัวหน้าชุด และชั้นประทวนอย่างน้อย 5 นาย ระดับสถานีตำรวจภูธรที่มีสารวัตร เป็นหัวหน้า จัดชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด 1 ชุด การประกอบกำลังให้รองสารวัตร ป้องกันปราบปรามเป็นหัวหน้าชุดและชั้นประทวนอย่างน้อย 5 นาย

การปฏิบัติงานด้านปราบปรามยาเสพติด

จังหวัดอุดรดิตถ์ได้มีการดำเนินการตามแนวทางของรัฐบาลโดยการจัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ (ศพส.ภ.จว.อด.) เพื่ออำนวยความสะดวกในการปราบปรามยาเสพติดในพื้นที่ (ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์. 2554 : 7 – 16) ดังนี้

1. การปราบปรามในห้วงระยะปี พ.ศ. 2552 - 2554 โดยจากการประมวลข้อมูลของ สำนักยุทธศาสตร์สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด กระทรวงยุติธรรม และศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุดรดิตถ์ มีการดำเนินงานคือ การดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหายาเสพติดปี พ.ศ.2555 แผนปฏิบัติการสกัดกั้นและปราบปรามยาเสพติด ปี พ.ศ.2555 แผนปฏิบัติการปราบปรามและยึดทรัพย์นักค้ายาเสพติด ปี พ.ศ.2555 อีกทั้งยังมีการจัดตั้งชุดปฏิบัติการปราบปรามยาเสพติด 22 ชุดปฏิบัติการ ประกอบด้วย ชุดปราบปรามยาเสพติดระดับจังหวัดจำนวน 2 ชุด ชุดปราบปรามยาเสพติดระดับสถานีตำรวจจำนวน 15 ชุด ชุดปฏิบัติการข่าวยาเสพติดจำนวน 1 ชุดชุดปฏิบัติการสืบสวนขยายผลเครือข่ายยาเสพติดในเรือนจำจำนวน 1 ชุด ชุดปฏิบัติการจัดระเบียบสังคมจำนวน 1 ชุดชุดปฏิบัติการจับกุมคดียาเสพติด ค้างเก่าหรือมีหมายจับจำนวน 1 ชุด และชุดปฏิบัติการตรวจสอบและยึดทรัพย์สินนักค้ารายสำคัญ จำนวน 1 ชุด

2. การป้องกันยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยการอำนวยความสะดวก กำกับดูแล ควบคุมการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการตั้งจุดตรวจจุดสกัดบนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 เด่นชัย - อุดรดิตถ์ ให้เป็นด่านตรวจตลอด 24 ชั่วโมง เพื่อหยุดยั้งสกัดการลำเลียงยาเสพติดเข้าสู่จังหวัด อุดรดิตถ์ มีการบูรณาการทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ป่าไม้ และจังหวัดทหารบก อุดรดิตถ์ โดยสนธิกำลังปฏิบัติการตั้งจุดตรวจจุดสกัดบนเส้นทางสายหลัก ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 11 อุดรดิตถ์ – เด่นชัย กิโลเมตรที่ 127 - 128 บริเวณหน่วยบริการประชาชนบ้านไฮ้อ้า หมู่ 7 ต.ค่านนาขาม อ.เมือง จังหวัดอุดรดิตถ์ พร้อมทั้งจัดชุดปฏิบัติการพิเศษและเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ตั้งด่านตรวจค้นรถต้องสงสัย และคุมเข้มเกี่ยวกับเรื่องของยาเสพติดเข้าประจำจุดบริการประชาชนเป็นประจำทุกวัน และมีการตั้งจุดตรวจบนเส้นทางตามแนวชายแดนจังหวัดอุดรดิตถ์ 10 แห่ง ได้แก่

จุดตรวจห้วยน้อยกา จุดตรวจจุดสกัดม่วงชุม อ.บ้านโคก จุดตรวจหรือจุดสกัดหนองปลาจืดอ.น้ำป่าด จุดตรวจหรือจุดสกัดแก่งปลาจ้อย จุดตรวจหรือจุดสกัดสามแยกสักใหญ่ จุดตรวจหรือจุดสกัดห้วย หูด อ.น้ำป่าด จุดตรวจหรือจุดสกัดสองห้อง อ.ปากท่า จุดตรวจหรือจุดสกัดร่วมจิต อ.ท่าปลา จุด ตรวจหรือจุดสกัดบ้านแพะ อ.ทองแสนขัน แลจุดตรวจหรือจุดสกัดเขาแก้ว อ.เมืองอุตรดิตถ์ นอกจากนี้ยังได้มีการตั้งจุดตรวจสัมพันธ์ระหว่างจังหวัดของตำรวจภูธรภาค 6 จำนวน 7 แห่ง ได้แก่ จุดตรวจหรือจุดสกัดซาบอน อ.พิชัย จุดตรวจหรือจุดสกัดป่าคาย อ.ทองแสนขัน จุดตรวจ หรือจุดสกัดดงช้างดี จุดตรวจหรือจุดสกัดกึ่งตะเภา อ.เมืองอุตรดิตถ์ จุดตรวจหรือจุดสกัดด่านแม่ ค้ำมัน อ.ลับแล และจุดตรวจหรือจุดสกัดน้ำอ่าง อ.ตรอน

3. การดำเนินการอื่นๆเพื่อสนับสนุนงานปราบปรามยาเสพติดให้มีประสิทธิภาพ ได้มีการ กำหนดเป้าหมายการปฏิบัติที่เป็นเป้าหมายบุคคล และพื้นที่หมู่บ้าน/ชุมชน เพื่อระดมการกวาดล้าง อย่างจริงจังประจำทุกเดือน ควบคุมแหล่งแพร่ระบาดโดยการจัดสายตรวจตรวจสถานบริการ สถานบันเทิง หอพัก บ้านเช่า ห้องเช่า ร้านวิดีโอเกมส์ และสถานีน้ำมันเชื้อเพลิง เพิ่มความถี่ใน การออกตรวจของชุดสายตรวจจักรยานยนต์ สายตรวจรถยนต์ ตามสถานบริการ แหล่งบันเทิง และ ย่านชุมชนต่างๆในพื้นที่ เพื่อป้องกันและปราบปรามมิให้ยาเสพติดกลับมาแพร่ระบาดในพื้นที่ นอกจากนี้ยังดำเนินงานควบคุมผู้เสพที่ผ่านการบำบัด จัดให้ตำรวจทำหน้าที่ประสานงานติดตาม ช่วยเหลือ ดูแล ผู้เสพ/ผู้ติดมิให้หันกลับไปเสพซ้ำอีก การสอดส่องพฤติกรรมของกลุ่มผู้ค้าที่พื้น โทษ รอลงอาญา หรืออยู่ระหว่างการประกันตัว และให้ข้าราชการตำรวจที่ผ่านการอบรมตาม โครงการศึกษาเพื่อต่อต้านยาเสพติดในเด็กนักเรียน (D.A.R.E) จำนวน 5 นาย ทำการสอนภาคเรียน ละ 1 แห่ง พร้อมทั้งให้ทำหน้าที่ประสานงานแก้ไขปัญหายาเสพติดประจำสถานศึกษาด้วย

สรุป การแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์นั้นจะต้องเน้นให้ทุกภาคส่วน บูรณาการร่วมกันแก้ไขปัญหาทั้งภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชน ตั้งแต่ระดับท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด โดยการร่วมมือกันป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ ตำรวจ ผู้นำทุกระดับต้องมีความเข้มแข็ง เอาใจใส่และเอาจริงเอาจัง และไม่ควรมีส่วนเกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด ประชาชนต้องช่วยกันสอดส่องดูแลให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ไม่ว่าจะเป็นการให้ เบาะแสและข้อมูลข่าวสาร การไม่ค้า ไม่เสพ ยาเสพติด สถาบันครอบครัวต้องคอยสอดส่องดูแล แนะนำบุตรหลานมิให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด สถาบันศาสนาและสถานศึกษาต้องเข้ามา มี บทบาทในการให้ความรู้ ความเข้าใจ อบรมสั่งสอนนักเรียนนักศึกษาให้ห่างไกลยาเสพติด ตลอดจนหน่วยงานภาครัฐควรดำเนินการฟื้นฟูผู้เสพ/ผู้ติดยาเสพติด โดยการจัดหางานหรืออาชีพ สุจริตให้แก่ผู้ที่กลับมาสู่สังคม หมู่บ้านหรือชุมชน นอกจากนี้หน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดในระดับต่างๆ จะต้องดำเนินงานกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบาย แผนงาน และโครงการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ หรือนโยบาย

ระดับชาติ และต้องนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง เอาใจใส่ และเอาจริงเอาจัง อันจะส่งผลให้ทุกส่วนของสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข

แนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบาย/ยุทธศาสตร์ไปปฏิบัติ

ความหมายของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่หลากหลายในที่นี้ ผู้วิจัยจะขอยกตัวอย่างความหมายของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติที่สำคัญ ดังนี้

แวน มิเตอร์ และแวน ฮอร์น (Van Meter & Van Horn, 1975 :447) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติครอบคลุมกิจกรรมของแต่ละบุคคล หรือกลุ่มบุคคลทั้งที่อยู่ในระบบราชการหรือเอกชน เพื่อให้วัตถุประสงค์ของนโยบายที่กำหนดไว้บรรลุผลสำเร็จ ความหมายดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงความพยายามขององค์การในการเปลี่ยนแปลงนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและการจัดสรรทรัพยากรให้เหมาะสม ตลอดจนปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องจึงจะทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จได้ตามวัตถุประสงค์

เพรสแมนและวิดฟกี (Pressman & Widavsky) (ถวัลย์ วรเทพพุดิพงษ์, 2539 :282) ได้ให้ความหมายว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ คือการศึกษาเกี่ยวกับความสามารถที่จะผลักดันให้กลไกทั้งหมดปฏิบัติงานให้ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ความหมายดังกล่าวเป็นการศึกษาถึงความสามารถขององค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติอันประกอบไปด้วยบุคลากร ทรัพยากร ขวัญและกำลังใจ การประสานความร่วมมือระหว่างองค์การ ตลอดจนการประเมินผลสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่

เคอร์ (Kerr) (ถวัลย์ วรเทพพุดิพงษ์, 2539 :282) ได้กล่าวว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับสมรรถนะขององค์การที่จะใช้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมด เพื่อปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายของนโยบายที่รัฐกำหนดไว้ ความหมายดังกล่าวเป็นการเน้นถึงสมรรถนะหรือความพร้อมขององค์การและทรัพยากรในบริหารที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติทุกด้านไม่ว่าจะเป็นงบประมาณ บุคลากร หรือวัสดุอุปกรณ์

รอนดีเนลลี (Rondinelli) (ถวัลย์ วรเทพพุดิพงษ์, 2539 :282) ได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติคือ การนำนโยบาย แผนงาน หรือโครงการไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบาย ความหมายดังกล่าวชี้ให้เห็นถึงการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้เป็นแผนงานและโครงการก่อน เพื่อให้มีการนำไปปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ แต่ไม่ได้กล่าวถึงปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

สมพิศ สุขแสน(2555 : 101) ให้ความหมายไว้ว่า การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ หมายถึง การบริหารนโยบายที่ครอบคลุมถึง สมรรถนะขององค์กร พฤติกรรมขององค์กร ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคล การใช้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมด ตลอดจนความร่วมมือของหน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งสภาพแวดล้อมและปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลต่อการปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายที่ระบุไว้

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นการบริหารนโยบายซึ่งเกี่ยวข้องกับสมรรถนะขององค์กร พฤติกรรมขององค์กร ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลและกลุ่มบุคคล การใช้ทรัพยากรทางการบริหารทั้งหมด รวมถึงความร่วมมือจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สภาพแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร อันส่งผลต่อความสำเร็จหรือล้มเหลวในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

ความสำคัญของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ความสำคัญของบริบทในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ สามารถสรุปได้ (สมบัติ ช่างชัยวงศ์. 2549 : 398-413) ดังนี้

1. การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ เป็นขั้นตอนที่ 2 ของกระบวนการนโยบาย ตามทัศนะของ ดรอร์ (Dror) เพราะเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งของขั้นตอนที่เกิดขึ้นภายหลังการกำหนดนโยบายแล้ว ซึ่งเป็นส่วนที่จะทำให้นโยบายดำเนินไปครบวงจรไม่หยุดชะงัก

2. นโยบายสาธารณะใดก็ตามถึงแม้ว่าเราจะกำหนดไว้ดีตามหลักเหตุผล แต่ถ้าหากไม่มีการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายนั้นก็ไร้คุณค่า หรือเมื่อนำไปปฏิบัติแล้วล้มเหลว นอกจากจะเกิดความเสียหายต่อประชาชนยังเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติ และอาจส่งผลกระทบต่ออนาคตทางการเมืองของผู้กำหนดนโยบายอีกด้วย

3. เป็นกระบวนการเปลี่ยนแปลงนโยบาย ซึ่งแนวทางปฏิบัติอย่างกว้าง ๆ หรือมีลักษณะเป็นนามธรรมของรัฐบาลให้มีลักษณะเป็นรูปธรรม โดยแปลงจากนโยบายให้เป็นแผนงาน (Program) โครงการ (Project) ซึ่งจะง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ

4. เป็นภารกิจที่สำคัญยิ่งประการหนึ่งของฝ่ายข้าราชการประจำ ที่ฝ่ายการเมืองเป็นฝ่ายกำหนดนโยบาย และฝ่ายข้าราชการประจำฝ่ายเป็นฝ่ายนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. เป็นหลักประกันที่สำคัญประการหนึ่งของฝ่ายการเมือง ที่แน่ใจว่านโยบายของตนจะได้รับการปฏิบัติจากฝ่ายข้าราชการประจำอย่างจริงจัง อันจะนำไปสู่ความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

6. ความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ จะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรง และทางอ้อมต่อผู้ตัดสินใจนโยบาย ต่อกลุ่มเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง และต่อหน่วยปฏิบัติงาน เพราะถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จ ผู้ตัดสินใจนโยบาย หรือผู้กำหนดนโยบายก็จะได้รับการยอมรับ และความศรัทธาจากประชาชน และอาจจะกลับเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมืองอีกครั้ง

หนึ่งในขณะเดียวกันกลุ่มเป้าหมายที่ประสบปัญหาที่จะได้รับคำชมเชย ขวัญกำลังใจ ตลอดจนการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

7. ถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ย่อมเกิดความคุ้มค่าของการใช้ทรัพยากร ไม่เกิดความสูญเปล่าในด้านการลงทุน ทรัพยากรในที่นี่รวมถึง บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ เวลา ฯลฯ ที่ต้องใช้ในการปฏิบัติงานทั้งหมด

8. การนำนโยบายไปปฏิบัติที่มีความสำคัญต่อความก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง เพราะถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติตามแผนงาน โครงการพัฒนาต่าง ๆ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายแล้วย่อมส่งผลให้ประชาชนอยู่ดีกินดี มีความสุข ในทางตรงข้ามถ้าการนำนโยบายไปปฏิบัติแล้วเกิดความล้มเหลว ย่อมหมายถึงการพัฒนาประเทศไม่เป็นไปตามที่กำหนด วัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างแน่นอน ปัญหาของประชาชนก็จะไม่ได้รับการแก้ไข สูญเสียทรัพยากรในการแก้ไขปัญหา

ดังนั้นผู้มีหน้าที่ตัดสินใจนโยบายหรือกำหนดนโยบายควรตัดสินใจเลือกนโยบายที่มีความเป็นไปได้สูง(สมพิศ สุขแสน. 2555 : 102) และสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชน โดยส่วนรวม และหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติก็ต้องมีสมรรถนะองค์การสูงทุกด้าน เพื่อเป็นหลักประกันนโยบายที่นำไปปฏิบัตินั้นจะบรรลุผลสำเร็จอย่างแน่นอน

องค์การและผู้เกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

การนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติเป็นเรื่องที่มีความสลับซับซ้อน ซึ่งครอบคลุมถึงองค์การและผู้เกี่ยวข้องต่างๆ ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความคาดหวังและเป้าหมายที่แตกต่างกันไป แต่จำเป็นต้องเข้ามาปฏิบัติงานร่วมกัน องค์การและผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านั้น ได้แก่ การเมือง ระบบราชการ ข้าราชการ ประชาชน หรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากนโยบาย (วรเดช จันทรศร. 2548 :45-50) ซึ่งจะอธิบายรายละเอียดดังนี้

1. ฝ่ายการเมือง (Politics) ความสำคัญของฝ่ายการเมืองในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติพิจารณาได้โดยจะครอบคลุมถึงระบบรัฐสภาและรัฐมนตรี ทั้งสององค์การนี้มีความสำคัญในการกำหนดขอบเขตของการนำนโยบายไปปฏิบัติของระบบราชการ การกำหนดขอบเขตอาจทำได้โดยการบัญญัติกฎหมายหรือการกำหนดเป็นมติคณะรัฐมนตรี การออกกฎกระทรวง และระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อให้หน่วยราชการที่เกี่ยวข้องรับไปปฏิบัติ นอกจากนั้นยังพิจารณาว่าหน่วยราชการใดมีสมรรถนะเพียงพอ ที่จะเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติได้บ้าง และเมื่อนโยบายนั้น ๆ ดำเนินไปชั่วระยะเวลาหนึ่งแล้ว ฝ่ายการเมืองอาจจะเข้ามามีบทบาทในแง่ของการใช้อำนาจในการควบคุมเพื่อให้แน่ใจว่านโยบายนั้นมีผลในการปฏิบัติ และพิจารณาปรับปรุงนโยบาย โดยพิจารณาว่านโยบายนั้นควรจะยุติ หรือควรจะพยายามสร้างความสัมพันธ์อันดีกับฝ่ายการเมือง

เพื่อให้เห็นว่าตนปฏิบัติตามนโยบายนั้นด้วยความเรียบร้อยมีความสำเร็จระดับหนึ่ง ทั้งนี้เพื่อแสวงหาผลประโยชน์และความสนับสนุนในการดำเนินงานต่อไป ซึ่งอาจเป็นในรูปแบบของการสนับสนุนงบประมาณแผ่นดิน หรือการสนับสนุนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น เป็นต้น ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่าทั้งสองสถาบันนี้เป็นฝ่ายที่เริ่มกำหนดหรือหรือเสนอนโยบาย พิจารณาเลือกหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติ และการปรับปรุงนโยบายให้เหมาะสม และกำกับควบคุมติดตามผลการนำนโยบายไปปฏิบัติมากกว่าลงมือทำปฏิบัติตามนโยบายโดยตรง

สำหรับในประเทศไทยฝ่ายการเมืองที่มีบทบาทมากที่สุดได้แก่ คณะรัฐมนตรี ซึ่งรวมถึงนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีเจ้ากระทรวง ซึ่งนโยบายต่าง ๆ มักได้รับการริเริ่มโดยผ่านทางเจ้ากระทรวงไปสู่คณะรัฐมนตรี และถูกกำหนดเป็นมติคณะรัฐมนตรี อาทิ มติคณะรัฐมนตรี วันที่ 19 พฤษภาคม 2546 เรื่องแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบราชการไทย (พ.ศ.2546 - 2550) หน่วยงานที่รับนโยบายนี้ไปปฏิบัติคือสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการไทย (กพร.) ซึ่งมีผลทำให้มีการพัฒนาระบบราชการอย่างจริงจังต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน หรือตัวอย่างมติคณะรัฐมนตรี ให้ยกเลิกโครงการจัดตั้งโรงพยาบาล และเครือข่ายคลินิกบริการในกรุงเทพมหานคร (สยามจดหมายเหตุ. 2545 : 13-55) เมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีแล้วหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงสาธารณสุขและกรุงเทพมหานคร ก็ต้องรับเอานโยบายนั้นไปปฏิบัติให้บรรลุผล ส่วนการควบคุมหรือกำกับดูแล ตลอดจนการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานมักจะเป็นความรับผิดชอบร่วมกันของกระทรวงที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า ฝ่ายการเมืองมีบทบาทสำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบ ดูแลเอาใจใส่และติดตามผลอย่างต่อเนื่องและจริงจัง หน่วยงานต่าง ๆ ก็จะทำให้ความสนใจและจัดลำดับความสำคัญในการปฏิบัติมากเป็นพิเศษ และโอกาสที่การนำนโยบายนั้น ๆ ไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จก็จะมีมากขึ้น

2. ระบบราชการ (Bureaucracy) ระบบราชการในที่นี้ หมายถึงหน่วยงานของรัฐ อันได้แก่ กระทรวง ทบวง กรม หรือหน่วยงานเทียบเท่า ที่มีบทบาทหน้าที่คล้ายเป็นฟันเฟืองหรือกลไกที่จะเชื่อมประสานระหว่างสิ่งที่ฝ่ายการเมืองตัดสินใจกับการสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชนจนมีคำกล่าวที่ว่า“ระบบราชการคือระบบรับใช้ประชาชน” จึงทำให้ระบบราชการสามารถสร้างบริการที่ไม่สามารถหารายได้ในภาคธุรกิจที่มุ่งผลกำไรเป็นที่ตั้ง ระบบราชการจึงเป็นระบบที่สำคัญในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ซึ่งโดยปกติสมรรถนะขององค์กรหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นจะมีสมรรถนะมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับโครงสร้างขององค์กรต้องมีความแข็งแกร่ง มีจำนวนและคุณภาพของบุคลากรเพียงพอ มีงบประมาณสนับสนุนมากพอสมควร มีระบบการติดต่อสื่อสารที่ดี มีวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ และสถานที่ทำเลที่ตั้งเหมาะสม ฯลฯ สำหรับระบบราชการโดยทั่วไปโดยเฉพาะประเทศกำลังพัฒนา

มักจะมีโครงสร้างที่เป็นองค์การขนาดใหญ่ มีความสลับซับซ้อนสูง (Complexity) มีสายการบังคับบัญชายาว (Hierarchy) มีขั้นตอนในการบริหารงานมาก การใช้บริการล่าช้า (Red Tape) การบริหารงานขาดประสิทธิภาพ ประเทศไทยที่ผ่านมามีลักษณะเช่นเดียวกัน ดังคำกล่าวของนักวิชาการหลายท่าน อาทิ นายอานนท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี กล่าวว่า “ระบบราชการไทยในอดีต เป็นระบบของการชอบควบคุม เป็นระบบของการเป็นนายคน แทนที่จะเป็นผู้ให้บริการประชาชน ระบบราชการมีไขมันมากเกินไป ต้องตัดไขมันออกให้เหลือแต่เนื้อจริงๆ โดยเฉพาะให้เหลือแต่เนื้อแดงๆ ได้ยิ่งดี...” (ประสาร มฤคพิทักษ์ และคนอื่นๆ. 2541 : 139)

ส่วนในขั้นตอนของการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้น ระบบราชการก็ยังคงเป็นผู้รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง หรือกล่าวได้ว่า การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นภารกิจหลักของระบบราชการ เพราะระบบราชการเน้นการอำนวยความสะดวกประชาชนหรือบริการสาธารณะเป็นหลัก ปัญหาการขาดทุนหรือความไม่คุ้มทุนในบางนโยบายจึงไม่ใช่ปัญหาที่นำไปสู่ความสิ้นสุด หรือจุดจบของหน่วยราชการเหมือนภาคเอกชน สิ่งสำคัญประการหนึ่งก็คือ นโยบายใด ๆ ที่อาศัยความร่วมมือหรือประสานงานกับหน่วยราชการหลาย ๆ หน่วยงานแล้ว ถ้ามีการประสานงานกันดีไม่ขัดแย้ง นโยบายนั้นมักจะมีแนวโน้มว่าจะประสบความสำเร็จในการนำไปปฏิบัติ ยกตัวอย่างการนำนโยบายปราบปรามยาเสพติดให้โทษแบบเข้มไปปฏิบัติ ต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน เช่น สำนักงานตำรวจชาติ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ฯลฯ ซึ่งถ้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขาดการประสานงานกันและไม่ร่วมมือในการรับเอานโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติอย่างจริงจัง นโยบายนั้นก็อาจไม่สำเร็จหรือล้มเหลวได้ เนื่องจากทัศนภาพ ผลประโยชน์และวัตถุประสงค์หลักของแต่ละหน่วยงานอาจแตกต่างกัน

จึงอาจกล่าวได้ว่าองค์กรหรือหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัตินั้น อาจเป็นหน่วยงานเดิมที่เคยปฏิบัติเกี่ยวข้องกันนโยบายนั้นอยู่แล้ว หรือหน่วยงานใหม่ก็ได้ และต้องมีหน่วยงานอื่นสนับสนุนด้วย เช่น “นโยบายปราบปรามการตัดไม้ทำลายป่า” หน่วยงานที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรง คือ กรมป่าไม้ ซึ่งเป็นหน่วยงานเดิมและมีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกด้วย คือ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรมการปกครอง กรมศุลกากร หน่วยงานทหารในพื้นที่ เป็นต้น หรือ “นโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยว” หน่วยงานที่รับผิดชอบนำนโยบายไปปฏิบัติโดยตรงคือกระทรวงการท่องเที่ยวและการกีฬา ซึ่งเป็นกระทรวงที่ตั้งขึ้นมาใหม่ตามพระราชบัญญัติปฏิรูปกระทรวงพุทธศักราช 2544 และมีหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติอีกเช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

3. ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ (Bureaucrats) ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐถือว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จและความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ความ

เกี่ยวข้องของข้าราชการในการนำนโยบายไปปฏิบัติอาจแบ่งออกเป็นหลายระดับ เช่น ในฐานะผู้บริหารระดับสูง ผู้บริหารระดับกลาง ผู้บริหารระดับต้น และผู้บริหารระดับล่าง ซึ่งบุคคลเหล่านี้ต่างก็มีวัตถุประสงค์ (Goals) ค่านิยม (Values) แรงจูงใจ (Incentives) และพฤติกรรมที่แตกต่างกันในการปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งเปรียบเสมือนกับเป็น “หัวรถจักรหรือหัวเรือใหญ่ที่จะนำขบวนรถไฟไปสู่จุดหมายปลายทางได้สำเร็จ” ส่วนผู้ปฏิบัติก็เปรียบเสมือนกับขบวนรถไฟที่จะขับเคลื่อนตามทิศทางของหัวรถจักร ดังนั้นผู้บริหารทุกระดับที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติจะต้องมีภาวะผู้นำ (Leadership) แล้ว โอกาสของนโยบายที่นำไปปฏิบัติย่อมบรรลุผลสำเร็จสูง

ส่วนผู้ปฏิบัติงานระดับล่างหรือข้าราชการระดับล่าง (Street – Level Bureaucrats) หรืออาจเรียกว่า พวกแนวหน้า (Front – Line Implementators) ถือว่าเป็นผู้ดำเนินงานตามแผนและโครงการ เป็นผู้แปลหรือตีความนโยบายเป็นแนวทางปฏิบัติงานด้วยตนเอง ตลอดจนเป็นตัวแทนในการกระจายอำนาจและกระจายทรัพยากรไปยังประชาชนและผู้รับบริการ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นฟันเฟืองที่สำคัญในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภูมิภาค และชนบท หรือนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการแก้ไขปัญหาขั้นพื้นฐานให้กับประชาชนในชุมชน เช่น ปัญหาความยากจน ปัญหาภัยแล้ง ปัญหาสุขภาพอนามัย ปัญหาขาดที่ดินทำกิน ฯลฯ ทั้งนี้เพราะข้าราชการระดับล่างเป็นผู้ตีความกฎหรือระเบียบ ข้อบังคับ หรือแนวทางปฏิบัติของนโยบายโดยตนเอง ถ้านโยบายนั้นขาดความชัดเจนหรือมีผลกระทบต่อการทำงานของตน ก็จะทำให้ข้าราชการระดับล่างเหล่านั้นอาจไม่ยอมรับนโยบายไปปฏิบัติได้ หรือตีความนโยบายใหม่ หรือบางครั้งอาจบิดเบือนข้อมูลต่อประชาชนได้ นอกจากนั้นข้าราชการระดับล่างยังเป็นผู้ทำงานใกล้ชิดกับประชาชนผู้มารับบริการหรือกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์จากนโยบายโดยตรง ถ้าผู้ปฏิบัติงานระดับล่างมีความจริงใจและจริงจัง ในการปฏิบัติงานและให้บริการแก่ประชาชนด้วยจิตสำนึกของการเป็นข้าราชการที่ดี หรือเรียกว่า “บริการด้วยใจ” (Service Mind) การนำนโยบาย / แผนงาน / โครงการไปปฏิบัติย่อมบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์แน่นอน ดังนั้นในปัจจุบันหน่วยงานราชการต่าง ๆ จึงหันมาสนใจและให้ความสำคัญในการศึกษาพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานระดับล่างมากขึ้น เพราะเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นอย่างมาก ดังในช่วงคริสต์ศักราช 1990 ซอก (Sorg, 1983 : 391-406) ได้นำแนวคิดของ แวน มีเตอร์และแวน ฮอร์น มาศึกษาลักษณะขององค์กรและข้าราชการที่นำนโยบายไปปฏิบัติ โดยได้แบ่งพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานระดับล่างที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติออกเป็น 4 รูปแบบคือ

1. พวกตั้งใจทำงานและทำตามความสำเร็จ (Intentional Compliance) เป็นพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของการนำนโยบายไปปฏิบัติทุกประเภท ซึ่งผู้ปฏิบัติงานระดับล่างเหล่านั้นต้องมีความรู้ มีความสามารถ มีทรัพยากรในการบริหารที่เพียงพอ ไม่มีอุปสรรคต่อต้านจากสภาวะแวดล้อมภายในและภายนอก รับนโยบายไปปฏิบัติแล้วตั้งใจทำงานบรรลุผลสำเร็จ

2. พวกตั้งใจทำตาม แต่ทำตามไม่สำเร็จ (Intentional Non-Compliance) พฤติกรรมประเภทนี้ อาจเกิดจากผู้ปฏิบัติงานขาดความรู้ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบาย หรือแผนงานโครงการจึงทำให้เกิด “พฤติกรรมที่ขาด” (Deficient) หรือบางครั้งก็มีลักษณะ “พฤติกรรมที่มากเกินไป” (Excessive) พฤติกรรมทั้งสองประเภทนี้แก้ไขได้โดย ต้องมีการชี้แจงวัตถุประสงค์ของนโยบายให้ชัดเจน มีคู่มือการปฏิบัติงานให้ มีการอบรมสัมมนา มีที่ปรึกษา มีการติดตามตรวจสอบการปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิดก็สามารถทำให้นโยบายนั้นบรรลุผลสำเร็จได้

3. พวกตั้งใจไม่ทำตาม และไม่ทำตามสำเร็จ หรือพวกที่ตั้งใจจะหลีกหนี และหลีกหนีสำเร็จ (Unintentional Non-Compliance) พฤติกรรมประเภทนี้มีหลายแบบ เช่น พวกที่ไม่เห็นด้วยกับนโยบาย ต้องการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายของนโยบาย ตั้งใจไม่ทำตามกฎระเบียบ หรือแสวงหาผลประโยชน์แก่พรรคพวกตน เตะถ่วงงานให้ล่าช้า พวกทำงานแบบผักชีโรยหน้า หรือพวกที่ตั้งใจไม่ทำตามนโยบายและผลักภาระให้ผู้อื่นปฏิบัติหน้าที่แทนตน ซึ่งทำให้นโยบายนั้นไม่บรรลุสำเร็จ

4. พวกตั้งใจไม่ทำตามแต่ไม่สำเร็จ หรือพวกที่คิดจะไม่ทำตามนโยบาย แต่ไม่สำเร็จหรือตั้งใจจะหลีกหนีไม่สำเร็จ (Unintentional Compliance) เป็นพฤติกรรมของบุคคลที่ไม่รวมมือในการปฏิบัติตามนโยบายแต่ทำไม่สำเร็จ ซึ่งอาจเป็นเพราะหน่วยงานมีระบบการควบคุมตรวจสอบที่เข้มงวดและป้องกันพฤติกรรมประเภทนี้ได้ เช่น นโยบายจัดเก็บภาษีอากรของกรมสรรพากร หากมีระบบตรวจสอบผู้หลีกเลี่ยงได้เป็นอย่างดี ประชาชนบางส่วนแม้จะพยายามหลีกเลี่ยงภาษีอากรหรือเสียแต่แจ้งข้อมูลเท็จก็จะถูกตรวจสอบและลงโทษได้

ในปัจจุบันการศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติได้เพิ่มความสนใจมาที่พฤติกรรมของข้าราชการระดับล่างมากขึ้น เพราะถือว่าเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติมาก เพราะเป็นผู้ปฏิบัติที่อยู่ใกล้จุดที่สัมผัสกับปัญหามากที่สุด ดังนั้นบทบาทของข้าราชการในการนำนโยบายไปปฏิบัติในทัศนะของ(อุทัย เลาหวิเชียร. 2544 : 262-265)

1. ข้าราชการประจำจะต้องสำนึกเสมอว่าข้าราชการการเมืองเป็นตัวแทนของประชาชน เป็นผู้นำเอาความต้องการของประชาชนมากำหนดเป็นนโยบาย และควบคุมนโยบายเหล่านั้นให้บรรลุผล ดังนั้นข้าราชการประจำไม่ควรขัดกับข้าราชการการเมือง ถึงแม้ข้าราชการการเมืองอาจไม่มีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับกระทรวงที่รับผิดชอบก็ตาม แต่ข้าราชการประจำระดับสูงสุดคือ ปลัดกระทรวงก็ต้องทำหน้าที่กำชับให้ข้าราชการระดับต่าง ๆ ขับเคลื่อนนโยบาย หากข้าราชการประจำเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง การนำนโยบายไปปฏิบัติย่อมสำเร็จได้ง่าย

2. ข้าราชการประจำต้องมีหน้าที่ปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายของฝ่ายการเมือง โดยการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชน และต้องใช้ความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ความรู้ด้านรัฐประศาสนศาสตร์ และความรู้ด้านการบริหารการพัฒนา ความรู้ทั้งสามด้านนี้เป็น

ความรู้ที่จำเป็น หากข้าราชการขาดความรู้ด้านใดด้านหนึ่ง อาจส่งผลต่อการบรรลุผลสำเร็จของนโยบายได้

3. ข้าราชการประจำจะต้องมีความรู้ทางการบริหารที่จะน่านโยบายไปปฏิบัติ ทั้งการบริหารแผน บริหารคน บริหารงบประมาณ เพราะอุปสรรคที่สำคัญประการหนึ่งของข้าราชการไทยก็คือ การขาดความรู้เกี่ยวกับการน่านโยบายไปสู่การปฏิบัติ

นอกจากนั้นข้าราชการในยุคใหม่จะต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่อย่างมีศักดิ์ศรี มุ่งประโยชน์ต่อประชาชน มีมโนธรรม สุจริต มีจิตใจพร้อมบริการประชาชน (Citizen - focused) ปฏิบัติงานในเชิงรุกไม่ทำงานในลักษณะเชิงรับแต่อย่างเดียว มีส่วนร่วมในการสร้างกฎระเบียบเกี่ยวกับนโยบาย รักษาความเป็นอิสระและความเป็นกลางในการปฏิบัติตามนโยบาย มีลักษณะเป็น "ผู้ที่มีความรู้" "Knowledge Worker" (ทักษิณ ชินวัตร. 2545 : 4) ท้นต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก สามารถทำงานเป็นทีมได้ดี มุ่งเน้นผลงานเป็นหลัก การทำงานยึดหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล (Good Governance) อันได้แก่การปฏิบัติงานที่ยึดหลัก นิติธรรม คุณธรรม ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม และคุ้มค่า ตลอดจนมีการวัดผลการปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

นอกจากนั้นในอนาคตข้าราชการต้องมีความเป็นมืออาชีพ โดยยึดหลัก 4 ป (ปรีดิยาธร เทวกุล. 2550 : 18-20) คือ

1. ป ประหยัด ข้าราชการจะต้องมีความประหยัด ดำรงชีพอยู่ด้วยความพอเพียง ซึ่งเป็นจะภูมิคุ้มกันในการทุจริตและประพฤติมิชอบ
2. ป โปร่งใส ข้าราชการต้องมีการปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ ป้องกันมิให้นักการเมืองมาบีบบังคับให้ทำอะไรที่ไม่โปร่งใส
3. ป เป็นธรรม ถ้าข้าราชการมีความเป็นธรรม ประชาชนจะรู้สึกว่ามีพลัง ถ้าผู้บังคับใช้กฎหมายเป็นธรรม ประชาชนก็จะนอนตาหลับ การที่ข้าราชการจะมีความโปร่งใสและความเป็นธรรมได้นั้น พื้นฐานสำคัญที่สุดคือคุณธรรมในใจข้าราชการ
4. ป ประสิทธิภาพ ข้าราชการต้องปฏิบัติงานและบริการประชาชนให้มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว มีมิตรภาพ และประชาชนเกิดความพึงพอใจจึงจะถูกเรียกว่าข้าราชการมืออาชีพ คำว่าข้าราชการมืออาชีพ ต้องมีคุณลักษณะ 2 อย่างในคนเดียว 1) รู้จริงในเรื่องนั้น ๆ 2) ทำให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้

พระบรมราชาบาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่พระราชทานแก่ข้าราชการ พลเรือน เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน วันที่ 31 มีนาคม พุทธศักราช 2538 ที่เน้นถึงความ สุจริตธรรม และความมุ่งมั่นในการปฏิบัติราชการให้สำเร็จผล (ชนะชัย ผดุงจิตติ. 2549 : 303-304) ความว่า

“การปฏิบัติราชการให้สำเร็จผลที่พึงประสงค์นั้นนอกจากจะอาศัยความรู้ความสามารถในทางวิชาการแล้ว แต่ละบุคคลยังจะต้องมีรากฐานทางจิตใจที่ดี คือความหนักแน่นมั่นคงสุจริตธรรมและความมุ่งมั่นที่จะปฏิบัติหน้าที่ให้จนสำเร็จ ทั้งต้องมีกุศโลบายหรือวิธีการอันแยบคายในการปฏิบัติงานประกอบพร้อมกันด้วย จึงจะสัมฤทธิ์ผลที่แน่นอน และบังเกิดประโยชน์อันยั่งยืนทั้งแก่ตนเองและแผ่นดิน”

สำหรับพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ได้พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือนในโอกาสวันข้าราชการพลเรือนวันที่ 30 มีนาคม พุทธศักราช 2548 ที่เน้นในเรื่องความเสียสละ (ธนະชัย ผดุงธิดิ . 2549 : 309) ความว่า

“ข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน จะต้องรู้ตระหนักแน่ในการสละ อันได้แก่การสละสำคัญสองประการ คือสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวมที่ยิ่งใหญ่และเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัวประการหนึ่ง กับความคิดจิตใจที่ต่ำทรามต่าง ๆ อีกประการหนึ่ง จึงจะเป็นที่เชื่อถือไว้วางใจของคนทั้งปวงและสามารถดำรงตำแหน่งหน้าที่อย่างมีเกียรติศักดิ์ศรีและมีความเจริญมั่นคงตลอดไป”

พระบรมราโชวาทดังกล่าว หากข้าราชการทุกคนน้อมรับนำไปประพฤติปฏิบัติอย่างจริงจังเชื่อได้ว่าย่อมบังเกิดผลดีต่อตนเอง ต่อองค์กร ต่อประชาชนและประเทศอย่างแน่นอน

4. ผู้ได้รับผลจากนโยบาย สำหรับผู้ได้รับผลจากการนำนโยบายไปปฏิบัติในที่นี้ได้แก่ประชาชนหรือผู้รับบริการ (Clients) ซึ่งเป็นทั้งผู้ได้รับประโยชน์หรือผู้เสียประโยชน์หรืออาจเรียกว่า ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) ในนโยบายนั้น ๆ ในที่นี้รวมถึงในแง่บุคคล (Individual) และกลุ่ม (Groups) ตลอดจนหน่วยงานเอกชน (Private Sector) ในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติหากผู้รับบริการหรือผู้รับประโยชน์มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม ในลักษณะกลุ่มผลประโยชน์ (Interest Group) บทบาทของกลุ่มอาจแสดงออกมาในรูปของการเรียกร้อง การคัดค้าน การสนับสนุนด้วยวิธีการลงประชามติ (Referendum) หรือการทำประชาพิจารณ์ (Public Hearing) ซึ่งจะให้มีน้ำหนักมากยิ่งขึ้น และอำนาจในการต่อรองกับฝ่ายการเมืองหรือระบบราชการก็จะมากขึ้น ประเด็นของการเรียกร้องจะครอบคลุมทั้งการเรียกร้องเพื่อให้ยุตินโยบายนั้น ถ้านโยบายนั้นมีผลกระทบเชิงลบ หรือเรียกร้องให้มีการปรับปรุงนโยบายใหม่ หรือเรียกร้องเพื่อสกัดกั้นมิให้กลุ่มอื่นได้มีโอกาสมารับประโยชน์จากนโยบาย แผนงาน หรือโครงการนั้น ๆ

อย่างไรก็ตามในประเทศกำลังพัฒนา ลักษณะของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้รับบริการมักจะเป็นไปในลักษณะข้าราชการเป็นผู้ออกคำสั่ง ส่วนผู้รับบริการหรือกลุ่มผู้ได้รับประโยชน์จากนโยบาย จะต้องเชื่อฟังคำสั่งและกระทำตามเท่านั้น สำหรับประเทศที่มีระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยที่มีการพัฒนามาเป็นเวลายาวนาน เช่น สหรัฐอเมริกา หรืออังกฤษ การปฏิสัมพันธ์ จะเป็นไปในลักษณะของความเท่าเทียมกันในแง่ของการเจรจาต่อรอง (Bargaining)

และการประสานประโยชน์ซึ่งกันและกัน สำหรับประเทศไทยนั้นถึงแม้ระบบการเมืองจะเป็นแบบประชาธิปไตยแต่กลุ่มผลประโยชน์และกลุ่มผู้รับบริการยังไม่แข็งแรงเท่าที่ควร จึงทำให้มีอำนาจในการต่อรองน้อย นโยบายสาธารณะจึงไม่ได้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริการ โดยส่วนรวมนัก

ในภาพรวมจะเห็นได้ว่าองค์กรและผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติจะมีบทบาทปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกันในแง่มุมมองที่แตกต่างกันออกไป ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายการเมือง ระบบราชการ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และส่วนท้องถิ่น ข้าราชการในแต่ละระดับรวมทั้งผู้บริการหรือผู้ได้รับผลประโยชน์จากนโยบายนั้น ๆ เพราะถ้าทุกฝ่ายที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำนโยบายไปปฏิบัติตามนโยบาย โดยเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง นโยบายนั้น ๆ ก็ย่อมบรรลุผลสำเร็จได้

ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ขั้นตอนของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ สามารถแบ่งการพิจารณาออกได้เป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ ๆ คือ ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro) และในระดับจุลภาค (Micro) (วรเดช จันทรศร. 2548 : 34-39) ซึ่งจะได้กล่าวรายละเอียดต่อไป

1. ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro)

ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับมหภาค (Macro) แบ่งออกได้เป็น 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการแปลงนโยบายเป็นแผนงานและโครงการ ขั้นตอนการยอมรับนโยบาย แผนงาน และโครงการของหน่วยงานระดับท้องถิ่น ซึ่งการเข้าใจระดับมหภาคจะช่วยให้ผู้ศึกษาเข้าใจในระดับจุลภาคได้ดียิ่งขึ้น

1.1 การแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ

โดยปกตินโยบายที่กำหนดขึ้นมามักจะมีวัตถุประสงค์กว้าง ๆ และมีลักษณะเป็นนามธรรมยากแก่การนำไปปฏิบัติ ดังนั้นการจะนำนโยบายไปปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จจึงต้องมีการแปลงนโยบายให้เป็นรูปธรรมในลักษณะของแผนงานและโครงการเสียก่อน โดยปกติประเทศไทยหน่วยงานที่รับผิดชอบดังกล่าวมักจะเป็นทรวง ทบวง กรม ซึ่งเป็นราชการบริหารส่วนกลางที่มีบทบาทในการควบคุมนโยบายจะเป็นฝ่ายแปลงนโยบาย เพื่อให้หน่วยงานระดับล่างนำไปปฏิบัติได้ง่ายความจำเป็นและประโยชน์ของการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ มีดังนี้คือ

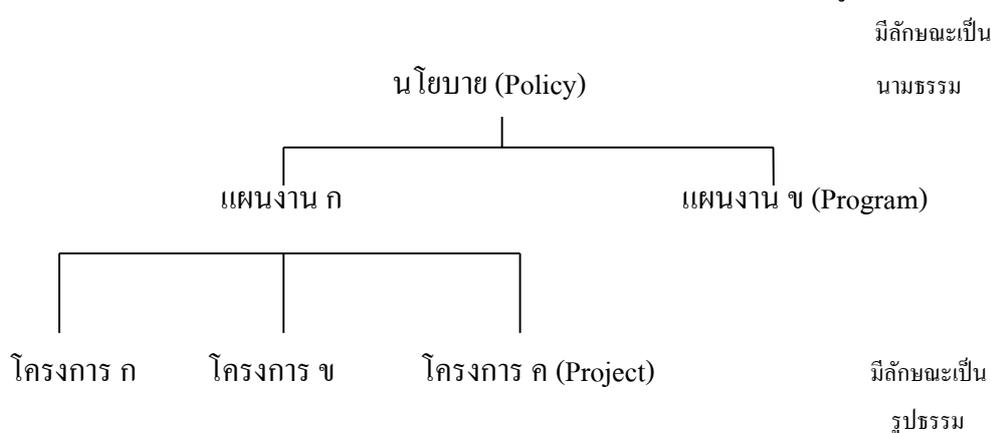
1.1.1 เป็นการแปลงสิ่งที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้ง่ายในการนำไปปฏิบัติในระดับจุลภาค เพราะในอดีตหลายนโยบายมักเขียนกว้าง ๆ มีความคลุมเครือขาดความเฉพาะเจาะจง และมีความหลากหลายในวัตถุประสงค์ของนโยบาย จึงนำไปปฏิบัติให้สำเร็จได้ยาก

1.1.2 ง่ายในการควบคุมและกำกับดูแลการปฏิบัติตามแผนงานและโครงการ

1.1.3 ง่ายในการประเมินผลสำเร็จของแผนงาน และโครงการ เพราะการแปลงนโยบายออกมาเป็นแผนงานหลายแผนงาน และแผนงานหนึ่งจะแปลงออกมาหลายโครงการ ดังนั้น การประเมินความสำเร็จของโครงการย่อมบ่งบอกถึงความสำเร็จของแผนงานด้วย และเมื่อประเมินความสำเร็จแผนงานย่อมบ่งบอกถึงความสำเร็จของนโยบายเท่าที่ควร

1.1.4 อาจใช้ผลการประเมินข้อ 1.1.3 มาปรับเป็นแผนงานและโครงการใหม่ได้ กรณีที่ประเมินผลออกมาแล้วไม่บรรลุสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของนโยบายเท่าที่ควร

จากความจำเป็น และประโยชน์ของการแปลงนโยบายข้างต้น จึงเกิดความสัมพันธ์อย่างแยกกันไม่ออกระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ สามารถอธิบายตามแผนภูมิที่ 2 ได้ดังนี้

แผนภูมิที่ 2 ความสัมพันธ์ระหว่างนโยบาย แผนงาน และโครงการ

ในการแปลงนโยบายให้เป็นแผนงานและโครงการ เริ่มแรกต้องศึกษาเนื้อหาสาระและวัตถุประสงค์ของนโยบายนั้น ๆ ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้เสียก่อน และวิเคราะห์ว่าเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของนโยบายจะต้องมีแผนงานและโครงการใดมารองรับบ้าง เมื่อกำหนดแผนงานและโครงการมารองรับแล้ว แต่ละแผนงานและโครงการก็ต้องกำหนดวัตถุประสงค์/เป้าหมาย ตลอดจนเครื่องชี้วัดความสำเร็จให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายด้วย

1.2 การยอมรับนโยบายของหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น

เมื่อหน่วยงานส่วนกลางอันได้แก่ กระทรวง กรม และหน่วยงานที่เทียบเท่ากรมได้ทำการแปลงนโยบายออกมาเป็นแผนงาน และโครงการต่าง ๆ แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการทำให้หน่วยงานในระดับภูมิภาค คือ จังหวัดและอำเภอ และระดับท้องถิ่น คือเทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด องค์การบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา ยอมรับนโยบายนั้น ไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เจือใจสำคัญอันที่จะสร้างความเต็มใจให้หน่วยงานระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นยินยอมไปปฏิบัตินั้นมีหลายประการ คือ

1.2.1 สมรรถนะของหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่นนั้นถ้าหน่วยงานระดับปฏิบัติ มีสมรรถนะขององค์การค่อนข้างสูง อาทิ มีบุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์เครื่องมือ ฯลฯ

1.2.2 สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของท้องถิ่นนั้น ถ้าขณะนั้น สภาพเศรษฐกิจตกต่ำ สภาพสังคมวุ่นวาย สภาพการเมืองขาดเสถียรภาพ หน่วยงานระดับปฏิบัติ ขาดขวัญกำลังใจ การยินยอมรับนโยบายไปปฏิบัติอาจมีน้อย เช่น ถ้าสภาพเศรษฐกิจตกต่ำ หรือ เศรษฐกิจขาดง ย่อมจะมีผลกระทบต่อการตั้งงบประมาณแผ่นดินของทุกกระทรวง ทบวง กรม ผลที่ตามมาก็คือ นโยบายบางนโยบายไม่ได้รับการยอมรับจากหน่วยงานระดับท้องถิ่น รวมทั้ง ไม่ได้รับการสนองตอบจากภาคธุรกิจ และประชาชนเท่าที่ควร

1.2.3 การติดต่อสื่อสารและการประชาสัมพันธ์กับหน่วยงานในท้องถิ่นนั้น เพื่อสร้างความเข้าใจอันดี ถ้ารัฐบาลมีระบบการติดต่อสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดี (Prefect Communication) โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารแบบสองทาง (Two-way Communication) หน่วยงานระดับท้องถิ่นจะมีเข้าใจตรงกันและให้การยอมรับนโยบายด้วยดี แต่ถ้านโยบายนั้นมิได้มีการสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ที่ดี โดยการติดต่อสื่อสารแบบทางเดียว (One Way Communication) หน่วยงานระดับท้องถิ่นไม่เข้าใจวัตถุประสงค์ของนโยบาย ก็อาจไม่ให้การยอมรับ รวมทั้งประชาชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้นหรือผู้รับบริการไม่เข้าใจนโยบาย ก็อาจไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตามนโยบายด้วยเช่นกัน

1.2.4 ประโยชน์ที่รัฐบาลควรจะให้กับหน่วยงานท้องถิ่นนั้น ถ้านโยบายนั้นเป็นนโยบายที่ผลประโยชน์ตกอยู่กับหน่วยงานท้องถิ่นและประชาชนที่เกี่ยวข้องกับนโยบายนั้น โดยตรง การยอมรับนโยบายก็ย่อมมีมาก

อย่างไรก็ตามการยอมรับนโยบาย แผนงาน และโครงการของหน่วยงานระดับภูมิภาค และท้องถิ่นยังไม่สามารถเป็นหลักประกันได้ว่านโยบายนั้นจะบรรลุสำเร็จหรือไม่ เพราะการยอมรับอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจอย่างจริงจังในการปฏิบัติงานตามโครงการต่าง ๆ ด้วย ดังนั้นอำนาจที่แท้จริงในการนำนโยบายไปปฏิบัตินั้นย่อมอยู่ที่หน่วยงานและผู้ปฏิบัติงานระดับล่างเป็นสำคัญ ซึ่งจะได้อธิบายในระดับจุลภาคต่อไป

2. ขั้นตอนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติในระดับจุลภาค (Micro)

ขั้นตอนนี้มีความเกี่ยวข้องกับระดับภูมิภาคและระดับท้องถิ่นมาก เพราะถ้าหน่วยงานระดับล่างนี้ยินยอมรับนโยบายไปปฏิบัติ และถือเอานโยบายนั้นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของภารกิจประจำหรืองานประจำ(Routine) ก็ย่อมจะทำให้เห็นนโยบายนั้นบรรลุผลสำเร็จได้ง่าย ในระดับระดับจุลภาคที่จะกล่าวถึงนี้สามารถแยกออกเป็นขั้นตอนหลัก 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการระดมพลัง ขั้นตอนการปฏิบัติ และ ขั้นตอนการสร้างความเป็นปึกแผ่น หรือความต่อเนื่องของนโยบาย (วรเดช จันทรศร. 2548 : 39-44) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้คือ

2.1 การระดมพลัง (Mobilization) ขั้นตอนนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับการพิจารณารับนโยบาย และแสวงหาความสนับสนุนจากสมาชิกในหน่วยงาน ตลอดจนบุคคลสำคัญหรือองค์กรอื่นที่อยู่ในท้องถิ่น ผู้ที่เป็นผู้บริหารระดับล่างจะต้องมีความสามารถและมีมนุษยสัมพันธ์ในการติดต่อประสานงานกับผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้เข้ามามีส่วนร่วม (Planning) กำหนดโครงการของท้องถิ่นร่วมลงมือปฏิบัติงาน (Implementation) ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล (Evaluation) โครงการด้วย ซึ่งขั้นตอนนี้ต้องอาศัยหลักจิตวิทยามวลชนในการโน้มน้าวให้ผู้ปฏิบัติงานนั้นให้ยอมรับและร่วมมืออย่างจริงจัง ซึ่งจะเป็นการระดมพลังที่เหนียวแน่นในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้สำเร็จได้ ยกตัวอย่าง นโยบายกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ซึ่งเริ่มดำเนินการในปี พ.ศ.2544 หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติกองทุนประกอบด้วย คณะกรรมการระดับชาติคือคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มีหน้าที่จัดการกองทุนระดับชาติ และมีคณะกรรมการระดับจังหวัด ระดับอำเภอและคณะทำงานเครือข่ายระดับอำเภอ (เฉลย แสงอุตสาห์. 2544 : 54) ทำหน้าที่ให้ความช่วยเหลือและคำแนะนำ สนับสนุนการดำเนินงาน ตลอดจนโน้มน้าวและจูงใจประชาชนในชุมชนให้เข้าใจในวัตถุประสงค์ของนโยบายให้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทุกขั้นตอน ลักษณะดังกล่าวเป็นการระดมพลังเพื่อให้เกิดการยอมรับนโยบายไปปฏิบัติ

2.2 ขั้นตอนการปฏิบัติ (Deliverer Implementation) ขั้นตอนนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวผู้ปฏิบัติหรือผู้ให้บริการตามโครงการโดยตรง ซึ่งได้แก่ข้าราชการนั่นเอง ในบางกรณีผู้ปฏิบัติอาจปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเองให้เข้ากับแผนหรือโครงการที่กำหนดไว้ก็ได้ ซึ่งไม่เป็นที่ถกเถียงกันออกไปหรืออยู่ภายใต้ความไม่แน่นอน (Uncertainties) อยู่ตลอดเวลา โครงการหรือพฤติกรรมที่ตัดสินใจของผู้บริหารในระดับท้องถิ่นอาจจะไม่ใช่สิ่งที่คงที่หรือเปลี่ยนแปลงไม่ได้ เนื่องจากอาจมีการต่อต้าน หรือการเรียกร้องให้ปรับวิธีการดำเนินงานในโครงการเสียใหม่จากผู้เกี่ยวข้องในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติได้ นอกจากนั้นลักษณะการปฏิบัติ หรือการให้บริการของแต่ละหน่วยงานไม่สามารถควบคุมให้เป็นแบบฉบับเดียวกันได้แม้ว่าจะมีกฎระเบียบข้อบังคับกำหนดไว้ ดังนั้นการสร้างความสำเร็จของการปฏิบัติให้เกิดขึ้นได้ในขั้นตอนนี้ จึงขึ้นอยู่กับ การแสวงหากลยุทธ์หรือวิธีการในการปรับแนวทางในการปฏิบัติให้เกิดงานใหม่ ๆ หรือปรับโครงการให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นในแต่ละช่วงเวลา อีกทั้งหน่วยงานที่รับนโยบายไปปฏิบัติระดับท้องถิ่นก็ต้องแสวงหาวิธีการปรับพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติให้เข้ากับแนวทางในการปฏิบัติงานตามแผนงานหรือโครงการนั้นด้วย ดังตัวอย่าง สมัยรัฐบาลพันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายหนึ่งอำเภอหนึ่งโรงเรียนในฝัน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ต้องการให้โรงเรียนที่นำร่อง (Pilot Project) นั้นมีการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพ โดยเน้นให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology) มาใช้ในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวาง

กระทรวงศึกษาธิการซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการนำนโยบายดังกล่าวไปปฏิบัติก็ควรเปิดโอกาสให้โรงเรียนนำร่องนั้น ๆ ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนโครงการ และร่วมตัดสินใจกำหนดประเภทของเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้สอน ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการ และความเป็นไปได้ของท้องถิ่นด้วย ในขณะที่เดียวกันผู้บริหารโรงเรียนก็ควรเตรียมความพร้อมขององค์การเพื่อรองรับการนำนโยบายนั้นไปปฏิบัติให้บังเกิดผล เช่น วางแผนการปรับปรุงสภาพห้องเรียนใหม่ ปรับปรุงห้องสมุดให้เป็นห้องสมุดอัตโนมัติ หรือเป็น “ห้องสมุดมีชีวิต” (Living Library) ตามแนวคิดในการปฏิรูปการศึกษาของ พันตำรวจโททักษิณ ชินวัตร ที่ได้ประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “มิติใหม่ของการปฏิรูปการศึกษาไทย : หัวใจแห่งการพัฒนาชาติ” ที่จังหวัดพิษณุโลก วันที่ 9 - 10 สิงหาคม พ.ศ. 2544 (ปัญญา สุขแสน , สมพิศ สุขแสน และพิสุทธิ์ ศรีจันทร์. 2547 : 13) ที่เน้นให้ห้องสมุดมีการจัดการเรียนการสอน โดยผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตมากขึ้น ตลอดจนมีบรรยากาศที่จะส่งเสริมการอ่านและเรียนรู้ การปรับปรุงห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ การฝึกอบรมระยะสั้นเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ อาทิ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ตแก่ครู อาจารย์ เพื่อรองรับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการสอน ตลอดจนเปิดโอกาสให้ครูหรือผู้ปฏิบัติได้มีส่วนเลือกใช้เทคโนโลยีแบบใหม่ที่เหมาะสมกับบริบท กล่าวโดยสรุปวิธีการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้เป็นวิธีการที่เปิดโอกาสให้มีการปรับตัว (Adaptation) เข้าหาซึ่งกันและกัน ระหว่างนโยบายของรัฐบาลกลางอันได้แก่กระทรวง ทบวง กรม กับการปฏิบัติตามนโยบายของหน่วยงานระดับภูมิภาคและท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารแบบมีส่วนร่วม (Participation Management) ด้วย

2.3 การสร้างความเป็นบึกแผ่นหรือความต่อเนื่อง ความสำเร็จและผลลัพธ์ (Outcomes) ในระยะยาวของนโยบายใด ๆ ก็ตามขึ้นอยู่กับนโยบายนั้นถูกนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและจริงจัง การที่จะให้มีการปฏิบัติตามนโยบายอย่างต่อเนื่องนั้น หมายความว่านโยบายนั้นจะต้องถูกปรับเปลี่ยนและได้รับการยอมรับเข้าเป็นหน้าที่ประจำวันของผู้ปฏิบัติด้วย ขั้นตอนนี้จึงถือว่ามีความสำคัญมากขึ้นตอนหนึ่ง เพราะในอดีตนโยบายสาธารณะของประเทศไทยจำนวนไม่น้อยที่หน่วยปฏิบัติระดับท้องถิ่นมีความกระตือรือร้นที่จะปฏิบัติงานในช่วงระยะเวลาอันสั้น ต่อมาเมื่อรัฐบาลให้ความสำคัญต่อนโยบายนั้นน้อยลง หรือมิได้แรงจูงใจเหมือนระยะแรก หน่วยงานระดับท้องถิ่นก็มักจะเลิกปฏิบัติตามนโยบายนั้น หรือการที่รัฐบาลมีการกำหนดนโยบายใหม่ขึ้นมา หน่วยงานท้องถิ่นก็อาจไปให้ความสนใจกับนโยบายใหม่นั้นแทน เข้าทำนองทำงานแบบ “เอาใจนาย” หรือ “การทำงานแบบ ไฟไหม้ฟาง” ซึ่งนโยบายบางนโยบายทั้ง ๆ ที่เป็นนโยบายที่ดีแต่ไม่ถูกใจผู้มีอำนาจขณะนั้นต้องถูกยกเลิกไป หรือขาดความต่อเนื่องในการแก้ปัญหาที่ ๆ ไป ซึ่งผู้เสียประโยชน์ก็คือประชาชนนั่นเอง

ดังนั้นการหาทางทำให้ นโยบายนั้นเป็นบึกแผ่น และมีความต่อเนื่องระยะยาวนั้นเป็นหน้าที่ที่สำคัญของผู้บริหารระดับท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานในระดับท้องถิ่นก็จะต้องมีความสามารถ

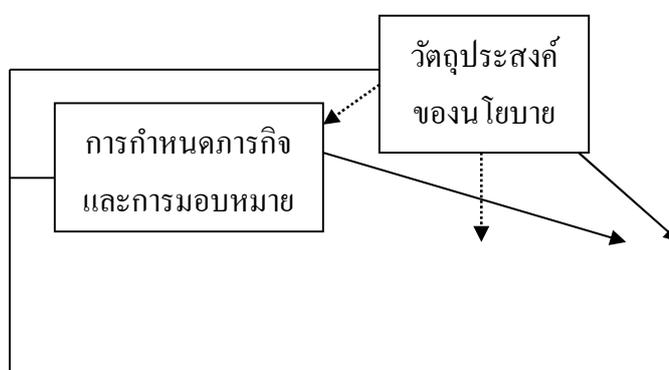
ชักจูงใจให้ผู้ปฏิบัติเห็นความสำคัญของนโยบายดังกล่าว ตลอดจนให้การสนับสนุนด้านงบประมาณ ขวัญกำลังใจ และความคล่องตัวในการปฏิบัติตามนโยบาย โดยถือว่าเป็นภารกิจประจำวัน โดยพยายามมอง “ผลลัพธ์สูงสุด” หรือ “ผลลัพธ์สุดท้าย” (Ultimate Outcomes) ของนโยบายนั้นว่าเกิดประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวมหรือไม่อย่างไร ผู้ปฏิบัติในฐานะที่เป็นข้าราชการของรัฐพึงปฏิบัติตามนโยบายอย่างจริงจังและจริงใจถึงแม้จะเปลี่ยนผู้บริหารใหม่ แต่นโยบายนั้นดีก็ควรมีการปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ยกเว้นนโยบายนั้นปฏิบัติไปแล้วมีการประเมินผลพบว่าไม่บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ก็อาจนำนโยบายนั้นมาปรับปรุงแก้ไขในปีต่อมาถ้ายังเห็นว่ามีความสำคัญ แต่ถ้าเกิดความล้มเหลวในการนำนโยบายไปปฏิบัติ นโยบายนั้นก็อาจล้มเลิกไปในที่สุด

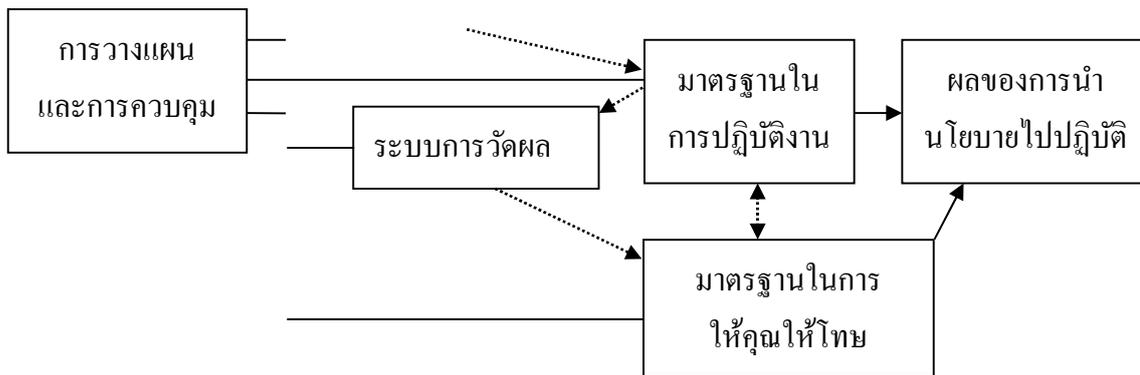
ตัวแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ตัวแบบในการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ มีนักวิชาการได้กำหนดขึ้นมาเป็นแนวทางการปฏิบัติหลายตัวแบบ ซึ่งในที่นี้ผู้วิจัยจะขอนำตัวแบบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยเรื่องแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี โดยการนำตัวแบบต่างๆ ที่สำคัญมาบูรณาการปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานวิจัย ดังนี้

1. ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล (Rational Model)

ตัวแบบดังกล่าวนี้มีฐานคติที่ว่า “นโยบายที่ประสบความสำเร็จ จะต้องมีการวางแผนและควบคุมผลงาน (Planning & Controlling System) การกำหนดวัตถุประสงค์และภารกิจที่ชัดเจน มีการมอบหมายงานและกำหนดมาตรฐานการทำงานให้แก่หน่วยงานย่อยต่าง ๆ ขององค์กร มีระบบวัดผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนระบบการให้คุณให้โทษ” ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติเริ่มต้นจากการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจว่าอะไรคือเป้าหมายหรือผลลัพธ์ที่ผู้กำหนดนโยบายต้องการ และผู้ปฏิบัติงานจะได้กำหนดภารกิจหรือกำหนดความรับผิดชอบเฉพาะของแต่ละฝ่ายให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของนโยบายได้ ซึ่งจะช่วยให้การประสานงานเป็นไปด้วยความราบรื่น ส่วนการกำหนดมาตรฐานการทำงานย่อมจะเกิดประโยชน์ในการตรวจสอบควบคุมและการประเมินผลการปฏิบัติงานของแต่ละฝ่ายได้ และระบบการประเมินผลที่สมบูรณ์ และมีมาตรฐานในการทำงานที่เด่นชัดย่อมส่งผลให้ระบบการให้คุณให้โทษเป็นไปอย่างเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น ซึ่งทั้งหมดดังกล่าวนี้จะเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ดังแผนภูมิที่ 3

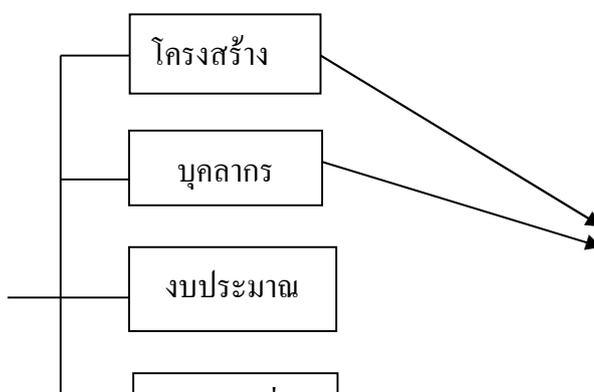

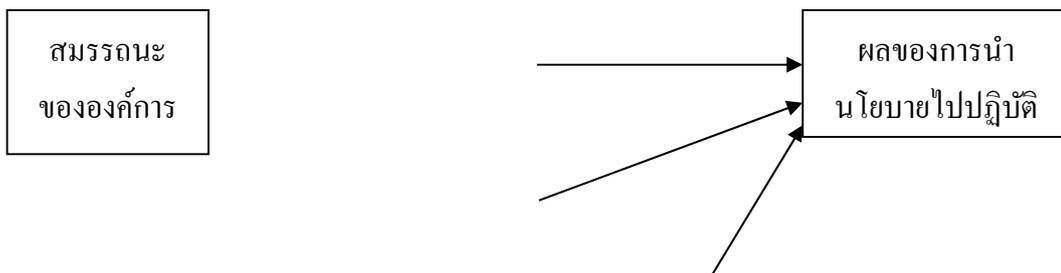

แผนภูมิที่ 3 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่ยึดหลักเหตุผล

2. ตัวแบบทางด้านการจัดการ (Management Model)

ตัวแบบนี้ตั้งอยู่บนพื้นฐานแนวคิดที่เน้นให้ความสำคัญไปที่สมรรถนะภายในองค์กร (Internal Capacity) ที่รับผิดชอบในการนำนโยบายไปปฏิบัติว่ามีขีดความสามารถที่จะปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับความคาดหวังเพียงใด หรือมีจุดแข็งและจุดอ่อนในด้านต่าง ๆ หรือไม่อย่างไร ในลักษณะนี้ นโยบายจะประสบความสำเร็จต้องอาศัย โครงสร้างองค์กร บุคลากร งบประมาณ สถานที่วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนเทคโนโลยีสมัยใหม่ หน่วยงานที่มีสมรรถนะในค่อนข้างสูงจะมีโอกาสที่นำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก ในทางตรงข้ามหากหน่วยงานที่มีสมรรถนะในค่อนข้างต่ำ จะส่งผลทำให้การนำเอานโยบายไปปฏิบัติไปประสบความสำเร็จ ตัวแบบนี้จึงเป็นความพยายามที่จะศึกษาหาแนวทางแก้ไข ปัญหาของการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยการแก้ไขที่ตัวองค์กร เช่น การขาดงบประมาณ การขาดบุคลากรที่มีความสามารถ ความล่าช้าในการสรรหาบุคลากร ความล่าช้าในการจัดตั้งระบบงานต่าง ๆ และขาดวัสดุอุปกรณ์ เป็นต้น ดังแผนภูมิที่ 4

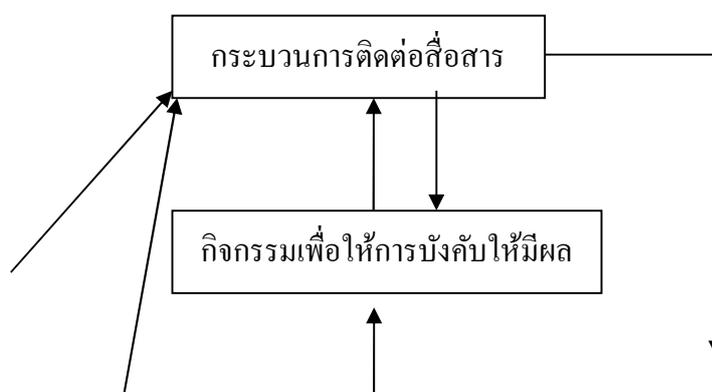
แผนภูมิที่ 4 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นด้านการจัดการ

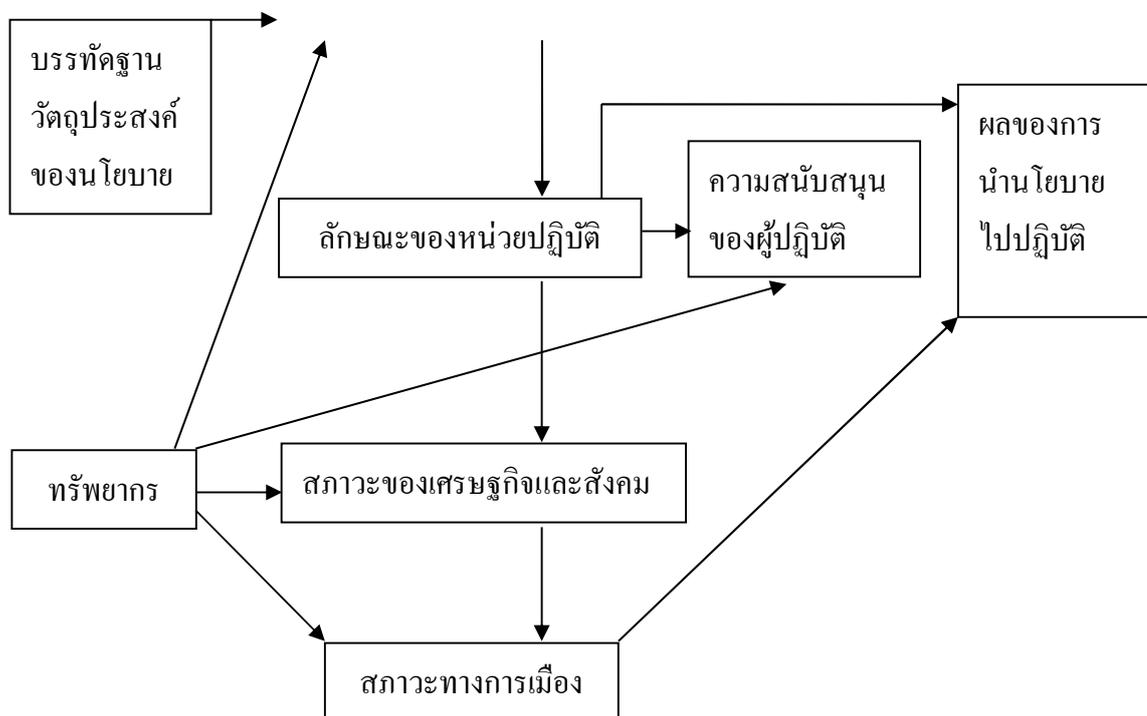
3. ตัวแบบทางการพัฒนาองค์กร (Organization Development Model)

ตัวแบบดังกล่าวนี้เน้นพฤติกรรมและวัฒนธรรมองค์กร โดยเฉพาะภาวะผู้นำ การสร้างจูงแรงจูงใจ การทำงานเป็นทีม การสร้างความผูกพันยอมรับร่วมกัน และการมีส่วนร่วม (Participation) ของผู้ปฏิบัติงานเป็นสำคัญภายใต้ฐานคติที่ว่า “การมีส่วนร่วมจะทำให้เกิดการดำเนินงานเป็นทีมประสิทธิภาพ การนำนโยบายมาปฏิบัติให้บรรลุผลสำเร็จจึงน่าจะเป็นเรื่องแรงจูงใจ การใช้ภาวะผู้นำที่เหมาะสม การสร้างทีมงานมากกว่าการมุ่งใช้การควบคุม หรือใช้อำนาจทางรูปนัยของผู้บังคับบัญชา” ทั้งนี้เพราะเห็นว่าความสำเร็จของนโยบายคือความสำเร็จของผู้ปฏิบัติและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคน การนำเอานโยบายไปปฏิบัติเป็นเรื่องของกระบวนการที่ทำให้ผู้ปฏิบัติเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องในการกำหนดหรือวางกรอบนโยบาย โดยถือว่านโยบายเหล่านั้นมาจากตัวผู้ปฏิบัติเองโดยตรง

4. ตัวแบบทั่วไป (General Model)

ตัวแบบดังกล่าวมองว่า ปัจจัยที่จะทำให้การนำเอานโยบายไปปฏิบัติอย่างประสบความสำเร็จนั้นมีอยู่หลายประการ อาทิ สมรรถนะของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการปฏิบัติตามนโยบาย ความชัดเจนของตัวนโยบายและกระบวนการติดต่อสื่อสาร การให้ความร่วมมือสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติงาน เป็นต้น นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อบริยากาศแวดล้อมภายนอก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการนำเอานโยบายไปปฏิบัติได้ไม่มากนักน้อย ดังแผนภูมิที่ 5

แผนภูมิที่ 5 ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติที่เน้นการบูรณาการหรือตัวแบบทั่วไป

สรุปตัวแบบในการนำนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ไปปฏิบัติดังกล่าวจะเห็นได้ว่า มีการนำตัวแบบที่สำคัญมาบูรณาการปรับใช้ด้วยกัน 4 ตัวแบบได้แก่ ตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล ตัวแบบที่เน้นการจัดการ ตัวแบบการพัฒนาองค์กร และตัวแบบทั่วไป ซึ่งสามารถนำมาใช้ในการอธิบายการนำนโยบายหรือยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ไปปฏิบัติได้อย่างครอบคลุม เพราะพิจารณาจากทั้งปัจจัยภายในองค์กรและปัจจัยภายนอกองค์กร

แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม

ความหมายของการมีส่วนร่วม

มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน(People Participation)ไว้หลากหลายแต่ก็มีลักษณะใกล้เคียงกัน โดยขอยกตัวอย่างนักวิชาการ และหน่วยงานที่สำคัญ ดังนี้

เดวิด อีสตัน(David Easton, 1965 : 202) ได้ให้ความหมายว่า เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญของกระบวนการทางการเมืองและกระบวนการในการจัดการต่อปัญหาโดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารงานงานของสังคมยุคใหม่ที่เน้นปัจจัยในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นสำคัญ การมีส่วนร่วมของประชาชนโดยเฉพาะการเสนอข้อเรียกร้อง (Demand) และการสนับสนุน(Support)

สถาบันวิจัยและพัฒนา สถาบันพระปกเกล้า(2547 : 2) อธิบายความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนว่า เป็นการกระจายโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง และการบริหารเกี่ยวกับการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรของชุมชนและของชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชน โดยการให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำปรึกษา ร่วมวางแผน ร่วมปฏิบัติ รวมตลอดจนการควบคุมโดยตรงจากประชาชน

อภิชาติ พันธเสน(2541 : 151) อธิบายว่า การมีส่วนร่วมอาจจะเริ่มต้นง่ายๆจากความหมายการพัฒนาจากข้างล่างแทนวิธีการพัฒนาจากนโยบายเบื้องบน จุดเริ่มต้นที่ง่ายๆก่อนที่จะพิจารณาลงไปถึงตัวบุคคล ก็คือ การกระจายอำนาจของการวางแผนจากส่วนกลางไปเป็นการวางแผนจากภูมิภาค ซึ่งต้องอาศัยแนวความคิดของการพัฒนามาจากข้างล่างนั่นเอง

ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชน

สมพิศ สุขแสน(2551 : 66) ให้ความหมายไว้ว่า การมีส่วนร่วมหมายถึง พฤติกรรมการร่วมกันของประชาชนในกิจกรรมต่างๆทั้งทางตรงและทางอ้อม ในลักษณะร่วมการคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติเพื่อดำเนินกิจกรรมในชุมชน ร่วมติดตามและประเมินผล และการร่วมรับผลประโยชน์ในอันที่จะมุ่งสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ของตนเองหรือสังคม โดยการกระทำผ่านกลุ่มหรือองค์กรด้วยความสมัครใจ มิได้ถูกบังคับ

จากความหมายของการมีส่วนร่วมของประชาชนข้างต้นสรุปได้ว่า การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นการกระจายโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนด และตัดสินใจเกี่ยวกับทิศทางการพัฒนาชีวิตของประชาชนทุกด้าน โดยมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมติดตาม ประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ ดังนั้น การที่จะทำให้สังคมและระบบการเมืองอยู่ในดุลยภาพได้จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยปัจจัยในด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการ และการนำเสนอข้อมูล ตลอดจนการตรวจสอบระบบของสังคม ซึ่งถ้าหากระบบการเมืองปราศจากสิ่งเหล่านี้แล้วก็ไม่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนในการปกครองระบอบประชาธิปไตยนั้นถือว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

การมีส่วนร่วมของประชาชน(People Participation) เป็นแนวคิดที่ชี้ให้เห็นถึงลักษณะของการที่ประชาชนจะเข้าไปร่วมกิจกรรมอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อผลประโยชน์ของประชาชน โดยส่วนรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมีอิสระในทางความคิด มีความรู้ความสามารถในการกระทำและมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมต่อกิจกรรมนั้นๆ โดยที่การมี

ส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นสุด(อรัทัย กักผล และปรัชญา ชิพเจริญรัตน์. 2547 : 5) กล่าวคือ

1. เริ่มตั้งแต่การเกิดจิตสำนึกในตนเองและถือเป็นภาระหน้าที่ของตนในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมหรือชุมชนที่ตนเองอยู่
2. ร่วมคิดด้วยกันว่าอะไรที่เป็นปัญหาของชุมชน มีสาเหตุอย่างไรและจะจัดลำดับความสำคัญของปัญหาเป้าหมายอย่างไร และควรที่จะจัดการปัญหาใดก่อนหลัง
3. ร่วมกันวางแผนงานการดำเนินงานว่าจะจัดกิจกรรมหรือโครงการอะไร จะแบ่งงานกันอย่างไร ใช้งบประมาณมากน้อยเพียงใด จะจัดหางบประมาณมาจากที่ใดและใครจะเป็นผู้ดูแลรักษา
4. ร่วมดำเนินงาน ประชาชนจะต้องเข้าร่วมกิจกรรมด้วยความเต็มใจเต็มกำลังความรู้ความสามารถของตนเอง
5. ร่วมกันติดตามประเมินผล ตลอดเวลาที่ทำงานร่วมกันประชาชนจะจ้องมีส่วนร่วมในการตรวจสอบถึงปัญหาอุปสรรคและร่วมกันในการหาแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อให้งานหรือภารกิจดังกล่าวสามารถสำเร็จลุล่วงตามเป้าหมาย
6. ร่วมรับผลประโยชน์ ประชาชนที่เข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมของชุมชนแล้วย่อมที่จะได้รับผลประโยชน์ร่วมกัน ซึ่งอาจจะไม่จำเป็นที่จะต้องอยู่ในรูปของเงิน วัสดุสิ่งของ แต่อาจเป็นความสุขสบายความพอใจในสภาพของความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นก็ได้

ทั้งนี้ในการทำงานเพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องคำนึงถึงเงื่อนไขหรือหลักการที่สำคัญ 3 ประการคือ

1. การมีส่วนร่วมนั้น ต้องเกิดจากความเต็มใจและความตั้งใจที่จะเข้าร่วม เพราะจะทำให้เกิดความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนในการแก้ไขปัญหา ตัดสินใจในเรื่องนั้น ๆ
2. กระบวนการมีส่วนร่วมต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคและขีดความสามารถของแต่ละบุคคลที่จะเข้ามามีส่วนร่วม
3. การมีส่วนร่วมต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของเสรีภาพ อิสระที่จะตัดสินใจว่าจะเลือกในการมีส่วนร่วมหรือไม่ ข้อสำคัญการมีส่วนร่วมนั้นต้องไม่เกิดจากการบังคับ หรือขู่เข็ญจากผู้ที่เหนือกว่า

เหตุผลที่ประชาชนควรมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น

เป็นที่ทราบโดยทั่วกันว่ากระบวนการวางแผนพัฒนาจากส่วนกลาง หรือจากบนลงล่างมีความบกพร่อง ทั้งนี้เพราะผู้วางแผนไม่ได้สัมผัสปัญหาและความต้องการของประชาชนโดยตรง ผลของการพัฒนาจึงไม่ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการเท่าที่ควร ดังนั้นกระบวนการที่คนใหม่ใน

การพัฒนาจึงเปลี่ยนจากล่างขึ้นบน ซึ่งก็คือ การวางแผนพัฒนาควรเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นเป็นหลัก เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้กำหนดทิศทางการพัฒนาตนเองตามสภาพปัญหาที่ประสบอยู่ ดังนั้นประชาชนจึงควรตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วม โดยมีเหตุผล 3 ประการที่ประชาชนควรเข้ามามีส่วนร่วม คือ

1. เหตุผลในเชิงหลักการ เหตุผลที่ประชาชนมีความจำเป็นที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตัดสินใจร่วมกันแก้ปัญหาและร่วมกันตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานในระดับท้องถิ่น หากพิจารณาในเชิงหลักการกล่าวได้ว่า(สมฤดี นิโครวัฒน์ยิ่งยง. 2544 : 20) ประชาชนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ซึ่งหมายถึงว่า เป็นพลเมือง(Citizen)มิใช่เป็นเพียงประชากร(Population) และในฐานะพลเมือง ประชาชนจึงย่อมที่จะมีสิทธิหน้าที่ในการร่วมกันกำหนดทิศทางของประเทศ หรือสังคมที่ตนเองอยู่กล่าวคือมีสิทธิกำหนดอนาคตของท้องถิ่นตนเองได้ว่าจะเป็นอย่างไรมากกว่าในทางปฏิบัติ ประชาชนควรที่จะมีส่วนร่วมเพราะประชาชนเป็นผู้ที่อยู่ในท้องถิ่นจะนั้นย่อมทราบและเข้าใจในปัญหา และความต้องการของท้องถิ่นได้ดีกว่า หรือในอีกนัยหนึ่งคือ ปัญหาของท้องถิ่น ทางแก้ไขย่อมอยู่ที่ท้องถิ่น(Local Problem, Local Solution) นอกจากนี้การพัฒนาหรือโครงการต่างๆที่จะเกิดขึ้นจะสามารถดำเนินไปได้ในทิศทางที่ตอบสนองต่อพื้นที่มากกว่าการที่ไม่มีส่วนร่วมจากประชาชนในพื้นที่ และเป็นการสร้างความชอบธรรมและการยอมรับจากประชาชนการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการตัดสินใจจะช่วยให้ประชาชนยอมรับโครงการนั้น ๆ ทั้งยังเป็นกลไกในการลดการขัดแย้งที่จะเกิดขึ้น ตลอดจนเป็นการสร้างความเป็นเจ้าของร่วมกันระหว่างท้องถิ่นกับประชาชนด้วยที่ต้องร่วมกันรับผิดชอบต่อผลของแผนหรือโครงการดังกล่าวร่วมกัน

2. เหตุผลเพื่อการรองรับการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น(อรทัย ก๊กผล และปรัชญา ชิพเจริญรัตน์. 2547 : 9) ได้อธิบายว่า หัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คือ การให้ประชาชนหรือภาคประชาสังคม ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งในรูปแบบของการสนับสนุนกิจกรรมและการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเสนอความเห็น การตรวจสอบการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้องค์ประกอบสำคัญที่สร้างในท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง ได้แก่สำนึกในความเป็นเจ้าของพื้นที่หรือชุมชนของตนเอง ซึ่งจะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นคุณค่าและมีความตื่นตัวต่อกระบวนการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่น ซึ่งเท่ากับเปิดโอกาสให้เขาเหล่านั้นสามารถที่เข้ามากำหนดชะตากรรมหรือชีวิตความเป็นอยู่ภายในชุมชนของตนได้มากขึ้น

3. เหตุผลเพื่อป้องกันและตรวจสอบการบริหารงานและจัดการ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยการปกครองที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด นอกจากนี้หน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะแก่ประชาชนก็เป็นเรื่องที่มีความ

เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับประชาชนในท้องถิ่นโดยตรง การเกิดขึ้นและเติบโตอย่างรวดเร็วขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่างๆ แต่ภายใต้การเติบโตดังกล่าว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเองก็ประสบกับปัญหาหลายด้าน ปัญหาหนึ่งที่สำคัญ คือ ปัญหาการบริหารงานที่ขาดความโปร่งใส และการทุจริตคอร์รัปชัน(อรัย กักพล และปรัชญา ชิพเจริญรัตน์. 2547 : 10) ซึ่งการที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมย่อมเป็นการป้องกัน และกำกับให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินกิจกรรมต่างๆในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างตรงไปตรงมา

ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชน

กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน และมีความต่อเนื่อง ซึ่งข้อดีของการมีส่วนร่วมคือก่อให้เกิดการผลิตนโยบายและการบริการสาธารณะที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนและเป็นการเสริมสร้างพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรสาธารณะให้สูงขึ้น ทั้งนี้ประโยชน์ของการมีส่วนร่วมของประชาชนสามารถแยกพิจารณาเป็นข้อ ๆ ได้(วันชัย วัฒนศัพท์. 2543 : 7 - 10) ดังนี้

1. เพิ่มคุณภาพในการตัดสินใจ กระบวนการปรึกษาหารือกับประชาชนและการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมช่วยทำให้เกิดความกระจ่างในวัตถุประสงค์และความต้องการของนโยบายและโครงการนั้น ๆ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการพิจารณาทางเลือกใหม่ ๆ แทนวิธีการที่เคยใช้มาในอดีต ซึ่งเป็นการทำให้การตัดสินใจในการดำเนินการต่าง ๆ มีความรอบคอบมากขึ้น

2. ลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา โดยทั่วไปกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนอย่างเต็มรูปแบบมักจะสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายและเสียเวลา แต่ในทางปฏิบัติแล้วการมีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ต้น สามารถที่จะลดความล่าช้าและลดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งของประชาชนได้ การตัดสินใจอย่างหนึ่งอย่างใดร่วมกันของคนหลายฝ่ายอาจจะดูว่าสิ้นเปลืองและเสียเวลากว่าที่จะตัดสินใจได้ แต่เมื่อตัดสินใจได้แล้วและนำไปสู่การปฏิบัติอาจจะเป็นวิธีที่ประหยัดกว่าการตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างรวดเร็ว โดยที่ไม่ได้ทำการตกลงระหว่างกลุ่มหรือขอความเห็นชอบจากกลุ่มต่างๆที่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้อง อาจนำความขัดแย้งมาสู่เมื่อการตัดสินใจดังกล่าวมาดำเนินการปฏิบัติได้

3. การสร้างฉันทามติ เป็นการลดความขัดแย้งทางการเมืองและก่อให้เกิดความชอบธรรมในการตัดสินใจ

4. เพิ่มความง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ เป็นการสร้างให้ประชาชนเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของ และมีความกระตือรือร้นในการช่วยให้เกิดผลในทางปฏิบัติ

5. การมีส่วนร่วมตั้งแต่ต้นสามารถลดการเผชิญหน้าและความขัดแย้งที่รุนแรงได้ ความขัดแย้งในโครงการ อาจนำไปสู่การเป็นปฏิปักษ์อันยากที่จะแก้ไขกระบวนการที่มีส่วนร่วมของประชาชนตั้งแต่ต้น ในการเปิดโอกาสให้กลุ่มได้มีส่วนร่วมในการเสนอปัญหาสามารถที่จะ

ลดความรุนแรงที่จะเกิดขึ้นได้ อย่างไรก็ตามการมีส่วนร่วมของประชาชนไม่ใช่วิเศษเพราะเป็นสิ่งไม่อาจที่จะลดหรือกำจัดความขัดแย้งในทุกกรณีได้

6. ความน่าเชื่อถือและความชอบธรรม โดยทั่วไปแล้วการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นวิถีทางที่จะนำไปสู่ความชอบธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อการตัดสินใจก่อให้เกิดความขัดแย้ง จำเป็นที่จะต้องใช้กระบวนการตัดสินใจซึ่งมีความโปร่งใสและน่าเชื่อถือต่อประชาชน และให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมนอกจากนี้โครงการที่ได้รับการยอมรับหรือการเข้าร่วมจากประชาชนยังก่อให้เกิดโครงการนั้นได้รับการเชื่อถือและการดำเนินการก็มีความชอบธรรมตามไปด้วย

7. การพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ประชาชนในชุมชน ถือเป็น การให้การศึกษาแก่ชุมชนในอีกมิติหนึ่ง เป็นการเรียนรู้ในกระบวนการตัดสินใจ และเป็นเวทีในการฝึกฝนผู้นำท้องถิ่นอีกทางหนึ่ง

8. ช่วยให้ประชาชนสนใจในประเด็นสาธารณะมากขึ้น ซึ่งเป็นการเพิ่มทุนทางสังคมและเป็นการช่วยเสริมสร้างให้ประชาชนเป็นพลเมืองที่กระตือรือร้นสอดคล้องกับการปกครองตามหลักประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

หลักการมีส่วนร่วมถือเป็นหลักการที่มีความสำคัญขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการบริหารงานตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจทำอะไรขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการตรวจสอบ และการประเมินผลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และสุดท้ายประชาชนย่อมมีสิทธิเหนือองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีอำนาจในการถอดถอนผู้บริหารหรือสมาชิกสภาท้องถิ่นที่ประชาชนเห็นว่าปฏิบัติงานเสียหายล้มเหลว มีพฤติกรรมเสื่อมเสีย ดังนั้นประชาชนสามารถที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้ในหลากหลายรูปแบบ โดยขอยกตัวอย่างรูปแบบการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ดังนี้

“การทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยการมีส่วนร่วมของประชาชน” (อรทัย ก๊กผล และปรัชญา ชีพเจริญรัตน์. 2547 : 41) คือการที่ประชาชนในท้องถิ่นชุมชนนั้น ๆ สามารถเข้าไปมีบทบาทอำนาจตัดสินใจหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลได้

เนื่องจากแผนพัฒนาเป็นเครื่องชี้ทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น และเป็นตัวกำหนดแนวทางการจัดสรรทรัพยากร รวมทั้งงบประมาณเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการคิดและกำหนดจัดทำแผนพัฒนา โดยการร่วมเสนอปัญหาความต้องการ และร่วมเสนอโครงการ/กิจกรรมเพื่อการพัฒนา ในรูปแบบกระบวนการประชาคม มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อแผนพัฒนาในภาพรวมว่าทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่นจะเดินไปทางใด ควรทำ

อะไรก่อน อะไรหลัง เป็นต้น การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดำเนินการวางแผนพัฒนาไปสู่ การปฏิบัติสามารถ ดำเนินการได้หลายวิธี เช่น การจัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง การที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้อุดหนุนงบประมาณให้หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการให้ หรือการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกับประชาชนเป็นผู้ดำเนินการ

การมีส่วนร่วมที่แท้จริงสิ่งหนึ่งนอกเหนือจากเรื่องการมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนา ท้องถิ่นแล้วก็คือ การทำอะไรที่จะทำให้ชาวบ้าน กลุ่มองค์กร ชุมชนที่หลากหลาย มีความรู้สึก เป็นเจ้าของ(Sense of Ownership) ซึ่งจะต้องเปิดโอกาสให้ตั้งแต่การช่วยกันคิด ตัดสินใจ การร่วม จัดทำแผนฯ ทั้งนี้การเสริมสร้างความเข้มแข็งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยให้ประชาชนมี ส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นความต้องการที่จะเสนอหรือสร้างวัฒนธรรมใหม่ในการ วางแผนพัฒนาและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งโจทย์สำคัญคือทำอะไรที่จะให้ การดำเนินงาน โครงการ/กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็น ไปอย่างมี ประสิทธิภาพในบรรยากาศของการสมานฉันท์ด้วยอุดมการณ์ร่วมกันที่จะพัฒนาชุมชน โดยร่วม มิใช่การเอาชนะต่อรองแก่งแย่งหรือการเอาชนะซึ่งกันและกันของกลุ่มคนแต่ละฝ่าย และที่สำคัญ คือมีการร่วมกันในการประเมินผลเมื่อดำเนิน โครงการแล้ว ซึ่งผู้ที่จะประเมินผลได้ดีที่สุด คือ ประชาชน เพราะประชาชนสามารถบอกได้ชัดเจนว่าโครงการนั้น ๆ มีประโยชน์มากน้อยเพียงใด

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหลักการพื้นฐานและองค์ประกอบสำคัญในการปกครอง ตามระบอบประชาธิปไตย เพราะทำให้ประชาชนในท้องถิ่นต่างๆ ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองโดยไม่ต้องรอรับนโยบายหรือคำสั่งจากรัฐฝ่ายเดียว ทั้งนี้เพราะแต่ละ ท้องถิ่นย่อมมีทรัพยากรสถานะแวดล้อม การสะสมทุนทางภูมิปัญญาตลอดจนเงื่อนไขและปัจจัยที่ แตกต่างกันอันมีผลให้ความต้องการและแนวทางการจัดการประโยชน์สุขของแต่ละท้องถิ่นแตกต่างกัน ไปด้วย การส่งเสริมให้แต่ละท้องถิ่นสามารถปกครองตนเองได้ตามสมควรเป็นสิ่งจำเป็นและ สอดคล้องกับความเหมาะสมและความเป็นจริงภายในท้องถิ่นนั้นๆ ซึ่งจะทำให้ประชาชนใน ท้องถิ่นตื่นตัวกับการมีส่วนร่วมในการกำหนดอนาคตของท้องถิ่นตนเอง อันน่าจะเกิดผลดีต่อการ พัฒนาท้องถิ่นมากกว่าที่รัฐจะเป็นผู้กำหนดหรือควบคุม เพราะการดำเนินการของรัฐโดยทั่วไปย่อม ผ่านทางเจ้าหน้าที่ของส่วนกลาง ซึ่งจะมิบทบาทหรือทัศนคติที่มุ่งรักษาประโยชน์ของรัฐจนอาจ ละลายความต้องการและความจำเป็นที่แท้จริงของแต่ละท้องถิ่น ได้

การส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการปกครองตนเองจึงเป็นหัวใจสำคัญ ที่สุดของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้การปกครอง ท้องถิ่นมีความเข้มแข็งตามด้วย ซึ่งการที่จะกำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการ ปกครองตนเองนั้นจึงหมายถึง 1. การที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้ถึงปัญหาของท้องถิ่น

2. ร่วมกันในการตัดสินใจและคัดเลือกแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหา 3. ร่วมกันในการปฏิบัติกิจกรรมของท้องถิ่นและ 4. ร่วมกันในการติดตามประเมินผล และร่วมกันในการตรวจสอบ

ปัจจัยในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น

ปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมสาธารณะของท้องถิ่น ได้แก่ คุณค่า และจิตสำนึกสาธารณะ ซึ่ง (อรรถย กักผล และปรัชญา ชีพเจริญรัตน์. 2547 : 47) หมายถึง คุณค่า และระบบเชื่อ สำนึกที่ฝังาม เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ในชีวิตของคนและชุมชน ซึ่งกลไกทางสังคมที่มีความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับชุมชน คนกับธรรมชาติ และคนกับคุณธรรม ซึ่งคุณค่าและจิตสำนึกสาธารณะสำคัญที่เอื้อต่อปัจจัยในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น ได้แก่

1. คุณค่าและจิตสำนึกในเรื่องของความเป็นพลเมือง (Sense of Citizenship) เพราะเมื่อประชาชนมีจิตสำนึกในเรื่องของความเป็นพลเมืองดีแล้วจะทำให้ประชาชนตระหนักในความสำคัญของสิทธิและหน้าที่ที่พลเมืองพึงมีต่อท้องถิ่น

2. คุณค่าและจิตสำนึกในเรื่องของความเป็นเจ้าของร่วมกันของประชาชนในท้องถิ่น (Sense of Ownership) เพราะเมื่อประชาชนรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของและรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของท้องถิ่น ก็จะทำให้เกิดความผูกพัน

สรุป การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้นำเอาตัวแบบการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ทั้งตัวแบบที่ยึดหลักเหตุผล ตัวแบบทางด้านการจัดการ ตัวแบบทางด้านการพัฒนาองค์กรและตัวแบบทั่วไป โดยนำมาบูรณาการและกำหนดเป็นตัวแปรในการศึกษาปัญหาและแนวทางทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

บริบทของการวางแผนยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตถ์

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 และมาตรา 17 บัญญัติให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง และองค์การบริหารส่วนจังหวัดซึ่งนอกจากจะมี

อำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองแล้วยังมีอำนาจหน้าที่ในการประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดอีกด้วย เนื่องจากการวางแผนทั้งในระยะสั้นและระยะยาวเกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายการปกครอง การบริหาร การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีความเป็นอิสระในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น และการดำเนินตามแผน ความเป็นอิสระนั้นไม่ได้หมายถึงความเป็นอิสระในฐานะเป็น “รัฐอิสระ” แต่เป็นการมอบอำนาจหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะบางส่วนให้ และยังคงอยู่ในการกำกับดูแล หรือตรวจสอบ โดยรัฐบาลและประชาคมอีกด้วย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาระดับต่างๆ ได้แก่ แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายของรัฐบาล แผนกระทรวง แผนกรม และรัฐวิสาหกิจต่างๆ ซึ่งเป็นแผนระดับชาติ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาจังหวัดเป็นแผนระดับจังหวัด ตลอดจนยุทธศาสตร์การพัฒนาอำเภอและแผนพัฒนาอำเภอเป็นแผนระดับอำเภอ ดังแผนภูมิที่ 3 ซึ่งในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาระดับจังหวัดและอำเภอนั้น ทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และประชาคมจะมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย

ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับต่างๆ กับแผนพัฒนา

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
(กำหนดวิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ)

แผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผน ก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปีโดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี ซึ่งการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีจะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงาน

“แผนดำเนินงาน/แผนปฏิบัติการ” หมายถึง แผนการดำเนินงานขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ที่แสดงถึงรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา และกิจกรรมที่ดำเนินการจริงทั้งหมด ในพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประจำปีงบประมาณนั้น

องค์กรจัดทำแผนพัฒนา

องค์กรจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ประกอบด้วย คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โดย กำหนดให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น (กระทรวงมหาดไทย, 2548 : ถ่ายเอกสาร) ประกอบด้วย

1. ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานกรรมการ
 2. รองนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกคน กรรมการ
 3. สมาชิกสภาท้องถิ่นที่สภาท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน กรรมการ
 4. ผู้ทรงคุณวุฒิที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนสามคน กรรมการ
 5. ผู้แทนภาคราชการและ/ หรือรัฐวิสาหกิจที่ผู้บริหารท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนไม่น้อยกว่า สามคน กรรมการ
 6. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่นที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือกจำนวนไม่น้อยกว่าสามคนแต่ ไม่เกินหกคน กรรมการ
 7. ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการและเลขานุการ
 8. หัวหน้าส่วนการบริหารที่มีหน้าที่จัดทำแผน ผู้ช่วยเลขานุการ
- กรรมการตามข้อ 3, 4, 5 และ 6 ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

นอกจากนี้ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา ท้องถิ่นประกอบด้วยดังนี้

1. ปลัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานกรรมการ
2. หัวหน้าส่วนการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการ
3. ผู้แทนประชาคมท้องถิ่น ที่ประชาคมท้องถิ่นคัดเลือก จำนวนสามคน กรรมการ

4. หัวหน้าส่วนบริหารที่มีหน้าที่จัดทำแผน กรรมการและเลขานุการ
 5. เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน หรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่ผู้บริหารท้องถิ่น

มอบหมาย

ผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตามข้อ 3 ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปีและอาจได้รับการคัดเลือกอีกได้

อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

1. กำหนดแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น โดยพิจารณาจาก

1.1 อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอำนาจหน้าที่ ที่มีผลกระทบต่อประโยชน์สุขของประชาชน เช่น การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การผังเมือง

1.2 ภารกิจถ่ายโอนตามกฎหมายกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ

1.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ กลุ่มจังหวัด และจังหวัด โดยให้เน้นดำเนินการ ในยุทธศาสตร์ที่สำคัญและมีผลต่อประชาชนโดยตรง เช่น การแก้ไขปัญหาความยากจน การป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิต

1.4 กรอบนโยบาย ทิศทาง แนวทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัด

1.5 นโยบายของผู้บริหารท้องถิ่นที่แถลงต่อสภาท้องถิ่น

1.6 แผนชุมชน

ในการนำประเด็นข้างต้นมาจัดทำแผนพัฒนา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นคำนึงถึง สถานะทางการคลังท้องถิ่นและความจำเป็นเร่งด่วนที่ต้องดำเนินการมาประกอบการพิจารณาด้วย

2. ร่วมจัดทำร่างแผนพัฒนา เสนอแนะแนวทางการพัฒนา และการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการจัดทำร่างแผนพัฒนา

ในการจัดทำร่างแผนพัฒนา ให้เทศบาล เมืองพัทยา องค์กรการบริหารส่วนตำบลและ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง นำปัญหาความต้องการจากแผนชุมชนที่ เกินศักยภาพของชุมชนที่จะดำเนินการเองได้ มาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนา แต่หากเกิน ศักยภาพของเทศบาล เมืองพัทยา องค์กรการบริหารส่วนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มี กฎหมายจัดตั้ง ให้เสนอปัญหา ความต้องการไปยังองค์กรบริหารส่วนจังหวัด และให้องค์กร บริหารส่วนจังหวัดนำมาพิจารณาบรรจุไว้ในแผนพัฒนาขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดตามอำนาจหน้าที่

3. พิจารณาร่างแผนพัฒนาและร่างแผนการดำเนินงาน

4. ให้ความเห็นชอบร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

5. พิจารณาให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา

6. แต่งตั้งที่ปรึกษา คณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานอื่นเพื่อช่วยปฏิบัติงานตามที่

เห็นสมควร

7. ในกรณีองค์การบริหารส่วนตำบล ให้คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ประสานกับประชาคมหมู่บ้านในการรวบรวม วิเคราะห์ปัญหา ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นและจัดทำเป็นโครงการหรือกิจกรรมเพื่อประกอบในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วย

ส่วนคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น มีหน้าที่จัดทำร่างแผนพัฒนาให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นกำหนด จัดทำร่างแผนการดำเนินงานและจัดทำร่างข้อกำหนดขอบข่ายและรายละเอียดของงาน

ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์

สถานการณ์ยาเสพติดในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ปี พ.ศ.2554-2555 พบว่ามีการแพร่ระบาดของยาเสพติดมากในหมู่เยาวชน ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเกี่ยวกับการจำหน่าย โดยเฉพาะพื้นที่ อ.เมือง อ.พิชัย และอ.ตรอน (ตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์. 2554 : 5) นอกจากนั้นยังมีการนำเข้ายาเสพติดจุดผ่อนปรนไทย-สปป.ลาว ซึ่งมีจุดเสี่ยงต่อการนำเข้า ได้แก่ ช่องหนองประจิดและช่องห้วยต่าง สภ.เด่นเหล็ก ช่องกู่และช่องมหาราช สภ.บ้านโลก และมีเส้นทางลำเลียงยาเสพติดสายหลักทางหลวงหมายเลข 11 พิชญ์โลก-อุตรดิตถ์-เด่นชัยเส้นทางสายรองทางหลวงหมายเลข 1047 อ.บ้านโลก-เขื่อนสิริกิติ์-อ.เมือง และทางหลวงหมายเลข 1104 อ.เมือง-อ.พิชัย-อ.พรหมพิรามซึ่งพบการแพร่ระบาดสูงถึง 42 ตำบล 87 หมู่บ้าน/ชุมชน ซึ่งมีการแพร่ระบาดถึงร้อยละ 70 ของหมู่บ้าน/ชุมชน(สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์. 2556)ซึ่งอปท.ในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์แม้จะมีอำนาจหน้าที่ในการบริหารงานในระดับพื้นที่แต่ก็ยังไม่มียุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดตามยุทธศาสตร์/แผนงาน/โครงการดังกล่าวเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากการกำหนดแผนงานและงบประมาณสำหรับแก้ไขปัญหาเสพติดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์ปี พ.ศ.2555 ที่ผ่านมา (รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุตรดิตถ์ปีงบประมาณ พ.ศ.2555. 2555 : 46) พบว่ามีการกำหนดแผนการดำเนินงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในปริมาณงานที่น้อยและมีการตั้งงบประมาณในการแก้ไขปัญหาเสพติดทั้งจังหวัดเพียง 2,583,081 บาทเท่านั้นทั้งที่สภาพปัญหาเรื่องยาเสพติดในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์มีอยู่มาก ขณะที่กระทรวงมหาดไทยโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นมีการโอนงบประมาณให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึง 12,024,000 บาท จะเห็นได้ว่างบประมาณที่โอนกับท้องถิ่นใช้จริงแตกต่างกันถึง 9,440,919 บาทนอกจากนี้จากการสัมภาษณ์หัวหน้ากลุ่มส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดอุตรดิตถ์ยังพบปัญหาด้านอื่นๆอีก ได้แก่ ปัญหาด้านโครงสร้างองค์กรและสายการบังคับบัญชา ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์ ด้าน

การติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม ด้านผู้นำและด้านการควบคุมและประเมินผล เป็นต้น (ชาติชาย โกรงไพบูลย์. สัมภาษณ์. 2558)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ส่วนใหญ่ไม่ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้โดยตรง แต่จะมีการบรรจุการดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติดไว้ในยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และสังคม ซึ่งมีแนวทางพัฒนาคือป้องกันและบำบัดฟื้นฟูผู้ที่เกี่ยวข้องกับปัญหายาเสพติด โดยมอบหมายให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินงานดังกล่าว ทำหน้าที่ประสานงานทั้งหน่วยงานภายในและภายนอก ตลอดจน อสม. ผู้นำชุมชน ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องภายในพื้นที่ เช่น วัด โรงเรียน สาธารณสุขอำเภอ ตำรวจ ทหาร โดยมีการบูรณาการทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดซึ่งการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดดังกล่าวจะดำเนินงานในลักษณะการป้องกัน

อย่างไรก็ตามยังพบว่ามืองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบางแห่งได้กำหนดแผนการดำเนินงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2557(เทศบาลเมืองอุดรดิตถ์. 2557 : ไม่ปรากฏเลขหน้า)ปีที่ผ่านมาได้มีการกำหนดโครงการ/กิจกรรมรณรงค์ควบคุมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในเขตเทศบาล โดยตั้งงบประมาณไว้จำนวน 100,000 บาท ซึ่งมีกิจกรรมคือ การจัดประชุมให้ความรู้และสร้างความเข้าใจ 28 ชุมชน ประชาสัมพันธ์เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด นำผู้เสพยาเสพติดเข้าบำบัดฟื้นฟูรักษา จัดกิจกรรมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติด(26 มิถุนายนของทุกปี) จัดอบรมแกนนำเยาวชนร่วมกับ To Be Number One ตรวจเยี่ยมสถานศึกษาและชุมชนเพื่อรณรงค์และป้องกันปัญหายาเสพติดบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด ตลอดจนติดตามเยี่ยมผู้เสพที่ได้รับรายงานจนครบ 1 ปี ซึ่งกิจกรรมที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดของเทศบาลดังกล่าวจะมอบหมายให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นฝ่ายที่รับผิดชอบ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

สัมพันธ์ รอดพิงครุฑ (2551 : 208) ได้ศึกษาการพัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหายาเสพติด โดยการศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่าปัจจุบันยังมีการแพร่ระบาดของยาเสพติด ได้แก่ ยาบ้า และสารระเหย รูปแบบการป้องกันปัญหายาเสพติดในพื้นที่ให้เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ได้แก่ การควบคุม(ปราบปราม) การป้องกัน และการแก้ไข ปัญหา ข้อเสนอแนะเนื่องจากแต่ละชุมชนมีความแตกต่างกันในด้านสังคม ขนาดของพื้นที่ จำนวน

ประชากร จึงให้นำกระบวนการตามรูปแบบมาประยุกต์ใช้ตามสภาพความเหมาะสมของแต่ละชุมชนในเขตพื้นที่

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. (2551 : 105) ได้ศึกษาเรื่อง การติดตามการดำเนินงานจังหวัดนำร่องเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่า การจัดตั้งกลไกการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ มีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องในลักษณะของการตรวจตราสถานบริการ/สถานบันเทิง และการปราบปรามการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ เน้นการผนึกกำลังร่วมทุกฝ่ายเพื่อจัดระเบียบสังคมให้ครอบคลุมในเรื่องการตรวจตราควบคุม ป้องปราม และขจัดแหล่งมั่วสุม การสำรวจข้อมูลเพื่อป้องกันกลุ่มเสี่ยง การรณรงค์ประชาสัมพันธ์ สร้างความตระหนัก และสร้างการมีส่วนร่วมของสังคม ลดพื้นที่เสี่ยงด้วยมาตรการทางกฎหมายอย่างเคร่งครัด เพิ่มพื้นที่บวก ทั้งนี้เพื่อให้เกิดการป้องปรามยาเสพติดในพื้นที่เสี่ยง กลุ่มครอบครัวและเยาวชนไม่ให้เกิดเป็นเหยื่อของภัยทางสังคม และขจัดปัจจัยที่เป็นแหล่งมั่วสุมหรือแหล่งอบายมุข

สมศักดิ์ ฤทธิ์ภักดี (2551 : 68) ได้ศึกษาเรื่อง การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการค้นหาปัญหา สาเหตุและวางแผนดำเนินกิจกรรมด้านการลงทุนและปฏิบัติงาน มีส่วนร่วมในระดับมาก ด้านการติดตามและประเมินผล อยู่ในระดับปานกลาง

ส่วนการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดของบุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน พบว่า บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคามที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงานต่างกัน โดยรวม มีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหายาเสพติดแตกต่างกัน

สุทธิรัตน์ ชื่นอารมณ์ (2551 : 66) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ยุทธศาสตร์การป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคู่งกระดิน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี ผลการวิจัยพบว่า ยุทธศาสตร์การป้องกันปัญหายาเสพติดของผู้นำชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคู่งกระดิน คือ การพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงและสร้างความเข้มแข็งให้กับครอบครัว ได้แก่ การพัฒนาคุณภาพชีวิต การบริหารจัดการที่โปร่งใส มุ่งมั่นสามัคคีและเป็นที่ยอมรับ การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน การใช้กีฬาเป็นยุทธศาสตร์ในการสร้างความเข้มแข็งให้กับเยาวชนให้ปลอดจากยาเสพติดได้ การสนับสนุนงบประมาณที่เท่าเทียมและเป็นธรรม

โปร่งใส การสนับสนุนกิจกรรมในวันสำคัญต่างๆและ การจัดการความรู้ที่สอดคล้องกับบริบทของ ตำบลคุ้มกระถิน

กชกร สุวรรณรัตน์ (2552 : 58) ได้ทำการศึกษาเรื่อง วิธีดำเนินการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาหมู่บ้านเอชนะยาเสพติด ตำบลแม่ทะลบ อำเภอไชยปราการ จังหวัด เชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า วิธีป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านส่วนใหญ่ใช้วิธีการ ประชาคมหมู่บ้าน กำหนดข้อบังคับหมู่บ้านขึ้นบังคับใช้ โดยข้อบังคับหมู่บ้านเป็นเครื่องมือและ มาตรการที่ช่วยป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้านได้ดีที่สุด ประกอบกับการเข้มงวดกวดขัน ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง รวมทั้งการดูแลเอาใจใส่ของคนในครอบครัว โดยเมื่อเกิดปัญหายาเสพติด ขึ้นในหมู่บ้าน การป้องกันแก้ไขจะใช้การประชุมปรึกษาพิจารณาความผิดแล้วใช้ข้อบังคับของ หมู่บ้านลงโทษ และแจ้งให้เจ้าหน้าที่ตำรวจดำเนินการ

สำหรับหน่วยงานหรือองค์กรที่เข้ามาช่วยในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในหมู่บ้าน มาจากหลายหน่วยงานเช่น สาธารณสุข องค์กรบริหารส่วนตำบล(อบต.) กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน เจ้าหน้าที่ตำรวจ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง พัฒนาชุมชน เกษตรอำเภอ หน่วยงานของ กระทรวงศึกษาธิการ โดยกิจกรรมที่หน่วยงานช่วยในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดส่วนใหญ่ คือ การควบคุมดูแลไม่ให้คนในหมู่บ้านกระทำผิดข้อบังคับของหมู่บ้าน สอดส่องตรวจตราดูแล ความเรียบร้อย บำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติด การให้ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด นอกจากนี้ยังให้การ ส่งเสริมสนับสนุนให้คำแนะนำในการดูแลตนเองและครอบครัว ส่วนกิจกรรมที่จัดขึ้นในหมู่บ้าน อันเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดได้แก่ กิจกรรมการแข่งขันกีฬา นันทนาการเพื่อ การต่อต้านยาเสพติด การจัดเวทีประชาชนให้มีการนำปัญหามาพูดคุยแก้ไข การจัดอบรมให้ความรู้ ตลอดจนกิจกรรมกลุ่มรณรงค์เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด เช่นการประกาศ เสียงตามสาย แผ่นโปสเตอร์ การเดินรณรงค์

สุรีย์ บุญญาอนุพงศ์ (2552 : 118) ได้ศึกษารูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกันและ แก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผลการวิจัยพบว่า ปัญหายาเสพติด มีขนาดและความซับซ้อนของปัญหาสูงมาก การติดตามการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด การประสานความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในชุมชน หน่วยราชการที่เกี่ยวข้อง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจ องค์กรอิสระและเครือข่ายภาค ประชาชน การทำงานเป็นทีมเดียวกันโดยมีการแบ่งหน้าที่ และการใช้ทุนทางสังคมในชุมชนเป็น ฐานในการดำเนินงานมีผลการความสำเร็จของงานในระดับสูง

อดิศร อินสด (2553 : 41-45) ได้ศึกษาการบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ผลการวิจัยพบว่า การประเมินบริบทหรือสภาวะแวดล้อม (Context Evaluation) ได้แก่ นโยบาย คำสั่งการ ระเบียบปฏิบัติต่างๆ ยังไม่สามารถทำให้การดำเนินงานการ

ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่างบรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ถึงแม้จะกำหนดนโยบายไว้ครอบคลุมทุกด้านแล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติไม่สามารถแปลงนโยบายไปสู่การปฏิบัติได้อย่างแท้จริง การประเมินปัจจัยป้อนเข้า (Input) ได้แก่งบประมาณ บุคลากร เครื่องมืออุปกรณ์ การประสานงาน โครงสร้าง และบทบาทหน้าที่ ก่อให้เกิดการบูรณาการความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง ซึ่งเป็นการบูรณาการโดยคำสั่งหรือข้อสั่งการเท่านั้น ในทางปฏิบัติยังไม่สามารถบูรณาการการทำงานได้อย่างแท้จริง ในด้านการบริหารจัดการ ไม่ก่อให้เกิดการบูรณาการมากนัก เพราะหน่วยงานต่างมีบทบาทความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน การประเมินกระบวนการ (Process) พบว่า กระบวนการ ขั้นตอน การบูรณาการ การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดสามารถแก้ไขปัญหายาเสพติดได้เพียงบางส่วนเท่านั้น โดยมีเหตุผลที่แตกต่างกัน เช่น ฝ่ายผู้ค้ายาเสพติดมีการพัฒนาการการค้าที่ซับซ้อนมากกว่าเจ้าหน้าที่ รวมทั้งเจ้าหน้าที่รัฐเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้ายาเสพติดด้วย ทำให้การแพร่ระบาดของยาเสพติดยังคงมีอยู่ การประเมินผลผลิต (Product) พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้ามามีส่วนร่วมมากคือ ภาครัฐ แต่ภาคประชาชน/ประชาสังคม เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดแต่เพียงบางส่วน หรือมีส่วนร่วมน้อย โดยประชาชนให้ความสำคัญน้อย เพราะมองว่าปัญหายาเสพติดเป็นเรื่องไกลตัว

ศิริพร กองทรง(2556 : 118-119) ได้ศึกษาแนวทางการให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตร ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตรด้านการวางแผนมีปัญหาระดับมาก ได้แก่ขาดการทำประชาคมหมู่บ้านและตำบลเพื่อรับฟังปัญหาความต้องการของประชาชนเกี่ยวกับการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ปัญหาด้านการควบคุมและสอดส่อง มีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ผู้นำชุมชน/คณะทำงานฯให้ความร่วมมือในการควบคุมสอดส่องผู้กระทำผิดเกี่ยวกับปัญหายาเสพติดน้อย/ไม่จริงจัง ปัญหาด้านการบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดมีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ ผู้ติดยาเสพติดเข้ารับการบำบัดรักษาอาการติดยาเสพติดไม่ต่อเนื่อง ปัญหาด้านการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน มีปัญหาระดับปานกลาง ได้แก่ คนในชุมชนขาดการรักษาผลประโยชน์ของชุมชนร่วมกันโดยเฉพาะการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างจริงจัง และแนวทางให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษในเขตพื้นที่จังหวัดพิจิตร ด้านการวางแผน ได้แก่ ควรมีการประชุมชี้แจงระหว่างผู้นำชุมชน/คณะกรรมการกับคนในชุมชนในการจัดทำแผนเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน แนวทางด้านควบคุมและสอดส่องคือ ควรมีหน่วยงานที่ให้ความคุ้มครองและปลอดภัยของผู้นำชุมชนในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด แนวทางด้านบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดคือ ผู้นำชุมชนควรเฝ้าระวังการใช้สารเสพติดของผู้รับการรักษาในระหว่างบำบัดรักษาอย่างจริงจัง แนวทาง

ด้านการส่งเสริมความเข้มแข็งให้กับชุมชนคือ การสร้างจิตสำนึกให้กับคนในชุมชนให้มีความสามัคคีและร่วมกันรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมของชุมชน

พิเชฐ ชาทะโชติ(2557 : 87-89)ทำการศึกษาแนวทางการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาการปราบปรามยาเสพติดตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการจัดกำลังพล ด้านการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุเครื่องมืออุปกรณ์และด้านการบูรณาการการปราบปรามยาเสพติด อยู่ในระดับปานกลาง แนวทางการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ด้านการบริหารจัดการ ควรมีการกำหนดกรอบเวลาในการปฏิบัติงานแต่ละครั้งให้ชัดเจน ด้านการจัดกำลังพล ควรจัดหาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับยุทธวิธีการปราบปรามยาเสพติดในรูปแบบใหม่ ด้านการสนับสนุนงบประมาณและวัสดุอุปกรณ์ควรสนับสนุนงบประมาณที่ใช้ในการบริหารงานปราบปรามยาเสพติดให้เพียงพอ ด้านการบูรณาการงานปราบปรามยาเสพติด ควรมอบหมายงานให้กับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานด้านยาเสพติดตามความเหมาะสม

สรุป จากการศึกษาทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ บทความ วารสาร เอกสารต่างๆ ผู้วิจัยพอสรุปได้ว่า การแพร่ระบาดของยาเสพติดให้โทษทุกประเภทนับเป็นปัญหาที่สำคัญอย่างยิ่งของสังคมไทยในปัจจุบัน และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว การแพร่ระบาดได้กระจายไปทั่วพื้นที่ของประเทศ โดยเฉพาะในสถานศึกษา นักเรียน นักศึกษา วัยรุ่นเยาวชนที่จะเป็นกำลังสำคัญของชาติในอนาคต ในขณะที่การแพร่ระบาดที่เกิดขึ้นกับชุมชนก็มีสูงขึ้น บทบาทหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ จึงหันมาให้ความสำคัญยิ่งขึ้น การป้องกันปราบปรามยาเสพติดโดยมีการกำหนดกลยุทธ์ และการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อบรรลุเป้าหมายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด มีกระบวนการจัดทำระบบการข่าว การควบคุมแหล่งแพร่ระบาด การปราบปรามจับกุม การสืบสวนขยายผล การตรวจสอบและยึดทรัพย์สิน การจัดตั้งจุดตรวจจุดสกัดยาเสพติด การลดปัญหาความเดือดร้อน การป้องกันเด็กและเยาวชน การใช้ชุมชนมวลชนสัมพันธ์ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดและการศึกษาปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน พร้อมเสนอแนะแนวทางการแก้ไขหน่วยงานภาครัฐที่มีหน้าที่ร่วมกันในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นองค์กรที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน ชุมชนและสังคมท้องถิ่นมากที่สุด สามารถรับรู้และแก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วและตรงจุด การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องอาศัยปัจจัยหลายๆด้านประกอบกัน เช่น ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุม อันเป็นส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนให้การนำยุทธศาสตร์หรือนโยบายไปปฏิบัติได้สำเร็จ

ปัจจัยเหล่านี้จึงเป็นสิ่งที่สำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยให้การบูรณาการป้องกันและแก้ไข
ปัญหายาเสพติดเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผล อันจะส่งผลให้ปัญหายาเสพติดที่มีอยู่
เบาบางลง และหมดสิ้นไปจากประเทศไทยในที่สุด

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์

ประชากรและผู้ให้ข้อมูลหลัก

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ คือ ผู้บริหารท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น ปลัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ 80 แห่ง จำนวน 320 คน และกลุ่มตัวอย่างเชิง คุณภาพ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์จำนวน 12 คน กำหนดวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบ เฉพาะเจาะจง(Purposive Samping)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 ชนิด

ชนิดที่ 1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและแนว ทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ครอบคลุม 8 ด้าน

ชนิดที่ 2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง โดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข้ปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ครอบคลุม 8 ด้าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (μ) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) แล้วสรุปเป็นความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 66.90 มีอายุระหว่าง 35 - 44 ปีคิดเป็นร้อยละ 45.60 มีการศึกษาระดับปริญญาตรีคิดเป็นร้อยละ 62.80 ดำรงตำแหน่งนายกองค์รปกครองส่วนท้องถิ่น ประธานสภาท้องถิ่น ปลัดองค์รปกครองส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน จำนวนตำแหน่งละ 80 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่ 6 - 8 มีสถานภาพสมรส/มีครอบครัวคิดเป็นร้อยละ 78.10 มีรายได้ระหว่าง 20,001 - 30,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 50.90

1. ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ สรุปได้ดังนี้

1.1 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์ร โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.13$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาอปท.ไม่ได้กำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ($\mu = 3.71$) รองลงมาได้แก่ปัญหาขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท. มีความสลับซับซ้อน ($\mu = 3.67$) และปัญหาการจัดโครงสร้างของอปท.มีลักษณะแนวตั้งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ($\mu = 3.20$) ตามลำดับ

1.2 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์รปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านบุคลากร โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu = 3.09$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาบุคลากรของอปท.ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ($\mu = 3.78$) รองลงมาได้แก่ปัญหาอปท.ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ($\mu = 3.77$) และปัญหาบุคลากรของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและ

แก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 2.97$) ตามลำดับ

1.3 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ด้านงบประมาณ โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง($\mu = 3.32$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาอปท.มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ($\mu = 3.93$) รองลงมาได้แก่ปัญหาอปท.ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เป้าหมาย($\mu = 3.82$)และปัญหาอปท.มีระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ไม่ยืดหยุ่นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.65$) ตามลำดับ

1.4 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือโดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง($\mu = 2.80$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาอปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง($\mu = 3.16$) รองลงมาได้แก่ปัญหาอปท.ขาดการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการจัดจ่ายวัสดุอุปกรณ์($\mu = 3.02$)และปัญหาอปท.ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ($\mu = 2.84$) ตามลำดับ

1.5 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรธานี ด้านด้านภาวะผู้นำ โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง($\mu = 3.02$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาผู้นำอปท.ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.30$) รองลงมาได้แก่ปัญหาผู้นำอปท.ขาดการกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง($\mu = 3.25$)และปัญหาผู้นำอปท.ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.08$) ตามลำดับ

1.6 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการติดต่อสื่อสาร โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง($\mu = 2.88$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาอปท.มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษไม่หลากหลายจึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร($\mu = 3.22$) รองลงมาได้แก่ปัญหาอปท.ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง($\mu = 3.19$) และปัญหาการติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน เช่น การสื่อสารไม่เป็นลายลักษณ์อักษร ($\mu = 2.96$) ตามลำดับ

1.7 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง($\mu = 3.20$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผลเป็นปัญหายุ่งในระดับมากเป็นอันดับแรก($\mu = 3.77$) รองลงมาได้แก่ปัญหาภาคเอกชนในพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.76$) และปัญหาอปท.ขาดการสนับสนุนให้ภาคีเครือข่ายองค์กรต่างๆในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.00$) ตามลำดับ

1.8 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการควบคุมและประเมินผล โดยภาพรวมมีปัญหายุ่งในระดับปานกลาง($\mu = 3.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกคือ ปัญหาอปท.ขาดหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอยู่ในระดับมากเป็นลำดับแรก($\mu = 3.78$) รองลงมาได้แก่ปัญหาเจ้าหน้าที่ของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.21$)และปัญหาอปท.ขาดข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ($\mu = 3.11$) ตามลำดับ

ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ในภาพรวมทุกด้าน โดยภาพรวมมีปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง($\mu = 3.08$)เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ด้านงบประมาณเป็นปัญหาลำดับแรก($\mu = 3.32$) รองลงมาคือด้านการควบคุมและประเมินผล($\mu = 3.21$)และด้านการมีส่วนร่วม($\mu = 3.20$) ตามลำดับ

2. แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ สรุปได้ดังนี้

2.1 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละ จากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษให้มีความคล่องตัวลดปัญหาความสลับซับซ้อนเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 79.70)รองลงมาคือ อปท.ควรมีการกำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษ(ร้อยละ 76.90)และอปท.ควรมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ(ร้อยละ 73.10) ตามลำดับ

2.2 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านบุคลากร เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ เช่นการศึกษาดูงาน การอบรม สัมมนาเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 84.70) รองลงมาคือ อปท.ควรสรรหาบุคลากรที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษ(ร้อยละ 79.70)และอปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาเหตุทำให้โทษ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การประกาศยกย่อง(ร้อยละ 78.80) ตามลำดับ

2.3 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านงบประมาณ เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 80.90) รองลงมาคืออปท.ควรจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้รวดเร็วทันเหตุการณ์(ร้อยละ 75.00)และอปท.ควรเสนอให้ผู้ที่มิอำนาจออกระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ยืดหยุ่นสามารถเอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ(ร้อยละ 72.80) ตามลำดับ

2.4 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 88.10) รองลงมาคืออปท.ควรดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การคิดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร(ร้อยละ 80.00)และอปท.ควรมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ(ร้อยละ 70.30) ตามลำดับ

2.5 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านภาวะผู้นำ เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสารเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 100.00) รองลงมาคือผู้นำอปท.ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ(ร้อยละ 88.80)และผู้นำอปท.ควรปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น ไม่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด หรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง(ร้อยละ 80.60) ตามลำดับ

2.6 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการติดต่อสื่อสาร เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่าอปท.ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์เป็นลำดับแรก(ร้อยละ 94.70)รองลงมาก็คืออปท.ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์(ร้อยละ 74.10)และอปท.ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง(ร้อยละ 67.20) ตามลำดับ

2.7 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการมีส่วนร่วม เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคีองค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 94.40) รองลงมาก็คืออปท.ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล(ร้อยละ 84.70)และอปท.ควรส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษโดยมีตัวแทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ(ร้อยละ 79.70) ตามลำดับ

2.8 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการควบคุมและประเมินผล เมื่อพิจารณาโดยเรียงลำดับค่าร้อยละจากมากไปหาน้อย 3 อันดับแรกพบว่า อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่องเป็นลำดับแรก(ร้อยละ 100.00) รองลงมาก็คือ อปท.ควรอบรมเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ(ร้อยละ 88.40)และอปท.ควรจัดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล(ร้อยละ 81.30) ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ มีประเด็นที่น่าสนใจและนำมาอภิปรายผลดังนี้

1.1 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านงบประมาณ พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหาคือ อปท.มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าอปท.ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน เช่น การก่อสร้างถนน ประปา ไฟฟ้า เป็นต้น ประกอบกับอปท.ที่อยู่ในพื้นที่ชายแดนติดกับประเทศเพื่อนบ้านมีปรากฏการณ์ปัญหาเสพติดค่อนข้างรุนแรงมากกว่าพื้นที่อื่นงบประมาณที่ อปท.สนับสนุนเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดจึงไม่เพียงพอ ซึ่งส่งผลต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของสุธี รักษาชีพ(2546 : 89)ที่ได้ศึกษาเรื่องมาตรการปราบปรามคดียาเสพติด: กรณีศึกษาจังหวัดกาญจนบุรี ผลการวิจัยพบว่ามาตรการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดกาญจนบุรีเป็นมาตรการที่ได้กำหนดเป็นยุทธศาสตร์การปฏิบัติงานปราบปรามคดียาเสพติดอย่างมีประสิทธิภาพอย่างไรก็ตามยังมีปัญหาอุปสรรคบางประการคือปัญหาด้านงบประมาณไม่เพียงพอ และยังสอดคล้องกับแนวคิดของวรเดช จันทรศร(2548 : 49-63) ได้กล่าวถึงปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ว่า ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติเกี่ยวข้องกับปัจจัยย่อยต่างๆซึ่งมีความสัมพันธ์กันกับปัญหาหลัก ซึ่งปัจจัยต่างๆเหล่านี้มีอิทธิพลต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการนำนโยบายไปปฏิบัติ เช่นความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพได้นั้นมีความเกี่ยวข้องกับเงินทุน ซึ่งปัญหาทางด้านสมรรถนะขององค์กรจะมีมากขึ้นหากหน่วยงานที่รับผิดชอบ ในการนำนโยบายไปปฏิบัติถูกจำกัดโดยเงื่อนไขการใช้เงินทุน ซึ่งข้อจำกัดในการใช้เงินทุนมีมากหรือมีระเบียบข้อบังคับไว้มากจนขาดความยืดหยุ่นก็จะยิ่งเป็นการบั่นทอนสมรรถนะของหน่วยปฏิบัติมากขึ้นและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเอี่ยมเดือน ไชยหาร(2542 : 115)ได้ศึกษาเรื่องลักษณะเครือข่ายชุมชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชน พบว่าการกำหนดนโยบายและมาตรการที่ส่งเสริมการปฏิบัติให้เกิดเป็นลักษณะเครือข่ายชุมชนด้านยาเสพติดแต่ละด้านมีปัญหาเรื่องการกำหนดงบประมาณที่ไม่ต่อเนื่อง

1.2 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการควบคุมและประเมินผล พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหาคือ อปท.ขาดหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดโครงสร้างหน่วยงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุดรดิตถ์นั้นกำหนดตามอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายตามภารกิจ แต่ภารกิจด้านการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษนั้นยังขาดการให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งส่วนใหญ่งานด้านการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์จะกระจายอยู่ตามฝ่ายต่างๆในอปท. เช่นกอง/ส่วน/ฝ่าย สาธารณสุข กองการศึกษา กองสวัสดิการและสังคม โดยมอบหมายให้กอง/ส่วน/ฝ่ายต่างๆเหล่านี้ดำเนินการแทนเป็นการชั่วคราว ซึ่งไม่มีกอง/ส่วน/ฝ่ายเพื่อดำเนินงานหรือติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ โดยเฉพาะจึงเป็นการยากในการติดตามควบคุมและประเมินผลเมื่อสิ้นสุดนโยบาย/โครงการ อย่างไรก็ตามหน่วยงานที่จะประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะต้องมีการติดตาม ตรวจสอบว่านโยบาย/โครงการดังกล่าวได้มีการปฏิบัติอย่างถูกต้องหรือไม่เพียงใด มีประสิทธิภาพประสิทธิผลเพียงใด มีปัญหาอุปสรรคหรือข้อบกพร่องเกิดขึ้นหรือไม่อย่างไร มีการเบี่ยงเบนไปจากนโยบายที่กำหนดไว้หรือไม่ และจะหาทางแก้ไขปรับปรุงอย่างไร ซึ่งถ้าหากไม่มีหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ย่อมเหมือนการพายเรือในอ่าง เราจะไม่รู้ความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของการดำเนินงานเมื่อสิ้นสุดนโยบาย/โครงการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของทศพร ศิริสัมพันธ์(2539 : 155 - 156) ได้กล่าวไว้ว่าโดยปกติการวัดประสิทธิผลของนโยบายมักจะทำเมื่อนโยบายนั้นสิ้นสุดลง หรือประเมินช่วงดำเนินงานผ่านไประยะหนึ่งแล้วสรุปผล ถ้าผลการประเมินเบี่ยงเบนไปจากวัตถุประสงค์ ก็จะปรับปรุงแก้ไขในช่วงเวลาที่เหลือต่อไปหรืออาจยุตินโยบายนั้นก็ได้และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุรีย์ บุญญานุพงษ์ (2552 : 118) ที่ได้ศึกษารูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดในชุมชนโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ปัญหาเสพติดมีขนาดและความซับซ้อนของปัญหาสูงมาก การติดตามการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดไม่สามารถครอบคลุมได้ทั้งหมด

1.3 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ด้านการมีส่วนร่วม พบว่าประเด็นที่เป็นปัญหาคือ ประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล ทั้งนี้เป็นเพราะว่าประชาชนในจังหวัดอุดรดิตต์ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ และส่วนหนึ่งเกิดจากความยากจน เพราะประชาชนส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้เวลาที่จำกัดในการหาเลี้ยงชีพ จึงไม่มีเวลาหรือไม่สนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารงานของอปท.ตั้งแต่การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล เพราะหากประชาชนต้องเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการดังกล่าวทุกขั้นตอนย่อมทำให้เสียเวลาและขาดรายได้ที่จะใช้ในการเลี้ยงชีพ ซึ่งจะส่งผลถึงชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในเขตอปท.จังหวัดอุดรดิตต์ด้วย โดยเฉพาะกระบวนการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ ซึ่งจะต้องมีการทำเวที ประชาคมหมู่บ้านหรือตำบล โดยกระบวนการนี้จะใช้เวลาก่อนข้างมาก ประชาชนจึงไม่สนใจและไม่ให้ความสำคัญหรือให้ความสำคัญน้อยกว่าการเข้ามามีส่วนร่วมดังกล่าว ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของอดิศร อินสศ(2553 : 41 - 45) ได้ศึกษาการ บูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง พบว่า ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เข้ามามีส่วนร่วมมาก คือ ภาครัฐ แต่ภาคประชาชน/ประชาสังคม เอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดแต่เพียงบางส่วน หรือมีส่วนร่วมน้อยโดยประชาชนให้ความสำคัญน้อยเพราะมองว่า ปัญหาเสพติดเป็นเรื่องไกลตัว

2. แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ มีประเด็นที่น่าสนใจและอภิปรายผลดังนี้

2.1 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตต์ด้านงบประมาณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ ทั้งนี้เป็นเพราะว่างบประมาณนั้นเปรียบเสมือนเส้นโลหิตที่หล่อเลี้ยงร่างกายของคนเราซึ่งถ้าไม่มีเส้นสายโลหิตเหล่านี้คอยหล่อเลี้ยงก็ไม่สามารถที่จะ

ดำรงชีวิตอยู่อย่างสมบูรณ์ได้ หรือเปรียบเสมือนน้ำมันหล่อลื่นเครื่องยนต์กลไกซึ่งเมื่อขาดการหล่อลื่นการทำงานย่อมไม่สามารถขับเคลื่อนได้ ดังนั้นการจัดสรรงบประมาณที่เพียงพอ จะส่งผลให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์มีประสิทธิภาพประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น แต่ในทางตรงกันข้ามหากผู้ที่เกี่ยวข้องขาดการสนับสนุนงบประมาณที่เพียงพอ การดำเนินงานตามนโยบาย/โครงการย่อมไม่สามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับหลักการบริหารงาน POSDCORB ของลูเทอร์ กุลิก(Gulick)และลินคอล์น เออร์วิก(Urwick) วิรัช วิรัชนิภาวรรณ(2545 : 39) กล่าวว่าภาระหน้าที่ที่สำคัญของนักบริหาร 7 ประการที่จะช่วยให้การบริหารงานดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพประสิทธิผลนั้น ประการหนึ่งคือการมีงบประมาณ(Budgeting)ที่เพียงพอ และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิเชษฐ ชาติะโชติ(2557 : 94) ได้ทำการศึกษาแนวทางการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า แนวทางด้านการสนับสนุนงบประมาณมีความดีสูงสุดคือ ผู้บังคับบัญชาระดับสถานีตำรวจภูธรควรจัดสรรงบประมาณให้เพียงพอสำหรับการปฏิบัติงานปราบปรามยาเสพติดทั้งนี้เนื่องจากงบประมาณที่ได้รับจัดสรรอยู่ในหมวดการใช้จ่ายปราบปรามอาชญากรรม ส่วนงานปราบปรามยาเสพติดได้รับการจัดสรรเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้นจึงทำให้การจัดสรรงบประมาณลดลงไป

2.2 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการควบคุมและประเมินผล
 อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เพราะการควบคุมและประเมินผลนั้นทำให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นตลอดจนทราบถึงความก้าวหน้าหรือความล้มเหลวในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ อีกทั้งยังเป็นผลดีต่อผู้บริหารและผู้ปฏิบัติ ของอปท.ในจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยการนำเอาผลการประเมินที่ได้มาพิจารณาหาแนวทางและแสวงหากลยุทธ์ใหม่ๆมาปรับปรุงแก้ไขให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพตามที่กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ นอกจากนี้ยังสามารถนำผลการประเมินมาตัดสินใจหากพบว่าการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ประสบความสำเร็จก็อาจสนับสนุนให้ดำเนินการในขั้นต่อไปแต่ถ้าผลการประเมินพบว่าไม่บรรลุผลสำเร็จก็อาจนำมาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของ

วรเดช จันทรศร(2548 : 48-50)ที่อธิบายว่าเมื่อนำนโยบายไปปฏิบัติเมื่อช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วฝ่ายการเมืองอาจเข้ามามีบทบาทในด้านการใช้อำนาจควบคุมเพื่อให้นโยบายนั้นมีผลในทางปฏิบัติ และพิจารณาปรับปรุงนโยบาย ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเหมาะสมของนโยบาย โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินมาเป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาต่อไป

2.3 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ด้านการมีส่วนร่วม อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษเช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนโดยมีตัวแทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ ตลอดจนควรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติและร่วมติดตามและประเมินผล ทั้งนี้เพราะการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ จำเป็นต้องมีการบูรณาการทุกภาคส่วนในสังคมเข้ามามีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนในอปท.จังหวัดอุดรดิตถ์เข้ามามีส่วนร่วมทุกชั้นตอน ตั้งแต่การเลือกตั้งสมาชิกท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการบริหารงานตั้งแต่การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แสดงความคิดเห็นในการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งการตรวจสอบและการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของนภดลกรรณิกา(2549 : 96)ได้ศึกษาเรื่องการประเมินยุทธศาสตร์บริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหายาเสพติดครั้งที่ 1 ซึ่งพบว่าในการปราบปรามยาเสพติด จะต้องมีการบูรณาการประสานงานและความร่วมมือกับทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปาน กิมปีและคณะ(2543 : 108 - 110) ได้ทำการศึกษาเรื่อง พลังเครือข่ายชุมชนต่อการแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่าเหล่าสมาชิกเครือข่ายจำเป็นต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตั้งแต่การวิเคราะห์ปัญหา การตัดสินใจหาทางเลือก การวางแผน การปฏิบัติและร่วมในการประเมินผล ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จะเป็นปัจจัยที่จะทำให้สมาชิกเครือข่ายในชุมชนมีความเป็นหนึ่งเดียวในการแก้ไขปัญหายาเสพติด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของคณะกรรมการการบริหารเครือข่ายองค์กรวิชาการสารเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส.(2551 : 105) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การติดตามการดำเนินงานจังหวัดนำร่องเพื่อการ

ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด พบว่าการจัดตั้งกลไกการจัดระเบียบสังคมแบบบูรณาการ ประการหนึ่งมีการดำเนินการสร้างการมีส่วนร่วมของสังคมอย่างต่อเนื่อง เน้นผนึกกำลังร่วมกันทุก ฝ่าย เพื่อป้องกันยาเสพติดในพื้นที่เสี่ยง

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านงบประมาณ องค์กรส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นควรสนับสนุนงบประมาณ ลงมายังอปท.ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ให้เพียงพอสอดคล้องและเหมาะสมกับสภาพการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดอุดรดิตถ์ในแต่ละพื้นที่ โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีความเสี่ยงต่อการนำเข้ายาเสพติดตามชายแดน

1.2 ด้านการควบคุมและประเมินผล อปท.ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ควรกำหนดกอง/ ส่วน/ฝ่ายหรือหน่วยงานเฉพาะทำหน้าที่ในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยมีการประเมินผลอย่างน้อยทุก 3 เดือน และนำผลมาปรับปรุงแก้ไข

1.3 ด้านการมีส่วนร่วม อปท.ในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ควรมีกระบวนการเชิงรุกในการ ส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการมีส่วนร่วม ตลอดจนสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆใน ชุมชนทุกส่วนในพื้นที่ เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขต จังหวัดอุดรดิตถ์ตั้งแต่ร่วมคิดร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติตลอดจนถึงร่วมติดตาม และประเมินผล

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกัน และแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษของประชาชนในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

2.2 ควรศึกษากระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนใน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

2.3 ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหายาเสพติดให้โทษของประชาชนในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

บรรณานุกรม

- กชกร สุวรรณรัตน์. (2552). **วิธีดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด กรณีศึกษาหมู่บ้านเอชชะยาเสพติด ตำบลแม่ทะลบ อำเภอไชยปราการ จังหวัดเชียงใหม่**. วิทยานิพนธ์ รป.ม. (รัฐประศาสนศาสตร์). เชียงใหม่ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. ถ่ายเอกสาร.
- กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. (2556). **ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น**. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.
- กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. (2552). **ยุทธศาสตร์การป้องกันและปราบปรามยาเสพติด**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายยุทธศาสตร์กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด.
- กฤษ เพิ่มทันจิตต์. (2540). **เอกสารประกอบการบรรยายวิชา รศ. 786 การวางแผนและการวิเคราะห์โครงการ**. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- จังหวัดอุดรดิตถ์. (2555. ก). **แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555**. อุดรดิตถ์ : ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุดรดิตถ์.
- _____. (2555. ข). **รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด จังหวัดอุดรดิตถ์ปีงบประมาณ พ.ศ.2555**. อุดรดิตถ์ : ศูนย์อำนวยการพลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุดรดิตถ์.
- เจलय แสงอุตสาห์. (2544). **การนำนโยบายไปปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : คณะพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- ชาติชาย ไกรงไพบูลย์ เป็นผู้ให้สัมภาษณ์, แสนเพลิน ขันทะศิลา เป็นผู้สัมภาษณ์, ที่สำนักงานส่งเสริมปกครองท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตถ์ เมื่อ 1 มกราคม 2558.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. (2546). **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์. (2554). **สถิติคดีอาญาและสถานภาพอาชญากรรมตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์ ประจำปี 2546 – 2549**. อุดรดิตถ์ : ตำรวจภูธรจังหวัดอุดรดิตถ์.
- ตำรวจภูธรภาค 6. (2553). **แผนปฏิบัติการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553**. พิษณุโลก : ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติด ตำรวจภูธรภาค 6.

- ตำราจรรยาบรรณ 6. (2555). แนวทางการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม. พิษณุโลก :
ตำราจรรยาบรรณ 6.
- ถวัลย์ วรเทพพิพิงค์. (2539). เอกสารประกอบการสอน รศ.640นโยบายสาธารณะและการ
วางแผน. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2539). ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทักษิณ ชินวัตร. “การปฏิรูประบบราชการ,” พิธีเปิดการสัมมนาทางวิชาการ ประจำปี 2545
สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. 16 มีนาคม 2545.
- ชนะชัย ผดุงชิตี. (2550). พระมหากษัตริย์นักปกครอง นักกฎหมาย. กรุงเทพฯ : นิติรัฐ.
- ชิตีรัตน์ วิศาลเวทย์. (2540). การวางแผนกลยุทธ์สำหรับผู้บริหารสถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์
อุดรดิตถ์ : สถาบันราชภัฏอุดรดิตถ์.
- นภดล กรรณิกา. (2549). การประเมินยุทธศาสตร์บริหารจัดการเพื่อการแก้ไขปัญหาเสพติด.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์กรมตำรวจ.
- แนวคิดและความหมายของการบริหารและการบริหารจัดการ. [ออนไลน์]. (2555). แหล่งที่มา :
<http://www.wiruch.com/>.
- บุญธรรม กิจปริดาบริสุทธ์. (2546). การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์. พิมพ์ครั้งที่ 6.
กรุงเทพฯ : จามจุรีโปรดักท์.
- บุญรงค์ นิลวงศ์. (2537). การบริหารทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์สี่ไทย
- ปกรณ์ ปรียากร. (2544). การวางแผนกลยุทธ์ : แนวคิดและแนวทางเชิงประยุกต์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : เสมาธรรม.
- ประวัติความเป็นมาของยาเสพติด. [ออนไลน์]. (2556). แหล่งที่มา : [http://www.oncb.go.th/
PortalWeb/applications/collaboration/blog/user/internet/vieweachdiary.do](http://www.oncb.go.th/PortalWeb/applications/collaboration/blog/user/internet/vieweachdiary.do)
- ประสาร มฤคพิทักษ์และคนอื่นๆ. (2541). อานันท์ ปันยารชุน ชีวิตความคิดและการงานของอดีต
นายกรัฐมนตรีสองสมัย. กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้ง.
- ปาน กิมปีและคณะ. (2543). พลังเครือข่ายชุมชนต่อการแก้ไขปัญหาเสพติด. กรุงเทพฯ :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปรีดิยาทร เทวกุล. (2550 : มกราคม – กุมภาพันธ์). นโยบายรัฐบาลเกี่ยวกับการเสริมสร้าง
ข้าราชการมืออาชีพและคุณธรรมในราชการ. วารสารข้าราชการ. (52) 1 : 18-19.

- ปัญญา สุขแสน , สมพิศ สุขแสน และพิสุทธิ์ ศรีจันทร์. (2547). รายงานการวิจัยห้องสมุดมีชีวิต
การบริหารจัดการสารสนเทศทางวิชาการและท้องถิ่นบนเครือข่ายอินเทอร์เน็ต.
อุตรดิตถ์ : สำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.
- ปัญหาเสพติด. [ออนไลน์]. (2557). แหล่งที่มา : <http://www.nmt.ac.th/product/web/1/d1.html>
- พิเชษฐ ชาติะโชติ. (2557). แนวทางการปราบปรามยาเสพติดของตำรวจภูธรจังหวัดอุตรดิตถ์.
วิทยานิพนธ์ ปร.ม.(การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท). อุตรดิตถ์ :
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์. ถ่ายเอกสาร.
- ยาเสพติด. (2555). กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด. กรุงเทพฯ : ฝ่ายยุทธศาสตร์
กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด.
- ยาเสพติดกำเนิดใหม่ 10 ชนิด. [ออนไลน์]. (2552). แหล่งที่มา : <http://www.oncb.go.th/PortalWeb/applications/collaboration/blog/user/internet/vieweachdiary.do>
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2542). การประเมินผลโครงการ แนวคิด และแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2542). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542. กรุงเทพฯ : นานมีบุ๊ค.
รายงานผลการดำเนินการตามยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติดจังหวัดอุตรดิตถ์
ปีงบประมาณ พ.ศ.2555. (2555). อุตรดิตถ์ : ถ่ายเอกสาร.
- วรเดช จันทรศร. (2548). การบริหารโครงการพัฒนาของรัฐ. กรุงเทพฯ : กราฟิคฟอร์แมท.
- วอมสลีย์, แกรี่ แอล. (2546). แปลงรูป เปลี่ยนราก : บริหารรัฐกิจในศตวรรษที่ 21. แปลโดย
อัมพร ชำรงลักษณ์. กรุงเทพฯ : โครงการจัดพิมพ์คบไฟ.
- วันชัย วัฒนศัพท์, ผู้แปล. (2544). คู่มือการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจของชุมชน.
นนทบุรี : สถาบันพระปกเกล้า.
- วันชัย มีชาติ. (2549). การบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิรัช วิรัชนิภาวรรณ. (2545). การบริหารเมืองหลวงและการบริหารท้องถิ่น : สหรัฐอเมริกา
อังกฤษ ฝรั่งเศส ญี่ปุ่น และไทย. กรุงเทพฯ : โฟร์เพช.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2547). สารานุกรมการปกครองท้องถิ่น หมวดโครงสร้างการบริหารราชการ
แผ่นดินกับการปกครองท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : ชรรมดาเพรส.
- สมบัติ ชำรงชัยวงศ์. (2540). นโยบายสาธารณะ : แนวคิดการวิเคราะห์และกระบวนการ.
กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- สมพิศ สุขแสน. (2551). **นโยบายสาธารณะและการวางแผน**. อุดรดิตต์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตต์.
- _____. (2555). **นโยบายสาธารณะและการวางแผน**. อุดรดิตต์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏ
อุดรดิตต์.
- สมศักดิ์ ฤทธิ์ภักดี. (2551). **การมีส่วนร่วมในการป้องกันปัญหาเสพติดของบุคลากรองค์การ
บริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม**. วิทยานิพนธ์ ร.บ.
(นโยบายสาธารณะ). มหาสารคาม : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ถ่ายเอกสาร.
- สมฤดี นิโครวัฒน์ยิ่งยง. (2544). **การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม**. กรุงเทพฯ : สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย.
- สยามจดหมายเหตุ. (2545). **บันทึกข่าวและเหตุการณ์ พ.ศ.2545**. กรุงเทพฯ : เอนิวคอร์ดปอเรชั่น.
- สัมพันธ์ รอดพึ่งครุฑ. (2551). **การพัฒนารูปแบบการป้องกันปัญหาเสพติดโดยการมีส่วนร่วม
ของชุมชนในเขตเทศบาลเมืองอุดรดิตต์**. ปริญญาานิพนธ์ ศศ.ค. (พัฒนาสังคม). พิษณุโลก
: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร. ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด. (2552). **การสำรวจสถานการณ์การใช้
ยาเสพติด 9 จังหวัดภาคเหนือตอนล่าง**. กรุงเทพฯ : ซีซี.
- _____. (2553). **มาตรการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด**. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ภาค 6. (2556). **สรุปรายงานสถานการณ์
ด้านการข่าวยาเสพติด 6 เดือนหลัง (เมษายน – กันยายน 2553)**. พิษณุโลก : แผนงานและ
งบประมาณ สำนักงาน ป.ป.ส.ภาค 6.
- สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุดรดิตต์. (2555). **สถานการณ์ยาเสพติดจังหวัดอุดรดิตต์**.
อุดรดิตต์ : ประชาสัมพันธ์จังหวัดอุดรดิตต์.
- สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตต์. (2556). **บรรยายสรุปองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัด
อุดรดิตต์**. อุดรดิตต์ : ท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตต์.
- สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2553). **การพัฒนาสถานีตำรวจเพื่อประชาชน**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์
กรมตำรวจ.
- สิน พันธุ์พินิจ. (2547). **เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
พรหมสุวรรณ. (2540, มกราคม – มีนาคม). “การวางแผนกลยุทธ์ในยุค ค.ศ. 2020.
วารสารนักบริหาร.

- สิริวุฒิ บูรณพิร. (2540). กลยุทธ์การตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- สิริพร กองทรง. (2556). แนวทางการให้ความร่วมมือของผู้นำชุมชนในการแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษในเขตจังหวัดพิจิตร. วิทยานิพนธ์ รม.ม.(การบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท). อุดรดิตถ์ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์. ถ่ายเอกสาร.
- สุทธิรัตน์ ชื่นอารมณ. (2551). ยุทธศาสตร์การป้องกันปัญหาเสพติดของผู้นำชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคู่งกระถิน อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา). ราชบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง. ถ่ายเอกสาร.
- สุรัสวดี ราชกุลชัย. (2543). การวางแผนและการควบคุมทางการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จามจุรี.
- สุรีย์ บุญญานุกงศ์. (2552). รูปแบบและกระบวนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน. กรุงเทพฯ : ถ่ายเอกสาร.
- สุวิทย์ มูลคำ. (2547). กลยุทธ์การสอนคิดแก้ปัญหา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อดิศร อินสด. (2553). การบูรณาการการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่ภาคเหนือตอนล่าง. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- อภิชัย พันธเสน. (2541). พัฒนาชนบทไทย : สมุทัยและมรรค ตอนที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และภาพรวมของการพัฒนา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- อรทัย ก๊กผล และปรัชญา ชิพเจริญรัตน์. (2547). การเมืองและการมีส่วนร่วมในระดับท้องถิ่น. นนทบุรี : สถาบันพระปกเกล้า.
- อุทัย เลาหวิเชียร. (2544). รัฐประศาสนศาสตร์ ลักษณะวิชาและมิติต่างๆ. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- เอื้อมเดือน ไชยหาร. (2542). ลักษณะเครือข่ายชุมชนเพื่อการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดในชุมชน. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.(การบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ถ่ายเอกสาร

Easton, David. (1965). The Political System Under Stress, In a frame work for Political Analysis. Englewood Cliffs : Prentice – Hall.

Sorg, James D. (1983). **A Typology of Implement Behaviors of Street-Level Bureaucrats.** Ohio : Blackwell.

Van Meter, Donald S. & Van Horn, Carl E. (2539). **“The Policy Implementation Process : A Conceptual Framework,”** ในเอกสารประกอบการสอนวิชา รศ.740 การนำนโยบายไปปฏิบัติ ฉบับที่ 1. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

แบบตรวจสอบความสอดคล้องของแบบสอบถามเพื่อการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ

ชื่อ - สกุล ผู้เชี่ยวชาญ

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าข้อความที่ผู้วิจัยนำไปใช้เป็นข้อความในแบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ มีความตรงตามเนื้อหาและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการวิจัยหรือไม่ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องความคิดเห็นและให้ ข้อเสนอแนะดังนี้

- +1 หมายถึง คำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าคำถามนั้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
 -1 หมายถึง คำถามนั้นไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ตอนที่ 1 คำถามเกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านโครงสร้างองค์กร อปท.กำหนดโครงสร้างการบริหารงานขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	การจัดโครงสร้างของอปท.มีลักษณะแนวตั้งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
3	อปท.ไม่ได้กำหนดส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
4	อปท.กำหนดภารกิจหน้าที่ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่ชัดเจน				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านโครงสร้างองค์กร(ต่อ)				
5	การสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของสาย การบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ				
6	ขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.มีความสลับซับซ้อน				
7	การมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน				
	ด้านบุคลากร				
1	อปท.ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบโดยเฉพาะในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	บุคลากรของอปท.ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจงานดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
3	บุคลากรของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
4	บุคลากรของอปท.ไม่สามารถปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้สอดคล้องเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ได้				
5	บุคลากรของอปท.ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
6	บุคลากรของอปท.ไม่ได้รับการส่งเสริมเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ให้โทษ เช่น การได้รับการอบรม และการศึกษาดูงาน				
7	บุคลากรของอปท.ขาดการเอาใจริงเอางังในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านงบประมาณ				
1	อปท.มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ				
2	อปท.จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์				
3	อปท.มีระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ไม่ยืดหยุ่นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
4	อปท.มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่ตรงตามวัตถุประสงค์				
5	อปท.มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่คุ้มค่า				
6	อปท.ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่				
7	อปท.ขาดการติดตามและควบคุมการใช้งบประมาณการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ				
1	อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องสแกนตรวจจับสารเสพติด กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิद्यุสื่อสาร				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ(ต่อ)				
2	วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษของอปท.ขาดคุณภาพไม่พร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสฟติดในบัสสาวะเสื่อมคุณภาพ				
3	อปท.มีวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษไม่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องสแกนสารเสฟติด กล้องวงจรปิด วิทยุสื่อสาร				
4	อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษไม่เหมาะสมกับภารกิจในการป้องปราบหยาเสฟติด เช่น การติดไฟแสงสว่าง คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ				
5	อปท.ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ				
6	อปท.ขาดการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการจัดจ่ายวัสดุอุปกรณ์				
	ด้านภาวะผู้นำ				
1	ผู้นำอปท.ไม่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษอย่างแท้จริง				
2	ผู้นำอปท.ขาดการสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์				
3	ผู้นำอปท.ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษ				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านภาวะผู้นำ(ต่อ)				
4	ผู้นำอปท.ขาดการตัดสินใจที่เด็ดขาดในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
5	ผู้นำอปท.ขาดการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
6	ผู้นำอปท.ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
7	ผู้นำอปท.ขาดการกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง				
	ด้านการติดต่อสื่อสาร				
1	อปท.มีระบบการติดต่อสื่อสารไม่เอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	รูปแบบการติดต่อสื่อสารของอปท.ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เหมาะสม				
3	เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท. ไม่เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ยานพาหนะ				
4	เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท. ไม่ทันสมัย				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านการติดต่อสื่อสาร(ต่อ)				
5	การติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน เช่น การสื่อสารไม่เป็นลายลักษณ์อักษร				
6	อปท.มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่หลากหลายจึงส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร				
7	อปท.ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง				
	ด้านการมีส่วนร่วม				
1	หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง				
2	อปท.ขาดการสนับสนุนให้ภาคีเครือข่าย องค์กรต่างๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
3	ภาคเอกชนในพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
4	ประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล				
5	บุคลากรของอปท.ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง				
6	ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านการควบคุมและประเมินผล อปท.ขาดหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	อปท.ขาดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
3	อปท.ขาดข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
4	อปท.ขาดการรายงานผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ				
5	เจ้าหน้าที่ของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
6	อปท.ไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษในระยะต่อไป				

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา
 เสพติคให้โทษ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร
 ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการ
 ติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านโครงสร้างองค์กร อปท.ควรกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของอปท.ให้มีความ คล่องตัวในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติคให้โทษ				
2	อปท.ควรจัดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมและเอื้อต่อการปฏิบัติงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษ				
3	อปท.ควรมีการกำหนดส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษ				
4	อปท.ควรกำหนดภารกิจหน้าที่ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษให้มีความชัดเจน และง่ายต่อการ ปฏิบัติ				
5	อปท.ควรมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอน ของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ				
6	อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษให้มีความคล่องตัว ลดปัญหาความสลับซับซ้อน				
7	อปท.ควรมีการมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติคให้โทษให้มีความชัดเจนและเป็น ลายลักษณ์อักษร				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านบุคลากร อปท.ควรสรรหามูลากรที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	อปท.ควรมีการสร้างควมเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษกับบุคลากรรับทราบอย่างถ่องแท้				
3	อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การอบรมสัมมนา หรือการศึกษาดูงาน				
4	อปท.ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้สอดคล้องเป้าหมายของยุทธศาสตร์ได้				
5	อปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การประกาศยกย่อง				
6	อปท.ควรมีการสร้างเสริมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การจัดอบรม และการส่งไปศึกษาดูงาน				
7	อปท.ควรมีการกระตุ้นให้บุคลากรเอาจริงเอาจังในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอยู่เสมอ				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านงบประมาณ อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	อปท.ควรจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้รวดเร็วทันเหตุการณ์				
3	อปท.ควรเสนอให้ผู้ที่มีอำนาจออกระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ยืดหยุ่นสามารถเอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
4	อปท.ควรใช้งบประมาณให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
5	อปท.ควรใช้งบประมาณให้คุ้มค่าในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
6	อปท.ควรแสวงหา/ขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่				
7	อปท.ควรมีการติดตามและควบคุมการใช้งบประมาณการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างต่อเนื่อง				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ อปท.ควรดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ เครื่องสแกนตรวจจับสารเสพติด กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร				
2	อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสพติดในปีสภาวะ				
3	อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์ เครื่องสแกน กล้องวงจรปิด วิทยุสื่อสาร				
4	อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมกับภารกิจในการป้องปราบยาเสพติด เช่น การติดไฟแสงสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ				
5	อปท.ควรมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ				
6	อปท.ควรมีการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการจัดจ่ายวัสดุอุปกรณ์				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านภาวะผู้นำ ผู้นำอปท.ควรให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษอย่างแท้จริงโดยมีการประชุมชี้แจงให้บุคลากร ทุกคนได้รับทราบ				
2	ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสาร				
3	ผู้นำอปท.ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้โทษ				
4	ผู้นำอปท.ควรมีการตัดสินใจที่เด็ดขาดในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ				
5	ผู้นำอปท.ควรปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ เช่น ไม่เกี่ยวข้องกับ ยาเสพติด หรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง				
6	ผู้นำอปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาใน การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ให้โทษ เช่น การใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาความดี ความชอบ/การลงโทษผู้กระทำความผิด				
7	ผู้นำอปท.ควรกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง โดยให้ ผู้ปฏิบัติงานรายงานผลการดำเนินงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
	ด้านการติดต่อสื่อสาร				
1	อปท. ควรกำหนดรูปแบบการติดต่อสื่อสารในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างเหมาะสมทั้งการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร				
2	อปท. ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษของให้เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์				
3	อปท. ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ				
4	อปท. ควรมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้ชัดเจน เช่น การสื่อสารแบบเป็นลายลักษณ์อักษร				
5	อปท. ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์				
6	อปท. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านการมีส่วนร่วม อปท.ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่สนับสนุน การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง				
2	อปท.ควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆในชุมชนทุกส่วนใน พื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ				
3	อปท.ควรประสานงานขอความร่วมมือจากภาคเอกชนในพื้นที่ใน การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดให้โทษ				
4	อปท.ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล				
5	บุคลากรของอปท.ควรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่าง แท้จริง				
6	อปท.ควรส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ โดยมีตัวแทนเข้าร่วม เป็นคณะกรรมการ				

ข้อ	รายการ	ระดับปัญหา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1	ด้านการควบคุมและประเมินผล อปท.ควรจัดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
2	อปท.ควรจัดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล				
3	อปท.ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างต่อเนื่องทุกๆ 3 เดือน				
4	อปท.ควรรายงานผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ เช่นแจ้งในที่ประชุมประจำเดือน/เอกสาร				
5	อปท.ควรอบรมเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างถูกต้องเพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ				
6	อปท.ควรรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขในระยะต่อไป				

แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ว่าที่ร้อยโท ธรรมรัตน์ สนวนสุ

ชื่อ - สกุล ผู้วิจัย นายแสนเพลิน จันทร์ทะศิลา (นักศึกษารปม.รุ่นที่ 10)

แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล ผู้เชี่ยวชาญ นายเศรษฐไชย หทัยวรรณ

ชื่อ - สกุล ผู้วิจัย นายแสนเพลิน จันทร์ทะศิลา (นักศึกษารปม.รุ่นที่ 10)

แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรูญ คำทิพย์

ชื่อ - สกุล ผู้วิจัย นายแสนเพลิน จันทร์ทะศิลา (นักศึกษารปม.รุ่นที่ 10)

แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติภณ กิตยานุรักษ์

ชื่อ - สกุล ผู้วิจัย นายแสนเพลิน จันทะศิลา (นักศึกษารปม.รุ่นที่ 10)

แบบตรวจสอบเครื่องมือวิจัยเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

ชื่อ - สกุล ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชฎุมิ สีชมพู่

ชื่อ - สกุล ผู้วิจัย นายแสนเพลิน จันทะศิลา (นักศึกษารปม.รุ่นที่ 10)

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

2. แบบสอบถามฉบับนี้มี 3 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล

ตอนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้านเช่นเดียวกับตอนที่ 2

3. ข้อมูลที่ได้รับจากท่านมีความสำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ จึงขอความกรุณาจากท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามนี้ให้ครบทุกข้อตามความเป็นจริง

4. ข้อมูลที่ท่านตอบแบบสอบถามฉบับนี้จะถือเป็นความลับ ทั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยในภาพรวมโดยไม่มีผลกระทบต่อท่านแต่อย่างใดทั้งทางตรงและทางอ้อม

ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามครั้งนี้ด้วยความตั้งใจจริง

(นายแสนเพลิน ชันทะศิลา)

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ

- 1) ชาย 2) หญิง

2. อายุ

- 1) น้อยกว่า 25 ปี 2) 25 - 34 ปี
 3) 35 - 44 ปี 4) 45 ปีขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

- 1) มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช. 2) อนุปริญญา/ปวส.หรือเทียบเท่า
 3) ปริญญาตรี 4) สูงกว่าปริญญาตรี

4. ตำแหน่ง

- 1) นายกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) ประธานสภาท้องถิ่น
 3) ปลัดกองค้กรปกครองส่วนท้องถิ่น 4) เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

5. ระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่

- 1) น้อยกว่า 2 ปี 2) 3 - 5 ปี
 3) 6 - 8 ปี 4) 9 ปีขึ้นไป

6. สถานภาพ

- 1) โสด 2) สมรส/มีครอบครัว
 3) หย่าร้าง/แยกกันอยู่

7. รายได้ต่อเดือน

- 1) ต่ำกว่า 10,000 บาท 2) 10,001 - 15,000 บาท
 3) 15,001 - 20,000 บาท 4) 20,001 - 30,000 บาท
 5) เกินกว่า 30,000 บาท

**ตอนที่ 2 ปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร
ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร
ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล เป็นอย่างไร แล้วทำเครื่องหมาย ✓
ลงในช่องที่กำหนดตามความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียว โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง เป็นปัญหาระดับมากที่สุด
 คะแนน 4 หมายถึง เป็นปัญหาระดับมาก
 คะแนน 3 หมายถึง เป็นปัญหาระดับปานกลาง
 คะแนน 2 หมายถึง เป็นปัญหาระดับน้อย
 คะแนน 1 หมายถึง เป็นปัญหาระดับน้อยที่สุด

หมายเหตุ คำว่า อปท. หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
1	ด้านโครงสร้างองค์กร อปท.กำหนดโครงสร้างการบริหารงานขาดความคล่องตัวในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
2	การจัดโครงสร้างของอปท.มีลักษณะแนวตั้งเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
3	อปท.ไม่ได้กำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
4	อปท.กำหนดภารกิจหน้าที่ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่ชัดเจน					

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
5	ด้านโครงสร้างองค์กร(ต่อ) การสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่เป็นไปตามขั้นตอน ของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่ที่รับผิดชอบ					
6	ขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.มีความสลับซับซ้อน					
7	การมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน					
8	ด้านบุคลากร อปท.ไม่มีบุคลากรที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
9	บุคลากรของอปท.ขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการกิจการดำเนินงาน ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
10	บุคลากรของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติงานด้าน การป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
11	บุคลากรของอปท.ไม่สามารถปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้สอดคล้องกับเป้าหมาย ของยุทธศาสตร์ได้					
12	บุคลากรของอปท.ขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
13	บุคลากรของอปท.ไม่ได้รับการส่งเสริมเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด ให้โทษ เช่น การได้รับการอบรม และการศึกษาดูงาน					
14	บุคลากรของอปท.ขาดการเอาใจจริงเอาใจในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
15	ด้านงบประมาณ อปท.มีงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ					
16	อปท.จัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษล่าช้าไม่ทันเหตุการณ์					
17	อปท.มีระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ไม่ยืดหยุ่นในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
18	อปท.มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่ตรงตามวัตถุประสงค์					
19	อปท.มีการใช้งบประมาณในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่คุ้มค่า					
20	อปท.ไม่ได้รับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่เป้าหมาย					
21	อปท.ขาดการติดตามและควบคุมการใช้งบประมาณการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
22	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร					

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
23	ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ(ต่อ) วัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษของอปท.ขาดคุณภาพไม่พร้อมที่จะ ใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสฟติดในบัสสภาวะเสื่อมคุณภาพ					
24	อปท.มีวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษไม่ทันสมัย เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด วิทยุสื่อสาร					
25	อปท.มีวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษ ไม่เหมาะสมกับภารกิจในการป้องปราบหยาเสฟติด เช่น การติด ไฟแสงสว่าง คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ					
26	อปท.ขาดการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา หยาเสฟติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ					
27	อปท.ขาดการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการ ใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการจัดจ่ายวัสดุ อุปกรณ์					
28	ด้านภาวะผู้นำ ผู้นำอปท.ไม่ให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ใน การป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษอย่างแท้จริง					
29	ผู้นำอปท.ขาดการสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟติดให้โทษอย่าง เพียงพอ เช่น งบประมาณ บุคลากร วัสดุอุปกรณ์					
30	ผู้นำอปท.ขาดความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการ ดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาหยาเสฟ ติดให้โทษ					

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
31	ด้านภาวะผู้นำ(ต่อ) ผู้นำอปท.ขาดการตัดสินใจที่เด็ดขาดในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
32	ผู้นำอปท.ขาดการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
33	ผู้นำอปท.ขาดการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ได้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
34	ผู้นำอปท.ขาดการกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง					
35	ด้านการติดต่อสื่อสาร อปท.มีระบบการติดต่อสื่อสารไม่เอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
36	รูปแบบการติดต่อสื่อสารของอปท.ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่เหมาะสม					
37	เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ ยานพาหนะ					
38	เครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ทันสมัย					

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
39	ด้านการติดต่อสื่อสาร(ต่อ) การติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษของอปท.ไม่ชัดเจน เช่น การสื่อสารไม่เป็นลายลักษณ์อักษร					
40	อปท.มีช่องทางในการติดต่อสื่อสารในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษไม่หลากหลายจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการติดต่อสื่อสาร					
41	อปท.ไม่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง					
42	ด้านการมีส่วนร่วม หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องขาดความร่วมมือในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง					
43	อปท.ขาดการสนับสนุนให้ภาคีเครือข่าย องค์กรต่างๆ ในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
44	ภาคเอกชนในพื้นที่ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
45	ประชาชนขาดจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล					
46	บุคลากรของอปท.ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง					
47	ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนขาดการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					

รายการ		ระดับปัญหา				
		5	4	3	2	1
48	ด้านการควบคุมและประเมินผล อปท.ขาดหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
49	อปท.ขาดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
50	อปท.ขาดข้อมูลในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
51	อปท.ขาดการรายงานผลการประเมินการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ					
52	เจ้าหน้าที่ของอปท.ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการควบคุมและ ประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ					
53	อปท.ไม่นำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานตาม ยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษใน ระยะต่อไป					

ตอนที่ 3 แนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิษฐ์ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากร
ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ ด้านภาวะผู้นำ ด้านการติดต่อสื่อสาร
ด้านการมีส่วนร่วม และด้านการควบคุมและประเมินผล ควรเป็นอย่างไร ให้ท่านทำ
เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่กำหนดให้ โดยสามารถตอบคำถามได้มากกว่า 1 ข้อ

1. ด้านโครงสร้างองค์กร

- 1) อปท.ควรกำหนดโครงสร้างการบริหารงานของอปท.ให้มีความคล่องตัวในการบริหารงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 2) อปท.ควรจัดโครงสร้างองค์กรที่เหมาะสมและเอื้อต่อการปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 3) อปท.ควรมีการกำหนดกอง/ส่วน/ฝ่ายเฉพาะเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 4) อปท.ควรกำหนดภารกิจหน้าที่ตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความชัดเจน และง่ายต่อการปฏิบัติ
- 5) อปท.ควรมีการสั่งการในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เป็นไปตามขั้นตอนของสายการบังคับบัญชาหรือตามภาระหน้าที่รับผิดชอบ
- 6) อปท.ควรปรับปรุงขั้นตอนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความคล่องตัว ลดปัญหาความสลับซับซ้อน
- 7) อปท.ควรมีการมอบหมายงานให้ผู้ปฏิบัติตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีความชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร

2. ด้านบุคลากร

- 8) อปท.ควรสรรหาบุคลากรที่รับผิดชอบ โดยเฉพาะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 9) อปท.ควรมีการสร้าง ความเข้าใจเกี่ยวกับภารกิจในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษกับบุคลากรรับทราบอย่างถ่องแท้
- 10) อปท.ควรส่งเสริมให้บุคลากรศึกษาหาความรู้ เช่น การศึกษาดูงาน การอบรม สัมมนาเพื่อชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 11) อปท.ควรส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรสามารถปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้สอดคล้องเป้าหมายของยุทธศาสตร์ได้

- 12) อปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจให้แก่บุคลากรในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ เช่น การพิจารณาความดีความชอบ การประกาศยกย่อง
- 13) อปท.ควรมีการส่งเสริมบุคลากรเพื่อเพิ่มพูนทักษะในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ เช่น การจัดอบรม และการส่งไปศึกษาดูงาน
- 14) อปท.ควรมีการกระตุ้นให้บุคลากรเอาใจจริงเอาใจงในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอยู่เสมอ

3. ด้านงบประมาณ

- 15) อปท.ควรกำหนดงบประมาณให้เพียงพอในการสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ
- 15) อปท.ควรจัดสรรงบประมาณตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้รวดเร็วทันเหตุการณ์
- 17) อปท.ควรเสนอให้ผู้ที่มีอำนาจออกระเบียบ/ประกาศการใช้งบประมาณที่ยืดหยุ่นสามารถเอื้อต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ
- 18) อปท.ควรใช้งบประมาณให้ตรงตามวัตถุประสงค์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ
- 19) อปท.ควรใช้งบประมาณให้คุ้มค่าในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษ
- 20) อปท.ควรแสวงหา/ขอรับงบประมาณสนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในพื้นที่
- 21) อปท.ควรมีการติดตามและควบคุมการใช้งบประมาณการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษอย่างต่อเนื่อง

4. ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ

- 22) อปท.ควรดำเนินการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น คอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด การติดไฟแสงสว่าง ยานพาหนะ น้ำยาตรวจสอบสารเสพติด วิทยุสื่อสาร
- 23) อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษที่มีคุณภาพและพร้อมที่จะใช้งานเช่น น้ำยาตรวจสอบสารเสพติดในปัสสาวะ
- 24) อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดให้โทษให้มีความทันสมัย เช่นคอมพิวเตอร์ กล้องวงจรปิด วิทยุสื่อสาร

- 25) อปท.ควรมีการจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสมกับภารกิจในการป้องปราบยาเสพติด เช่น การติดไฟแสงสว่างที่เหมาะสมเพียงพอ คอมพิวเตอร์ ยานพาหนะ
- 26) อปท.ควรมีการซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้มีสภาพดีพร้อมที่จะปฏิบัติงานอยู่เสมอ
- 27) อปท.ควรมีการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์

5. ด้านภาวะผู้นำ

- 28) ผู้นำอปท.ควรให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างแท้จริง โดยมีการประชุมชี้แจงให้บุคลากรทุกคนได้รับทราบ
- 29) ผู้นำอปท.ควรสนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเพียงพอ เช่น บุคลากร งบประมาณ ยานพาหนะ คอมพิวเตอร์ วิทยุสื่อสาร
- 30) ผู้นำอปท.ควรให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่สำหรับการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 31) ผู้นำอปท.ควรมีการตัดสินใจที่เด็ดขาดในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 32) ผู้นำอปท.ควรปฏิบัติตัวให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ปฏิบัติงานในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น ไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด หรือเอื้อประโยชน์ให้กับบุคคลใดบุคคลหนึ่ง
- 33) ผู้นำอปท.ควรมีการสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การใช้ระบบคุณธรรมในการพิจารณาความดีความชอบ/การลงโทษผู้กระทำความผิด
- 34) ผู้นำอปท.ควรกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง โดยให้ผู้ปฏิบัติงานรายงานผลการดำเนินงานอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

6. ด้านการติดต่อสื่อสาร

- 35) อปท. ควรกำหนดรูปแบบการติดต่อสื่อสารในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างเหมาะสมทั้งการสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร
- 36) อปท. ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เพียงพอ เช่น วิทยุสื่อสาร โทรศัพท์ คอมพิวเตอร์
- 37) อปท. ควรจัดหาเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัยในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 38) อปท. ควรมีการติดต่อสื่อสารกับผู้ปฏิบัติงานในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้ชัดเจน เช่น การสื่อสารแบบเป็นลายลักษณ์อักษร
- 39) อปท. ควรใช้ช่องทางในการติดต่อสื่อสารที่มีความหลากหลายในดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ เช่น การสื่อสารโดยการพูด หนังสือ โทรศัพท์ วิทยุสื่อสาร คอมพิวเตอร์
- 40) อปท. ควรเปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษได้ติดต่อสื่อสาร 2 ทาง

7. ด้านการมีส่วนร่วม

- 41) อปท. ควรขอความร่วมมือจากหน่วยงานภาครัฐในพื้นที่สนับสนุนการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างจริงจัง
- 42) อปท. ควรสนับสนุนให้ภาคี องค์กรต่างๆ ในชุมชนทุกส่วนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 43) อปท. ควรประสานงานขอความร่วมมือจากภาคเอกชนในพื้นที่ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 44) อปท. ควรส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมตัดสินใจ ร่วมลงมือปฏิบัติ ตลอดจนร่วมติดตามและประเมินผล
- 45) บุคลากรของอปท. ควรให้ความร่วมมือในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างแท้จริง
- 46) อปท. ควรส่งเสริมให้ภาคีเครือข่ายในชุมชน เช่น บ้าน/ชุมชน วัด โรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ โดยมีตัวแทนเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการ

8. ด้านการควบคุมและประเมินผล

- 47) อปท.ควรจัดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 47) อปท.ควรจัดระบบการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษให้เหมาะสม โดยเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการประเมินผล
- 49) อปท.ควรมีการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษอย่างต่อเนื่องทุกๆ 3 เดือน
- 50) อปท.ควรรายงานผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ เช่นแจ้งในที่ประชุมประจำเดือน/เอกสาร
- 51) อปท.ควรอบรมเจ้าหน้าที่ให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการประเมินผลอย่างถูกต้อง เพื่อประโยชน์ในการประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษ
- 52) อปท.ควรนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

1.4 แนวทางด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ เช่น การจัดหาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือให้เพียงพอ มีคุณภาพ มีความทันสมัย เหมาะสมกับภารกิจ การซ่อมแซมบำรุงรักษาวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินงาน และการจัดระบบของวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่เอื้อต่อการใช้งาน เช่น การจัดทำบัญชีวัสดุอุปกรณ์และการเบิกจ่ายวัสดุอุปกรณ์

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.5 แนวทางด้านภาวะผู้นำ เช่น การให้ความสำคัญกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสฟตีดให้โทษอย่างแท้จริง มีการประชุมชี้แจงให้บุคลากรทุกคนได้รับทราบ สนับสนุนทรัพยากรการบริหารจัดการที่เพียงพอ การให้ความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นในพื้นที่ มีการตัดสินใจที่เด็ดขาด การสร้างขวัญและกำลังใจแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา และการกำกับดูแล/ควบคุมการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสฟตีดให้โทษอย่างจริงจัง

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

1.8 แนวทางด้านการควบคุมและประเมินผล เช่น การจัดให้มีหน่วยงานเฉพาะในการประเมินผลการดำเนินงาน การจัดระบบการติดตามประเมินผล มีการประเมินผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง การรายงานผลการประเมินให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายรับทราบ การนำผลการประเมินการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.9 ข้อเสนอแนะแนวทางในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติดให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรติดัดด้านอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูง
นายแสนเพลิน จันทะศิลา
ผู้วิจัย

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruity : IOC)

เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านโครงสร้างองค์กร						
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	+1	0	0.8
4	+1	+1	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านบุคลากร						
8	+1	+1	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	+1	+1	+1	1
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	+1	+1	1

แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruity : IOC)
เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน(ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านงบประมาณ						
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	1
20	+1	+1	+1	+1	+1	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ						
22	+1	+1	+1	+1	0	0.8
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	1
25	+1	+1	+1	+1	+1	1
26	+1	+1	+1	+1	+1	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านภาวะผู้นำ						
28	+1	+1	+1	+1	+1	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	1
31	+1	+1	+1	+1	+1	1
32	+1	+1	+1	+1	+1	1
33	+1	+1	+1	+1	+1	1
34	+1	+1	+1	+1	+1	1

แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruity : IOC)(ต่อ)
เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน(ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านการติดต่อสื่อสาร						
35	+1	+1	+1	+1	+1	1
36	+1	+1	+1	+1	+1	1
37	+1	+1	+1	+1	+1	1
38	+1	+1	+1	+1	+1	1
39	+1	+1	+1	+1	+1	1
40	+1	+1	+1	+1	+1	1
41	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านการมีส่วนร่วม						
42	+1	+1	+1	+1	+1	1
43	+1	+1	+1	+1	+1	1
44	+1	+1	+1	+1	+1	1
45	+1	+1	+1	+1	+1	1
46	+1	+1	+1	+1	+1	1
47	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านการควบคุมและประเมินผล						
48	+1	+1	+1	+1	+1	1
49	+1	+1	+1	+1	+1	1
50	+1	+1	+1	+1	+1	1
51	+1	+1	+1	+1	+1	1
52	+1	+1	+1	+1	+1	1
53	+1	+1	+1	+1	+1	1

ผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruity : IOC)

เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิษฐ์ 8 ด้าน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านโครงสร้างองค์กร						
1	+1	+1	+1	+1	+1	1
2	+1	+1	+1	+1	+1	1
3	+1	+1	+1	+1	0	0.8
4	+1	+1	+1	+1	+1	1
5	+1	+1	+1	+1	+1	1
6	+1	+1	+1	+1	+1	1
7	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านบุคลากร						
8	+1	+1	+1	+1	+1	1
9	+1	+1	+1	+1	+1	1
10	+1	+1	+1	-1	+1	0.6
11	+1	+1	+1	+1	+1	1
12	+1	+1	+1	+1	+1	1
13	+1	+1	+1	+1	+1	1
14	+1	+1	+1	+1	+1	1

แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruity : IOC)
เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุดรดิตถ์ 8 ด้าน(ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านงบประมาณ						
15	+1	+1	+1	+1	+1	1
16	+1	+1	+1	+1	+1	1
17	+1	+1	+1	+1	+1	1
18	+1	+1	+1	+1	+1	1
19	+1	+1	+1	+1	+1	1
20	+1	+1	+1	+1	+1	1
21	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ						
22	+1	+1	+1	+1	0	0.8
23	+1	+1	+1	+1	+1	1
24	+1	+1	+1	+1	+1	1
25	+1	+1	+1	+1	+1	1
26	+1	+1	+1	+1	+1	1
27	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านภาวะผู้นำ						
28	+1	+1	+1	+1	+1	1
29	+1	+1	+1	+1	+1	1
30	+1	+1	+1	+1	+1	1
31	+1	+1	+1	+1	+1	1
32	+1	+1	+1	+1	+1	1
33	+1	+1	+1	+1	+1	1
34	+1	+1	+1	+1	+1	1

แสดงผลการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง(Index of Item Objective Congruity : IOC)(ต่อ)
เกี่ยวกับแนวทางการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด
ให้โทษขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุตรดิตถ์ 8 ด้าน(ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					ค่าเฉลี่ย (IOC)
	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	คนที่	
	1	2	3	4	5	
ด้านการติดต่อสื่อสาร						
35	+1	+1	+1	+1	+1	1
36	+1	+1	+1	+1	+1	1
37	+1	+1	+1	+1	+1	1
38	+1	+1	+1	+1	+1	1
39	+1	+1	+1	+1	+1	1
40	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านการมีส่วนร่วม						
41	+1	+1	+1	+1	+1	1
42	+1	+1	+1	+1	+1	1
43	+1	+1	+1	+1	+1	1
44	+1	+1	+1	+1	+1	1
45	+1	+1	+1	+1	+1	1
46	+1	+1	+1	+1	+1	1
ด้านการควบคุมและประเมินผล						
47	+1	+1	+1	+1	+1	1
48	+1	+1	+1	+1	+1	1
49	+1	+1	+1	+1	+1	1
50	+1	+1	+1	+1	+1	1
51	+1	+1	+1	+1	+1	1
52	+1	+1	+1	+1	+1	1
รวม						0.96

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

ภาคผนวก ข

สำเนาหนังสือราชการ

ภาคผนวก ค
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ง

ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม(IOC)

ภาคผนวก จ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

บรรณานุกรม

ภาคผนวก ฉ

ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นายแสนเพลิน ชันทะศิลา
วัน เดือน ปีเกิด	11 ธันวาคม 2524
ที่อยู่ปัจจุบัน	199 หมู่ที่ 4 ตำบลท่าแฝก อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สหกรณ์การเกษตรตำบลท่าแฝก จำกัด อำเภอน้ำปาด จังหวัดอุตรดิตถ์
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้จัดการสหกรณ์การเกษตรตำบลท่าแฝก จำกัด
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2552 ตำแหน่งผู้ช่วยนักพัฒนาชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าแฝก พ.ศ. 2556 ตำแหน่งผู้จัดการสหกรณ์การเกษตรตำบลท่าแฝก จำกัด จนถึงปัจจุบัน
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2553 ปริญญาตรีหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือในการวิจัย

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติภณ กิตยานุรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยา คำทิพย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาพัฒนาชุมชน
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัชภูมิ สีชมภู อาจารย์ประจำหลักสูตรสาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์
4. ว่าที่ร้อยโทธรรมรัตน์ สนวนสุข ปลัดเทศบาลตำบลท่าเสา อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์
5. นายเศรษฐไชย หทัยวรรณ ปลัดเทศบาลตำบลบ้านเกาะ อำเภอเมือง จังหวัดอุตรดิตถ์

